Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001**

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

(OV L 147, 31.5.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Komisijas Regula (EK) Nr. 1248/2001 (2001. gada 22. jūnijs)	L 173	12	27.6.2001.
►M2	Komisijas Regula (EK) Nr. 1326/2001 (2001. gada 29. jūnijs)	L 177	60	30.6.2001.
►M3	Komisijas Regula (EK) Nr. 270/2002 (2002. gada 14. februāris)	L 45	4	15.2.2002.
►M4	Komisijas Regula (EK) Nr. 1494/2002 (2002. gada 21. augusts)	L 225	3	22.8.2002.
►M5	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2003 (2003. gada 12. februāris)	L 37	7	13.2.2003.
►M6	Komisijas Regula (EK) Nr. 650/2003 (2003. gada 10. aprīlis)	L 95	15	11.4.2003.
►M7	Komisijas Regula (EK) Nr. 1053/2003 (2003. gada 19. jūnijs)	L 152	8	20.6.2003.
►M8	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1128/2003 (2003. gada 16. jūnijs)	L 160	1	28.6.2003.
►M9	Komisijas Regula (EK) Nr. 1139/2003 (2003. gada 27. jūnijs)	L 160	22	28.6.2003.
►M10	Komisijas Regula (EK) Nr. 1234/2003 (2003. gada 10. jūlijs)	L 173	6	11.7.2003.
►M11	Komisijas Regula (EK) Nr. 1809/2003 (2003. gada 15. oktobris)	L 265	10	16.10.2003.
►M12	Komisijas Regula (EK) Nr. 1915/2003 (2003. gada 30. oktobris)	L 283	29	31.10.2003.
►M13	Komisijas Regula (EK) Nr. 2245/2003 (2003. gada 19. decembris)	L 333	28	20.12.2003.
►M14	Komisijas Regula (EK) Nr. 876/2004 (2004. gada 29. aprīlis)	L 162	52	30.4.2004.
►M15	Komisijas Regula (EK) Nr. 1471/2004 (2004. gada 18. augusts)	L 271	24	19.8.2004.
►M16	Komisijas Regula (EK) Nr. 1492/2004 (2004. gada 23. augusts)	L 274	3	24.8.2004.
►M17	Komisijas Regula (EK) Nr. 1993/2004 (2004. gada 19. novembris)	L 344	12	20.11.2004.
►M18	Komisijas Regula (EK) Nr. 36/2005 (2005. gada 12. janvāris)	L 10	9	13.1.2005.
►M19	Komisijas Regula (EK) Nr. 214/2005 (2005. gada 9. februāris)	L 37	9	10.2.2005.
►M20	Komisijas Regula (EK) Nr. 260/2005 (2005. gada 16. februāris)	L 46	31	17.2.2005.

►**M21**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 932/2005 (2005. gada 8. jūnijs)	L 163	1	23.6.2005.
►**M22**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1292/2005 (2005. gada 5. augusts)	L 205	3	6.8.2005.
►**M23**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1974/2005 (2005. gada 2. decembris)	L 317	4	3.12.2005.
►**M24**	Komisijas Regula (EK) Nr. 253/2006 (2006. gada 14. februāris)	L 44	9	15.2.2006.
►**M25**	Komisijas Regula (EK) Nr. 339/2006 (2006. gada 24. februāris)	L 55	5	25.2.2006.
►**M26**	Komisijas Regula (EK) Nr. 657/2006 (2006. gada 10. aprīlis)	L 116	9	29.4.2006.
►**M27**	Komisijas Regula (EK) Nr. 688/2006 (2006. gada 4. maijs)	L 120	10	5.5.2006.
►**M28**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1041/2006 (2006. gada 7. jūlijs)	L 187	10	8.7.2006.
►**M29**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M30**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1923/2006 (2006. gada 18. decembris)	L 404	1	30.12.2006.
►**M31**	Komisijas Regula (EK) Nr. 722/2007 (2007. gada 25. jūnijs)	L 164	7	26.6.2007.
►**M32**	Komisijas Regula (EK) Nr. 727/2007 (2007. gada 26. jūnijs)	L 165	8	27.6.2007.
►**M33**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1275/2007 (2007. gada 29. oktobris)	L 284	8	30.10.2007.
►**M34**	Komisijas Regula (EK) Nr. 1428/2007 (2007. gada 4. decembris)	L 317	61	5.12.2007.
►**M35**	Komisijas Regula (EK) Nr. 21/2008 (2008. gada 11. janvāris)	L 9	3	12.1.2008.
►**M36**	Komisijas Regula (EK) Nr. 315/2008 (2008. gada 4. aprīlis)	L 94	3	5.4.2008.
►**M37**	Komisijas Regula (EK) Nr. 357/2008 (2008. gada 22. aprīlis)	L 111	3	23.4.2008.
►**M38**	Komisijas Regula (EK) Nr. 571/2008 (2008. gada 19. jūnijs)	L 161	4	20.6.2008.
►**M39**	Komisijas Regula (EK) Nr. 746/2008 (2008. gada 17. jūnijs)	L 202	11	31.7.2008.
►**M40**	Komisijas Regula (EK) Nr. 956/2008 (2008. gada 29. septembris)	L 260	8	30.9.2008.
►**M41**	Komisijas Regula (EK) Nr. 103/2009 (2009. gada 3. februāris)	L 34	11	4.2.2009.
►**M42**	Komisijas Regula (EK) Nr. 162/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	11	27.2.2009.
►**M43**	Komisijas Regula (EK) Nr. 163/2009 (2009. gada 26. februāris)	L 55	17	27.2.2009.
►**M44**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 220/2009 (2009. gada 11. marts)	L 87	155	31.3.2009.
►**M45**	Komisijas Regula (ES) Nr. 956/2010 (2010. gada 22. oktobris)	L 279	10	23.10.2010.
►**M46**	Komisijas Regula (ES) Nr. 189/2011 (2011. gada 25. februāris)	L 53	56	26.2.2011.
►**M47**	Komisijas Regula (ES) Nr. 1064/2012 (2012. gada 13. novembris)	L 314	13	14.11.2012.
►**M48**	Komisijas Regula (ES) Nr. 56/2013 (2013. gada 16. janvāris)	L 21	3	24.1.2013.
►**M49**	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
►**M50**	Komisijas Regula (ES) Nr. 630/2013 (2013. gada 28. jūnijs)	L 179	60	29.6.2013.

Grozīta ar:

►**A1**	Akts par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, OV L 184, 3.7.2013., 7. lpp. (56/2013)			

▼B

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 999/2001

(2001. gada 22. maijs),

ar ko paredz noteikumus dažu transmisīvo sūkļveida encefalopātiju profilaksei, kontrolei un apkarošanai

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([3]),

tā kā:

(1) Jau vairākus gadus ir atzīts, ka dažas atšķirīgas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE) skar atsevišķi cilvēkus un dzīvniekus. Govju sūkļveida encefalopātija (GSE) liellopiem pirmo reizi tika konstatēta 1986. gadā, un turpmākajos gados to konstatēja citām dzīvnieku sugām. Jaunu Kreicfelda-Jakoba slimības (KJS) variantu aprakstīja 1996. gadā. Turpina uzkrāties pierādījumi par GSE un Kreicfelda-Jakoba slimības jaunā varianta ierosinātāju līdzību.

(2) Pēc 1990. gada Kopiena ir paredzējusi vairākus pasākumus, lai aizsargātu cilvēkus un dzīvniekus no saslimšanas ar GSE. Šo pasākumu pamatā ir bijuši dzīvnieku veselības direktīvu drošības pasākumu noteikumi. Ņemot vērā to, cik lielā mērā dažas TSE apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, būtu jāpieņem īpaši noteikumi to profilaksei, kontrolei un apkarošanai.

(3) Šī regula tieši attiecas uz veselības aizsardzību, un tai ir būtiska nozīme iekšējā tirgus darbībā. Tā attiecas uz Līguma I pielikumā iekļautajiem produktiem, kā arī uz tajā neiekļautajiem produktiem. Tātad par juridisko pamatu būtu jāizvēlas Līguma 152. panta 4. punkta b) apakšpunkts.

(4) Komisija ir saņēmusi zinātniskus atzinumus par vairākiem TSE aspektiem – jo īpaši no Zinātniskās vadības komitejas un Zinātniskās veterināro pasākumu, kas saistīti ar sabiedrības veselības aizsardzību, komitejas. Šajos atzinumos ir sniegti ieteikumi par pasākumiem, kā samazināt cilvēku un dzīvnieku potenciālo apdraudējumu, ko rada inficēti dzīvnieku produkti.

([1]) OV C 45, 19.2.1999., 2. lpp. un OV C 120 E, 24.4.2001., 89. lpp.
([2]) OV C 258, 10.9.1999., 19. lpp.
([3]) Eiropas Parlamenta 2000. gada 17. maija atzinums (OV C 59, 23.2.2001., 93. lpp.), Padomes 2001. gada 12. februāra kopējā nostāja (OV C 88, 19.3.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta2001. gada 3. maija lēmums.

▼B

(5) Šie noteikumi būtu jāpiemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū. Tomēr tie nav jāpiemēro kosmētikas produktiem un zālēm, ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem, vai starpproduktiem, kam piemēro citus īpašus noteikumus, un jo īpaši – par īpaša riska materiāla neizmantošanu. Tie nebūtu jāpiemēro arī dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas neapdraud dzīvnieku vai cilvēku veselību, jo nav paredzēti pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanai. Būtu jānodrošina, ka dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko neattiecas šī regula, glabā atsevišķi no produktiem, uz ko tā attiecas, izņemot gadījumus, ja tie atbilst vismaz tiem pašiem veselības standartiem, kam atbilst šajā regulā aplūkotie produkti.

(6) Būtu jāparedz drošības pasākumi, ko Komisija veic, ja dalībvalsts vai trešās valsts kompetentā iestāde neadekvāti reaģē uz TSE apdraudējumu.

(7) Būtu jānosaka procedūra dalībvalsts, trešās valsts vai kāda to reģiona (šeit turpmāk – "valstis vai reģioni") epidemioloģiskā statusa noteikšanai attiecībā uz GSE, pamatojoties uz pirmreizējās inficēšanās risku un cilvēku apdraudējumu un izmantojot pieejamo informāciju. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nevēlas pieprasīt sava statusa noteikšanu, Komisijai būtu jāklasificē kādā no kategorijām, pamatojoties uz visu tai pieejamo informāciju.

(8) Dalībvalstīm būtu jāievieš mācību programmas personām, kas nodarbojas ar TSE profilaksi un kontroli, kā arī veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas iesaistīti mājlopu transportēšanā, pārdošanā un kaušanā.

▼M30

(8a) Būtu jāatļauj neatgremotāju barošana ar konkrētiem dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kas iegūti no neatgremotājiem, ņemot vērā aizliegumu kādas noteiktas sugas dzīvniekus barot ar dzīvnieku izcelsmes pārstrādātiem proteīniem, kuri iegūti no tās pašas sugas dzīvniekiem, kā izklāstīts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1774/2002 (2002. gada 3. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ([1]), un ņemot vērā kontroles aspektus, kas īpaši saistīti ar noteiktām sugām raksturīgu dzīvnieku izcelsmes pārstrādātu proteīnu diferencēšanu saskaņā ar paziņojumu par TSE ceļa karti, kuru Komisija pieņēma 2005. gada 15. jūlijā.

▼B

(9) Dalībvalstīm būtu jāīsteno ikgadēja GSE un skrepi slimības uzraudzības programma un būtu jāinformē Komisija un citas dalībvalstis par rezultātiem un saslimšanu ar jebkuru citu TSE.

([1]) OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 208/2006 (OV L 36, 8.2.2006., 25. lpp.).

▼B

(10) Pamatojoties uz TSE patoģenēzi un attiecīgā dzīvnieka izcelsmes vai atrašanās valsts vai reģiona epidemioloģisko statusu, daži atgremotāju audi būtu jāuzskata par īpašu riska materiālu. Īpašais riska materiāls būtu jāizņem un jālikvidē, izvairoties no jebkura cilvēku vai dzīvnieku veselības apdraudējuma. To jo īpaši nedrīkstētu laist tirgū, lai izmantotu pārtikas, barības vai mēslošanas līdzekļu ražošanā. Tomēr būtu jāparedz līdzvērtīgs veselības aizsardzības līmenis, izmantojot atsevišķu dzīvnieku TSE skrīninga testu, tiklīdz to pilnībā apstiprinās. Kaušanas paņēmieni, kas pieļauj iespēju ar smadzeņu audiem inficēt citus audus, būtu jāatļauj tikai tajās valstīs vai reģionos, kur ir viszemākais GSE apdraudējuma līmenis.

(11) Būtu jāveic pasākumi, lai novērstu TSE pārnešanu uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, aizliedzot dažu kategoriju dzīvnieku proteīna izbarošanu dažu kategoriju dzīvniekiem un aizliedzot dažu atgremotāju audu lietošanu pārtikā. Šiem aizliegumiem vajadzētu būt proporcionāliem attiecībā pret apdraudējumu.

▼M30

(11.a) Eiropas Parlaments savā 2004. gada 28. oktobra rezolūcijā [1] pauda bažas par atgremotāju barošanu ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem, jo tie neietilpst pieaugušu liellopu dabīgajā uzturā. Pēc BSE krīzes un mutes un nagu sērgas krīzes notikumiem arvien plašāk tiek atzīts, ka labākais veids, kā nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselību, ir turēt un barot dzīvniekus, respektējot katrai sugai raksturīgās īpatnības. Šā iemesla dēļ saskaņā ar piesardzības principu un, ievērojot atgremotāju dabīgo uzturu un dzīves apstākļus, ir jāpatur spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku izcelsmes proteīniem tādos veidos, kas neietilpst to dabīgajā ēdienkartē.

(11.b) Mehāniski atkaulotu gaļu iegūst, atdalot gaļu no kauliem tādā veidā, ka tiek iznīcināta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra. Šāda gaļa var saturēt kaulu un periosta (kaulplēves) daļiņas. Līdz ar to mehāniski atkaulota gaļa nav pielīdzināma parastai gaļai. Tāpēc būtu jāpārskata tās lietošana cilvēku uzturā.

▼B

(12) Varbūtēja dzīvnieka saslimšana ar jebkuru TSE būtu jādara zināma kompetentajai iestādei, kam nekavējoties būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, tajā skaitā pārvietošanas ierobežojumu noteikšana varbūtēji slimajam dzīvniekam izmeklēšanas rezultātu gaidīšanas laikā vai arī nokaušana oficiālā uzraudzībā. Ja kompetentā iestāde nevar izslēgt TSE iespēju, tai būtu jāpieprasa atbilstīga izmeklēšana, un līdz diagnozes noteikšanai liemenis būtu jāglabā oficiālā uzraudzībā.

[1] OV C 174 E, 14.7.2005., 178. lpp.

▼B

(13) Ja oficiāli apstiprina saslimšanu ar TSE, kompetentai iestādei būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, tajā skaitā liemeņa likvidēšana, izmeklēšana, lai identificētu visus apdraudētos dzīvniekus, un pārvietošanas ierobežojumu noteikšana identificētajiem dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem. Īpašniekiem pēc iespējas ātrāk atlīdzina zaudējumus, kas radušies, saskaņā ar šo regulu likvidējot dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus.

(14) Dalībvalstīm būtu jāsastāda ārkārtas stāvokļa plāni valsts pasākumu īstenošanai GSE uzliesmojuma gadījumā. Komisijai būtu jāapstiprina šie plāni. Būtu jāparedz šā noteikuma attiecināšana uz TSE, kas nav GSE.

(15) Būtu jāparedz noteikumi, kas attiecas uz dažu dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu laišanu tirgū. Kopienā spēkā esošie liellopu identificēšanas un reģistrēšanas noteikumi paredz sistēmu, kas saskaņā ar starptautiskiem standartiem ļauj noskaidrot dzīvnieku ciltsmāti un izcelsmes ganāmpulku. Līdzvērtīgas garantijas būtu jāparedz liellopiem, ko importē no trešām valstīm. Dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas Kopienas noteikumi un kas ir Kopienas iekšējās tirdzniecības apritē vai ko importē no trešām valstīm, vajadzētu būt minētajos noteikumos paredzētajiem sertifikātiem, ko pēc vajadzības papildina saskaņā ar šo regulu.

(16) Būtu jāaizliedz laist tirgū dažus dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no liellopiem augsta apdraudējuma reģionos. Tomēr šis aizliegums nebūtu jāpiemēro dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ražoti kontrolētos apstākļos no dzīvniekiem, kuriem var pierādīt, ka to iespēja inficēties ar TSE nav liela.

(17) Lai nodrošinātu TSE profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumu ievērošanu, paraugus laboratorijas testiem ņem, ievērojot noteiktu kārtību, kas sniedz pilnu epidemioloģisku ainu par stāvokli attiecībā uz TSE. Lai garantētu vienādas testu procedūras un rezultātus, būtu jāizveido attiecīgo valstu un Kopienas etalonlaboratorijas un drošas zinātniskas metodes, tajā skaitā ātrās noteikšanas testi īpaši TSE gadījumiem. Ciktāl iespējams, būtu jāizmanto ātrās noteikšanas testi.

(18) Dalībvalstīs būtu jāveic Kopienas pārbaudes, lai nodrošinātu vienādu prasību izpildi attiecībā uz TSE profilaksi, kontroli un apkarošanu, un būtu jāparedz arī revīzijas procedūru veikšana. Lai nodrošinātu to, ka, ievedot Kopienā dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, trešās valstis sniedz Kopienas garantijām līdzvērtīgas garantijas, Kopienai būtu jāveic pārbaudes uz vietas un revīzijas, lai pārbaudītu, vai eksportētājas trešās valstis ievēro importa nosacījumus.

▼B

(19) Tirdzniecības pasākumiem attiecībā uz TSE būtu jābalstās uz starptautiskiem standartiem, pamatnostādnēm vai ieteikumiem, ja tādi pastāv. Tomēr var paredzēt zinātniski pamatotus pasākumus, kas nodrošina augstāku veselības aizsardzības līmeni, ja pasākumi, kuru pamatā ir attiecīgi starptautiski standarti, pamatnostādnes vai ieteikumi, nenodrošina pienācīgu veselības aizsardzības līmeni.

(20) Saņemot jaunu zinātnisku informāciju, šī regula būtu jāpārskata.

(21) Šajā regulā būtu jāparedz vajadzīgie pārejas pasākumi, jo īpaši attiecībā uz īpaša riska materiāla izmantošanas reglamentēšanu.

(22) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto izpildpilnvaru īstenošanas procedūru ([1]).

(23) Lai īstenotu šo regulu, būtu jāparedz procedūras, kas veido ciešu un efektīvu sadarbību starp Komisiju un dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, Pastāvīgajā dzīvnieku barības komitejā un Pastāvīgajā pārtikas komitejā.

(24) Ņemot vērā, ka šīs regulas īstenošanas noteikumi ir vispārīgi pasākumi Lēmuma 1999/468/EK 2. panta nozīmē, tie būtu jāparedz saskaņā ar minētā lēmuma 5. pantā paredzēto regulatīvo procedūru,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

1. pants

Joma

1. Šī regula nosaka transmisīvo sūkļveida encefalopātiju (TSE) profilakses, kontroles un apkarošanas noteikumus. To piemēro dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanai un laišanai tirgū un dažos konkrētos gadījumos – to eksportēšanai.

2. Šī regula neattiecas:

a) uz kosmētiku un zālēm, un ārstnieciskiem līdzekļiem vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

b) uz produktiem, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, dzīvnieku barībā vai mēslošanas līdzekļos, vai to izejmateriālos, vai starpproduktos;

([1]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

c) uz dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas paredzēti eksponēšanai, mācībām, zinātniskiem pētījumiem, īpašiem pētījumiem vai analīzei ar noteikumu, ka šos produktus galu galā nepatērē vai neizlieto cilvēki vai dzīvnieki, izņemot tos cilvēkus vai dzīvniekus, kurus izmanto attiecīgajā pētniecības projektā;

d) uz dzīviem dzīvniekiem, ko izmanto pētījumiem vai kas ir paredzēti pētījumiem.

2. pants

Dzīvu dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu nodalīšana

Lai izvairītos no 1. panta 1. punktā minēto dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu un 1. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunktos minēto dzīvnieku produktu vai 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā minēto dzīvo dzīvnieku savstarpējas inficēšanās vai sajaukšanās, tie visu laiku ir jātur atsevišķi, ja vien šo dzīvo dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu ražošana (audzēšana) nenotiek saskaņā ar vismaz tādiem pašiem veselības aizsardzības nosacījumiem attiecībā uz TSE.

Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā ir spēkā šādas definīcijas:

a) TSE: visas transmisīvās sūkļveida encefalopātijas, izņemot tās, ar ko slimo cilvēki;

b) laišana tirgū: visas darbības, kuru mērķis ir pārdot dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, uz ko attiecas šī regula, trešai personai Kopienā, vai cita veida piegāde par maksu vai bez maksas šai trešai personai, vai glabāšana, lai tos piegādātu šai trešai personai;

c) dzīvnieku izcelsmes produkti: visi produkti, kas iegūti no produkta vai satur produktu, kurš iegūts no dzīvnieka, uz ko attiecas Direktīvas 89/662/EEK ([1]) vai Direktīvas 90/425/EEK ([2]) noteikumi;

d) izejmateriāli: izejvielas vai citi dzīvnieku izcelsmes produkti, no kuriem vai ar kuru palīdzību ražo 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētos produktus;

([1]) Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīva 89/662/EEK par Kopienas iekšējās tirdzniecības veterinārajām pārbaudēm iekšējā tirgus izveidei (OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

([2]) Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīva 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā iekšējā tirgus izveidei (OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Direktīvu 92/118/EEK.

▼B

e) kompetenta iestāde: dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir kompetenta nodrošināt šīs regulas prasību izpildi, vai cita iestāde, kam minētā centrālā iestāde ir deleģējusi šo kompetenci, jo īpaši attiecībā uz barības kontroli; vajadzības gadījumā tā ir arī atbilstoša iestāde trešajā valstī;

f) kategorija: viena no II pielikuma C nodaļā minētājām klasifikācijas kategorijām;

g) īpašs riska materiāls: V pielikumā precizētie audi; ja nav norādīts citādi, tie nav produkti, kas satur šos audus vai ir iegūti no tiem;

h) ar TSE varbūtēji inficēts dzīvnieks: dzīvi, nokauti vai beigti dzīvnieki, kam konstatē vai ir konstatēti neiroloģiski vai uzvedības traucējumi vai vispārējā veselības stāvokļa pakāpeniska pasliktināšanās, kas saistīta ar centrālās nervu sistēmas darbības traucējumiem, un par kuriem savāktā informācija, pamatojoties uz klīnisko apskati, ārstēšanas rezultātiem, pēckaušanas apskati vai pirmskaušanas un pēckaušanas laboratorijas analīzēm, neļauj noteikt citu diagnozi. Liellopi, kam īpaši GSE paredzētais ātrās noteikšanas tests ir uzrādījis pozitīvu rezultātu, ir varbūtēji slimi ar govju sūkļveida encefalopātiju (GSE);

i) saimniecība: jebkura vieta, kur tur, audzē, darbojas ar vai izrāda skatītājiem dzīvniekus, uz ko attiecas šī regula;

j) paraugu ņemšana: paraugu ņemšana, nodrošinot statistiski pareizu pārstāvību, no dzīvniekiem vai to vides, vai no dzīvnieku izcelsmes produktiem, lai noteiktu slimības diagnozi, radnieciskas attiecības, lai veiktu medicīnisko uzraudzību vai pārbaudītu mikrobioloģisko ierosinātāju vai konkrētu audu neesamību dzīvnieku izcelsmes produktos;

k) mēslošanas līdzekļi: visas dzīvnieku izcelsmes produktus saturošas vielas, ar ko apstrādā zemi, lai uzlabotu augu augšanas procesus; tie var būt biogāzes ražošanas vai komposta sadalīšanās atlikumi;

▼M30

l) ātrie testi: pārbaudes metodes, kas minētas X pielikumā un kuru rezultāti ir zināmi 24 stundu laikā;

▼B

m) alternatīvais tests: 8. panta 2. punktā minētie testi, ko izmanto par alternatīvu īpašā riska materiāla izņemšanas metodei.

▼M30

n) mehāniski atkaulota gaļa jeb "MAG" ir produkts, kas iegūts, pēc atkaulošanas atdalot gaļu no kauliem ar mehānisku līdzekļu palīdzību, kā rezultātā tiek zaudēta vai izmainīta muskuļu šķiedru struktūra;

o) pasīvā uzraudzība: ziņošana par visiem tiem dzīvniekiem, par kuriem ir aizdomas, ka tie varētu būt inficējušies ar TSE, un gadījumiem, kad TSE esamību neizslēdz šādu dzīvnieku klīniska un laboratoriska izmeklēšana;

p) aktīvā uzraudzība: tādu dzīvnieku pārbaude, par kuriem nav ziņots, ka pastāv aizdomas par to inficēšanos ar TSE, piemēram, dzīvnieki, kas tika pakļauti ārkārtas nokaušanai, dzīvnieki, kuriem pirms

▼M30

kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi, kritušie dzīvnieki, nokautie veselie dzīvnieki un dzīvnieki, kas atlasīti nokaušanai saistībā ar TSE, it īpaši, lai noteiktu TSE attīstību un izplatību attiecīgajā valstī vai tās reģionā.

▼B

2. Piemēro arī I pielikumā sniegtās īpašās definīcijas.

3. Ja šīs regulas termini nav definēti 1. punktā vai I pielikumā, piemēro Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) attiecīgās definīcijas un definīcijas, kas sniegtas Direktīvās 64/432/EEK ([2]), 89/662/EEK, 90/425/EEK un 91/68/EEK ([3]), vai saskaņā ar tām, ciktāl šajā tekstā uz tām izdara atsauci.

4. pants

Drošības pasākumi

1. Drošības pasākumu īstenošanā piemēro Direktīvas 89/662/EEK 9. pantā, Direktīvas 90/425/EEK 10. pantā, Direktīvas 91/496/EEK ([4]) 18. pantā un Direktīvas 97/78/EK ([5]) 22. pantā paredzētos principus un noteikumus.

2. Drošības pasākumus paredz saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un vienlaikus tos dara zināmus Eiropas Parlamentam, norādot iemeslus.

II NODAĻA

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

5. pants

Klasifikācija

▼M30

1. Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk — "valstis vai reģioni") BSE statusu nosaka, iedalot to kādā no šīm trim kategorijām:

— nenozīmīgs BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identificēšanas un reģistrācijas sistēmu un nosaka liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([2]) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām (OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/20/EK (OV L 163, 4.7.2000., 35. lpp.).

([3]) Padomes 1991. gada 28. janvāra Direktīva 91/68/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas regulē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar aitām un kazām (OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 94/953/EK (OV L 371, 31.12.1994., 14. lpp.).

([4]) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu dzīvniekiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvas 89/662/EEK, 90/425/EEK un 90/675/EEK (OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

([5]) Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīva 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri regulē veterināro pārbaužu organizēšanu produktiem, ko ieved Kopienā no trešām valstīm (OV L 24, 30.1.1998., 9. lpp.).

▼M30

— kontrolēts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā,

— nenoteikts BSE risks, kā tas definēts II pielikumā.

Valstu vai reģionu BSE statusu var noteikt tikai, pamatojoties uz II pielikuma A nodaļā noteiktajiem kritērijiem. Pie šiem kritērijiem pieder riska analīzes rezultāti, kuru pamatā ir visi govju sūkļveida encefalopātijas parādīšanās potenciālie faktori, kas noteikti II pielikuma B nodaļā, un to attīstība laika gaitā, kā arī plaši aktīvās un pasīvās uzraudzības pasākumi, ņemot vērā attiecīgās valsts vai reģiona riska kategoriju.

Dalībvalstis un trešās valstis, kas vēlas palikt to trešo valstu sarakstā, kam atļauts eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai produktus, uz ko attiecas šī regula, iesniedz Komisijai lūgumu par BSE statusa noteikšanu, papildinot to ar attiecīgu informāciju par II pielikuma A nodaļā paredzētajiem kritērijiem un II pielikuma B nodaļā norādītajiem potenciālā apdraudējuma faktoriem un to attīstību laika gaitā.

▼B

2. Lēmumu par katru lūgumu, ar ko nosaka lūguma iesniedzējas dalībvalsts vai trešās valsts vai dalībvalsts vai trešās valsts reģiona klasificēšanu kādā no II pielikuma C nodaļā noteiktajām kategorijām, pieņem, ņemot vērā 1. punktā paredzētos kritērijus un potenciālā apdraudējuma faktorus, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc 1. punkta otrajā daļā minētā lūguma un attiecīgās informācijas iesniegšanas. Ja Komisija konstatē, ka pamatojuma dokumenti nesatur II pielikuma A un B nodaļās noteikto informāciju, tā pieprasa papildu informāciju, norādot iesniegšanas termiņu. Galīgo lēmumu pieņem sešu mēnešu laikā pēc visas informācijas iesniegšanas.

Pēc tam, kad Starptautiskais epizootisko slimību birojs (SESB) ir noteicis procedūru valstu klasificēšanai pa kategorijām, un ja tas ir klasificējis lūguma iesniedzēju valsti kādā no šīm kategorijām, vajadzības gadījumā var pieņemt lēmumu pārskatīt saskaņā ar šā punkta pirmo daļu Kopienas noteikto attiecīgās valsts klasifikāciju, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Ja Komisija konstatē, ka dalībvalsts vai trešās valsts iesniegtā informācija, ievērojot II pielikuma A un B nodaļu, ir nepietiekama vai neskaidra, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru tā var noteikt attiecīgās dalībvalsts vai trešās valsts GSE statusu, pamatojoties uz pilnu riska analīzi.

Šajā riska analīzē jāiekļauj pārliecinošs statistikas pārskats par epidemioloģisko stāvokli attiecībā uz TSE lūguma iesniedzējā dalībvalstī vai trešā valstī, pamatojoties uz ātro noteikšanas testu izmantošanu skrīninga procedūrā. Komisija ņem vērā SESB izmantotos klasifikācijas kritērijus.

▼M44

Ātrās noteikšanas testus šim mērķim apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un iekļauj X pielikuma C nodaļas 4. punktā sniegtajā sarakstā.

▼B

Šo skrīninga procedūru var izmantot dalībvalstis vai trešās valstis, kas vēlas, lai Komisija saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru apstiprinātu klasifikāciju, ko tās veikušas uz minētā pamata.

Minētās skrīninga procedūras izmaksas sedz attiecīgā dalībvalsts vai trešā valsts.

▼M30

4. Dalībvalstis un trešās valstis, kas nav iesniegušas iesniegumu saskaņā ar 1. punkta trešo daļu, attiecībā uz dzīvnieku un dzīvnieku produktu nosūtīšanu no to teritorijas, ievēro nenoteikta BSE riska valstīm piemērotās importa prasības, līdz tās ir iesniegušas šādu iesniegumu un ir pieņemts galīgais lēmums par to BSE statusu.

▼B

5. Dalībvalstis pēc iespējas ātrāk dara Komisijai zināmus visus epidemioloģiskos apliecinājumus vai citu informāciju, kas var radīt izmaiņas GSE statusā, un jo īpaši – 6. pantā paredzēto uzraudzības programmu rezultātus.

6. Par trešās valsts saglabāšanu vienā no Kopienas noteikumos paredzētajiem sarakstiem, lai varētu eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, pieņem lēmumu saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, un – ņemot vērā pieejamo informāciju vai ja uzskata, ka pastāv saslimšana ar TSE– tas ir atkarīgs no tā, ka ir iesniegta 1. punktā paredzētā informācija. Ja saņem atteikumu iesniegt minēto informāciju trīs mēnešu laikā pēc Komisijas pieprasījuma dienas, līdz minētās informācijas iesniegšanai un novērtēšanai saskaņā ar 2. un 3. punktu piemēro šā panta 4. punkta noteikumus.

Trešām valstīm ir tiesības eksportēt uz Kopienu dzīvus dzīvniekus vai dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šī regula paredz īpašus noteikumus, saskaņā nosacījumiem, kas attiecas uz šo valstu kategoriju, kā noteikusi Komisija, ar nosacījumu, ka tās apņemas pēc iespējas ātrāk rakstiski informēt Komisiju par visiem epidemioloģiskajiem vai citiem pierādījumiem, kas var radīt izmaiņas GSE statusā.

7. Saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru var pieņemt lēmumu mainīt dalībvalsts vai trešās valsts, vai to reģiona klasificēšanu pēc GSE statusa saskaņā ar 21. pantā paredzēto pārbaužu rezultātiem.

8. Šā panta 2., 3., 4., 6. un 7. punktā minēto lēmumu pamatā ir riska novērtējums, ņemot vērā II pielikuma A un B nodaļās sniegtos ieteiktos kritērijus.

▼B

III NODAĻA

TSE PROFILAKSE

6. pants

Uzraudzības sistēma

▼M30

1. Katra dalībvalsts, saskaņā ar III pielikumu, veic ikgadēju TSE uzraudzības programmu, kuras pamatā ir aktīvā un pasīvā uzraudzība. Šī programma ietver pārbaudes procedūru, kurā tiek izmantoti ātrie testi, ja attiecīgajai dzīvnieku sugai tādi ir pieejami.

Šajā nolūkā, ātros testus apstiprina saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto un X pielikumā uzskaitīto procedūru.

1.a Šā panta 1. punktā minēto ikgadējo uzraudzības programmu piemēro vismaz šādām apakšpopulācijām:

a) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kuri tika nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai kuriem pirms kaušanas pārbaudē novēroti zināmi simptomi,

b) visi vairāk nekā 30 mēnešus veci liellopi, kas nokauti cilvēku patēriņam,

c) visi vairāk nekā 24 mēnešus veci liellopi, kas netika nokauti cilvēku patēriņam, kas miruši vai nobeigušies saimniecības teritorijā, transportēšanas laikā vai lopkautuvē (kritušie dzīvnieki).

Dalībvalstis drīkst piemērot atbrīvojumu no c) apakšpunktā noteiktās prasības attālos reģionos ar zemu dzīvnieku blīvumu, kur netiek organizēta mirušu dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kuras šo iespēju izmanto, informē par to Komisiju un iesniedz attiecīgo apgabalu sarakstu kopā ar pamatojumu šā atbrīvojuma piemērošanai. Atbrīvojums attiecas ne vairāk kā uz 10 % no dalībvalsts liellopu populācijas.

1.b Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju 1.a punkta a) un c) apakšpunktā noteikto vecumu var koriģēt atbilstīgi zinātniskajam progresam saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

Pēc dalībvalsts lūguma, ja tā var pierādīt epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī, un saskaņā ar konkrētiem kritērijiem, kas noteikti atbilstīgi 24. panta 3. punktā minētajai procedūrai, ikgadējās uzraudzības programmas konkrētajai dalībvalstij var tikt pārskatītas.

Attiecīgā dalībvalsts pierāda savu spēju noteikt piemērojamo pasākumu efektivitāti un nodrošināt cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību, kas pamatojas uz visaptverošu riska analīzi. Dalībvalsts it īpaši uzrāda:

a) GSE izplatības nepārprotamu samazināšanos vai nemainīgi zemu līmeni, ko apliecina jaunākie pārbaužu rezultāti;

▼M30

b) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi pilnu GSE pārbaudes sistēmu (Kopienas tiesību akti par dzīvu dzīvnieku izsekojamību un identifikāciju un GSE uzraudzību);

c) ka tā ir ieviesusi un vismaz sešus gadus piemērojusi Kopienas tiesību aktus par vispārējo barošanas aizliegumu attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem.

▼B

2. Katra dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis Pastāvīgajā veterinārijas komitejā par tādu TSE parādīšanos, kas nav GSE.

3. Visas oficiālās izmeklēšanas un laboratorijas pārbaudes reģistrē saskaņā ar III pielikuma B nodaļu.

4. Dalībvalstis iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu, kurā ietver vismaz III pielikuma B nodaļas I daļā minēto informāciju. Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam. Trīs mēnešu laikā pēc minēto ziņojumu saņemšanas Komisija iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai attiecīgo valstu ziņojumu kopsavilkumu, kurā ir sniegta vismaz III pielikuma B nodaļas II daļā minētā informācija.

▼M30

5. Noteikumus par šā panta ieviešanu pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

6.a pants

Selekcijas programmas

1. Dalībvalstis drīkst ieviest selekcijas programmas, lai aitu dzimtas dzīvniekos attīstītu pretošanās spējas pret TSE. Šīs programmas ietver pamata noteikumus attiecībā uz to, kā noteikt konkrētu ganāmpulku pretošanās spēju statusu TSE, un tās var, pamatojoties uz zinātniskiem pierādījumiem, kas apstiprina pretestību pret īpašu genotipu TSE citās dzīvnieku sugās, tikt attiecinātas arī uz šīm sugām.

2. Šā panta 1. punktā minētajām programmām saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem īpašus noteikumus.

3. Dalībvalstis, kas ievieš selekcijas programmas, regulāri iesniedz Komisijai ziņojumus, lai programmas varētu zinātniski izvērtēt, it īpaši to ietekmi uz TSE parādīšanās biežumu, ģenētisko daudzveidību un variācijām, kā arī senu, reti sastopamu un reģionāli pielāgotu aitu sugu saglabāšanu. Selekcijas programmu zinātniskos rezultātus un vispārējo ietekmi regulāri novērtē un, ja nepieciešams, šajās programmās ievieš atbilstīgas izmaiņas.

▼B

7. pants

Aizliegumi attiecībā uz dzīvnieku barību

▼M30

1. Atgremotājus aizliedz barot ar proteīniem, kas iegūti no dzīvniekiem.

2. Šīs regulas 1. punktā noteikto aizliegumu, saskaņā ar IV pielikumu, attiecina arī uz dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, un saistībā ar šo dzīvnieku barošanu ierobežo līdz dzīvnieku izcelsmes produktiem.

▼M30

3. Šīs regulas 1. un 2. punktu piemēro, neskarot IV pielikumā izklāstītos noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šajos punktos minētā aizlieguma.

Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, kas pamatojas uz jauno atgremotājdzīvnieku pareiza uztura vajadzību zinātnisko novērtējumu un kas ir pakļauta 5. punktā minētajiem noteikumiem, kurus pieņēma šā panta īstenošanai, kā arī saskaņā ar šā atbrīvojuma kontroles aspektu novērtējumu Komisija var nolemt atļaut atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm.

4. Dalībvalstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt vai glabāt lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Trešām valstīm ar nenoteiktu GSE risku vai to reģioniem nav atļauts eksportēt uz Kopienas valstīm lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtu proteīnu, vai zīdītājiem (izņemot suņus, kaķus un kažokzvērus) paredzētu barību, kas satur no zīdītājiem iegūtus pārstrādātus proteīnus.

Pēc dalībvalsts vai trešās valsts lūguma saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu pieļaut atsevišķus atbrīvojumus no šajā punktā noteiktajiem ierobežojumiem, ievērojot sīki izstrādātus kritērijus, kas jānosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru. Attiecībā uz katru atbrīvojumu ņem vērā šā panta 3. punktā paredzētos noteikumus.

4.a Pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu un ņemot vērā vismaz piesārņojuma daudzumu un tā iespējamo izcelsmi, kā arī preču partijas galamērķi, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru drīkst pieņemt lēmumu noteikt pielaides robežu nelielam nejauša un tehniski nenovēršama piesārņojuma rezultātā dzīvnieku pārtikā nonākušam dzīvnieku izcelsmes proteīnu saturam.

5. Noteikumus šā panta īstenošanai un, jo īpaši, noteikumus par savstarpējas inficēšanās profilaksi un par paraugu ņemšanas un analīzes, kas jāveic, lai pārbaudītu šā panta ievērošanu, metodēm pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru. Šos noteikumus pieņem, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par tādas dzīvnieku barības, kas iegūta no dzīvniekiem, izcelsmi, pārstrādi, kontroli un izsekojamību.

▼B

8. pants

Īpašs riska materiāls

▼M30

1. Īpašo riska materiālu pārvieto un no tā atbrīvojas saskaņā ar šīs regulas V pielikumu un Regulu (EK) Nr. 1774/2002. Tos neieved Kopienā. V pielikumā minētajā īpašā riska materiāla sarakstā iekļauj

▼M30

vismaz: 12 mēnešus un vecāku liellopu smadzenes, muguras smadzenes, acis un mandeles, un noteiktu vecumu, ko nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktu, sasniegušu liellopu mugurkaulu. Ņemot vērā 5. panta 1. punkta pirmajā daļā noteiktās atšķirīgās riska kategorijas, 6. panta 1.a punktā un 1.b punkta b) apakšpunktā minētās prasības, V pielikumā minēto īpašo riska materiālu sarakstā ievieš atbilstīgas izmaiņas.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro audiem no tiem dzīvniekiem, kam veikti alternatīvi pārbaudījumi, kas šajā īpašajā nolūkā ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, ar noteikumu, ka šis tests ir minēts X pielikumā, ka tas tiek piemērots atbilstoši V pielikumā minētajiem nosacījumiem un ka testa rezultāti ir negatīvi.

Dalībvalstis, kuras apstiprina alternatīvu testu izmantošanu, saskaņā ar šo daļu, par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju.

3. Dalībvalstīs, vai to reģionos, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, centrālo nervaudu plosīšana pēc apdullināšanas, pielietojot iegarenu stieņveidīgu instrumentu, kas tiek ievadīts galvaskausa dobumā, vai, saistībā ar apdullināšanu, injicējot gāzi galvaskausa dobumā, neizmanto attiecībā uz liellopiem, aitu dzimtas un kazu dzimtas dzīvniekiem, kuru gaļa ir domāta cilvēka vai dzīvnieka patēriņam.

4. Datus, kas attiecas uz V pielikumā norādīto vecumu, var pielāgot. Šo korekciju pamatā ir jaunākie apstiprinātie zinātniskie atklājumi attiecībā uz TSE saslimšanas gadījumu statistisko varbūtību Kopienas liellopu, aitu un kazu attiecīgajās vecumgrupās.

5. Noteikumus, kas paredz atbrīvojumus no šā panta 1. līdz 4. punkta, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt attiecībā uz datumu, kad spēkā stāsies 7. panta 1. punktā noteiktais barošanas aizliegums vai, vajadzības gadījumā attiecībā uz trešām valstīm vai reģioniem ar kontrolētu BSE risku, datumu, kad spēkā stāsies aizliegums izmantot zīdītāju proteīnu atgremotāju barošanā, lai ierobežotu prasības pārvietot vai iznīcināt īpašo riska materiālu dzīvniekiem, kas dzimuši attiecīgajās valstīs vai reģionos pirms šā datuma.

▼B

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

9. pants

Dzīvnieku izcelsmes produkti, kas iegūti no atgremotāju audiem vai satur šos audus

▼M30

1. Regulas VI pielikumā uzskaitītos dzīvnieku izcelsmes produktus ražo, izmantojot ražošanas procesus, kas apstiprināti saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru.

2. Liellopu, aitu un kazu dzimtas dzīvnieku kaulus no valstīm vai reģioniem, kur ir kontrolēts vai nenoteikts GSE risks, neizmanto mehāniski atkaulotas gaļas (MAG) ražošanā. Dalībvalstis līdz 2008. gada 1. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu par MAG izmantošanu un ražošanas metodēm to teritorijā. Šajā ziņojumā iekļauj paziņojumu par to, vai dalībvalsts plāno turpināt MAG ražošanu.

▼M30

Komisija šai sakarā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei paziņojumu par MAG nepieciešamību un izmantošanu Kopienā, ieskaitot patērētāju informācijas politiku.

▼M44

3. Ņemot vērā V pielikuma 5. punktā paredzētos kritērijus, šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro atgremotājiem, kam veikts saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru atzīts alternatīvs tests, ar nosacījumu, ka šis tests ir X pielikuma sarakstā un ka šā testa rezultāti ir negatīvi.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

10. pants

Izglītības programmas

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka kompetentās iestādes darbinieki, diagnostikas laboratoriju, kā arī lauksaimniecības un veterinārās medicīnas koledžu darbinieki, valsts pilnvaroti veterinārārsti, praktizējoši veterinārārsti, lopkautuvju darbinieki un dzīvnieku audzētāji, turētāji un apstrādātāji ir ieguvuši zināšanas par klīniskajām pazīmēm, epidemioloģiju, savukārt personāls, kas atbild par pārbaužu veikšanu – par laboratorijas konstatējumu interpretāciju saistībā ar TSE.

2. Lai nodrošinātu 1. punktā paredzēto izglītības programmu efektīvu īstenošanu, var piešķirt Kopienas finansiālo palīdzību. Šīs palīdzības apjomu nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

TSE KONTROLE UN APKAROŠANA

11. pants

Paziņojums

Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK ([1]), dalībvalstis nodrošina to, ka par visiem ar TSE varbūtēji slimiem dzīvniekiem nekavējoties paziņo kompetentām iestādēm.

Dalībvalstis regulāri informē cita citu un Komisiju par paziņotajiem saslimšanas gadījumiem ar TSE.

Kompetentā iestāde nekavējoties veic šīs regulas 12. pantā paredzētos pasākumus, kā arī visus citus vajadzīgos pasākumus.

([1]) Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīva 82/894/EEK par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

▼B

12. pants

Pasākumi attiecībā uz varbūtēji slimiem dzīvniekiem

▼M30

1. Ikvienu dzīvnieku, par kuru ir radušās aizdomas, ka tas ir inficējies ar TSE, pakļauj oficiālam pārvietojuma ierobežojumam, kamēr ir zināmi klīniskās un epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultāti, ko veic kompetentā iestāde, vai arī oficiālas pārbaudes laikā to nogalina, lai veiktu laboratoriskus izmeklējumus.

Ja ir oficiālas aizdomas par TSE esamību kādam no dalībvalsts saimniecībā esošiem liellopiem, pārējos šīs saimniecības liellopus pakļauj oficiālam pārvietošanas ierobežojumam, kamēr pieejami ir pārbaudes rezultāti. Ja ir oficiālas aizdomas par aitu vai kazu dzimtas dzīvnieku saslimšanu ar TSE kādā dalībvalsts saimniecībā, visiem pārējiem šīs saimniecības aitu un kazu dzimtas dzīvniekiem līdz pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Tomēr, ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā atradies dzīvnieks, kad parādījās aizdomas par dzīvnieka inficēšanos ar TSE, maz ticams ir tā saimniecība, kurā dzīvnieks, iespējams, ir inficējies ar TSE, kompetentā iestāde var nolemt, ka oficiālam pārvietošanas ierobežojumam pakļauj tikai to dzīvnieku, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies.

Ja tiek uzskatīts par nepieciešamu, kompetentā iestāde var arī nolemt, ka citas saimniecības vai arī tikai saimniecību, kurā ir atklāta infekcija, pakļauj oficiālai kontrolei atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas.

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru un pieļaujot atkāpi no oficiāliem pārvietošanas ierobežojumiem, dalībvalsti var atbrīvot no šādu ierobežojumu ieviešanas, ja tā piemēro līdzvērtīgus drošības pasākumus, kuri pamatoti ar atbilstīgu iespējamā riska novērtējumu attiecībā uz cilvēku un dzīvnieku veselības apdraudējumu.

▼B

2. Ja kompetentā iestāde nolemj, ka iespēju par inficēšanos ar TSE nevar izslēgt, dzīvnieku nokauj, ja tas vēl ir dzīvs; tā smadzenes un visus citus audus, ko var norādīt kompetentā iestāde, izņem un nosūta oficiāli apstiprinātai laboratorijai, 19. panta 1. punktā paredzētajai attiecīgās valsts etalonlaboratorijai vai 19. panta 2. punktā paredzētajai Kopienas etalonlaboratorijai uz pārbaudi saskaņā ar 20. pantā paredzētajām testu metodēm.

▼M30

3. Dzīvnieka, par kuru radušās aizdomas, ka tas ir inficējies, liemeņa daļas paliek oficiālā kontrolē, kamēr veikta negatīva diagnoze, vai arī no tām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

▼B

4. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

13. pants

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par saslimšanu ar TSE

1. Ja saslimšana ar TSE ir oficiāli apstiprināta, pēc iespējas ātrāk veic šādus pasākumus:

▼M30

a) no visām dzīvnieka liemeņa daļām atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002, izņemot materiālus, ko, saskaņā ar šīs regulas B nodaļas III pielikumu, saglabā reģistrā.

▼B

b) veic izmeklēšanu, lai saskaņā ar VII pielikuma 1. punktu identificētu visus apdraudētos dzīvniekus;

▼M30

c) visus apdraudētos dzīvniekus un to produktus, kā uzskaitīts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, kuri atklāti šīs daļas b) punktā minētajā izmeklēšanā, nogalina un no tiem atbrīvojas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

Pēc dalībvalsts lūguma, un pamatojoties uz labvēlīgu riska novērtējumu, īpašu uzmanību pievēršot uzraudzības pasākumiem šajā dalībvalstī, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt lēmumu atļaut šajā punktā minēto liellopu izmantošanu līdz to produktīvā mūža beigām.

▼M44

Atkāpjoties no šā punkta, dalībvalsts var piemērot citus pasākumus, kas nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības pakāpi un saskaņā ar 24.a un 25. pantu pamatojas uz labvēlīgu riska novērtējumu, kurā īpaši ir ņemti vērā kontrolpasākumi attiecīgajā dalībvalstī, ja šie pasākumi attiecīgajai dalībvalstij ir apstiprināti saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

2. Līdz 1. punkta b) un c) apakšpunktā minēto pasākumu īstenošanai saimniecību, kurā dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, pakļauj oficiālai kontrolei, un pret TSE uzņēmīgo dzīvnieku un no tiem iegūtu dzīvnieku izcelsmes produktu jebkuru pārvietošanu no saimniecības vai uz saimniecību var veikt tikai ar kompetentās iestādes atļauju, lai nodrošinātu attiecīgo dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tūlītēju izsekošanu un identificēšanu.

Ja ir pierādījumi, ka saimniecība, kurā slimais dzīvnieks atradās, kad apstiprināja saslimšanu ar TSE, nevarētu būt tā saimniecība, kurā dzīvnieku apdraudējusi TSE, kompetentā iestāde var pieņemt lēmumu pakļaut oficiālai kontrolei abas saimniecības vai tikai apdraudēto saimniecību.

3. Atkāpjoties no 1. punkta b) un c) apakšpunkta prasībām, dalībvalstis, kas ir ieviesušas 12. panta 1. punkta piektajā daļā paredzētajiem drošības pasākumiem līdzvērtīgu aizvietotājsistēmu, saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru var atbrīvot no prasības par dzīvnieku pārvietošanas oficiālu ierobežošanu un prasības par dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu.

▼B

4. Īpašniekiem nekavējoties atlīdzina zaudējumus, kas radušies, nokaujot dzīvniekus vai iznīcinot dzīvnieku izcelsmes produktus saskaņā ar 12. panta 2. punktu un šā panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu.

5. Neierobežojot Direktīvu 82/894/EEK, apstiprinātos TSE saslimšanas gadījumus, kas nav GSE saslimšanas gadījumi, Komisijai dara zināmus reizi gadā.

6. Noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

14. pants

Ārkārtas stāvokļa plāns

1. Saskaņā ar Kopienas dzīvnieku slimību kontroles noteikumu vispārīgajiem kritērijiem dalībvalstis sagatavo pamatnostādnes, precizējot īstenojamos valstu pasākumus un norādot kompetenci un pienākumus gadījumos, kad apstiprina saslimšanu ar TSE.

2. Ja Kopienas tiesību akti ir jāpiemēro vienādi, pamatnostādnes var saskaņot, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

V NODAĻA

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

15. pants

Dzīvi dzīvnieki, to sperma, embriji un olšūnas

1. Liellopu, aitu vai kazu un to spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū vai – vajadzības gadījumā – eksportēšanu pakļauj VIII pielikumā paredzētajiem nosacījumiem, bet importēšanu – IX pielikumā paredzētajiem nosacījumiem. Kopā ar dzīviem dzīvniekiem un to embrijiem un olšūnām nosūta atbilstīgus veterinārus vai veselības sertifikātus, ko paredz Kopienas tiesību akti, saskaņā ar 17. pantu vai – importēšanas gadījumā – saskaņā ar 18. pantu.

2. Ar TSE varbūtēji slimu vai apstiprināti slimu dzīvnieku pirmās paaudzes pēcnācēju, spermas, embriju un olšūnu laišanu tirgū pakļauj VIII pielikuma B nodaļā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M30

3. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto procedūru, 1. un 2. punkta noteikumus var attiecināt uz citām dzīvnieku sugām.

4. Noteikumus par šā panta ieviešanu var pieņemt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

16. pants

Dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū

1. Tirgū laišanas vai – vajadzības gadījumā – eksporta ierobežojumus, ievērojot šo pantu, VIII pielikuma C un D nodaļas un IX pielikuma A, C, F un G nodaļu, nenosaka šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas iegūti no veseliem atgremotājiem:

a) dzīvnieku izcelsmes produktiem, uz ko attiecas 15. pants, un jo īpaši spermai, embrijiem un olšūnām;

▼M30

b) piens un piena produkti, jēlāda un āda, želatīns un kolagēns, kas iegūti no jēlādas un ādas.

2. Dzīvnieku izcelsmes produkti, ko ieved no trešās valsts ar kontrolētu vai nenoteiktu BSE risku, iegūti no veseliem liellopiem, aitu vai kazu dzimtas dzīvniekiem, kas nav bijuši pakļauti centrālo nervaudu plosīšanai vai gāzes injekcijai galvaskausa dobumā, kā minēts 8. panta 3. punktā.

3. Pārdošanā nelaiž dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus, kas satur tādu liellopu audus, kuru izcelsmes vieta ir valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku, ja vien tie nav iegūti no dzīvniekiem, kas:

a) dzimuši astoņus gadus pēc datuma, kurā stājās spēkā aizliegums barot atgremotājus ar dzīvnieku proteīnu, kas iegūts no zīdītājiem; un

b) dzimuši, audzēti un turēti ganāmpulkos, kuru apstiprinātā slimību vēsture apliecina, ka vismaz septiņus gadus tajos nav konstatēta GSE.

Turklāt atgremotājdzīvnieku izcelsmes pārtikas produktus nesūta no dalībvalsts vai tā reģiona ar nenoteiktu GSE risku uz citu dalībvalsti un neimportē no trešās valsts ar nenoteiktu GSE risku.

Šo aizliegumu nepiemēro dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas uzskaitīti VIII pielikuma C nodaļā un atbilst VIII pielikuma C nodaļas prasībām.

Tos nosūta kopā ar dzīvnieku veselības sertifikātu, ko izsniedz pilnvarots veterinārs, apliecinot, ka tie ir ražoti atbilstīgi šai regulai.

▼B

4. Ja dzīvnieku pārved no kādas valsts vai reģiona uz citā kategorijā klasificētu valsti vai reģionu, to klasificē to valstu vai reģionu visaugstākajā kategorijā, kur tas ir uzturējies vairāk nekā 24 stundas, ja vien nevar sniegt pietiekamas garantijas, apliecinot, ka dzīvnieks nav saņēmis barību no valsts vai reģiona, kas ietilpst minētajā visaugstākajā kategorijā.

5. Dzīvnieku izcelsmes produktus, kam šajā pantā noteikti īpaši noteikumi, nosūta kopā ar atbilstīgiem veselības sertifikātiem vai komercdokumentiem, ko Kopienas tiesību akti pieprasa saskaņā ar 17. un 18. pantu, vai – ja Kopienas tiesību akti neparedz šādus sertifikātus vai dokumentus – kopā ar veselības sertifikātu vai komercdokumentu, kuru paraugus nosaka saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼B

6. Lai dzīvnieku izcelsmes produktus varētu importēt Kopienā, tiem jāatbilst IX pielikuma A, C, F un G nodaļā minētajiem nosacījumiem.

▼M44

7. Saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru šā panta 1. līdz 6. punktu var attiecināt uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem. Šā panta īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼B

17. pants

Saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru Direktīvas 64/432/EEK F pielikumā minētos veselības sertifikātus, Direktīvas 91/68/EEK E pielikuma II un III paraugu un Kopienas tiesību aktos paredzētos attiecīgos veselības sertifikātus, kas attiecas uz liellopu, aitu vai kazu spermas, embriju un olšūnu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz kategoriju, norādot izcelsmes dalībvalsts vai reģiona klasifikāciju saskaņā ar 5. pantu.

Atbilstīgos komercdokumentus, kas attiecas uz dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecību, vajadzības gadījumā papildina ar atsauci uz izcelsmes dalībvalsts vai reģiona kategoriju, ko Komisija piešķīrusi saskaņā ar 5. pantu.

18. pants

Trešām valstīm, kas saskaņā ar 5. pantu ir klasificētas kādā kategorijā, tūlīt pēc minētā lēmuma par klasifikāciju pieņemšanas, ievērojot 24. panta 2. punktā minēto procedūru, ar IX pielikumā paredzēto īpašo prasību papildina attiecīgos veselības sertifikātus, ko importam paredz Kopienas tiesību akti.

VI NODAĻA

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA, TESTI UN KONTROLE

19. pants

Etalonlaboratorijas

1. Valstu etalonlaboratorijas katrā dalībvalstī un to funkcijas un pienākumus nosaka X pielikuma A nodaļa.

2. Kopienas etalonlaboratorija un tās funkcijas un pienākumi noteikti X pielikuma B nodaļā.

20. pants

Paraugu ņemšana un laboratorijas metodes

1. Paraugu ņemšanu un laboratorijas testus, lai konstatētu saslimšanu ar TSE, veic, izmantojot X pielikuma C nodaļā paredzētās metodes un kārtību.

▼M44

2. Ja jānodrošina šā panta vienlīdzīga piemērošana, īstenošanas noteikumus pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Metodi, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE, nosaka saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼B

21. pants

Kopienas kontrole

1. Komisijas eksperti var veikt pārbaudes uz vietas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ciktāl tas vajadzīgs vienādai šīs regulas piemērošanai. Dalībvalsts, kuras teritorijā veic pārbaudes, sniedz ekspertiem visu palīdzību, kas vajadzīga, lai viņi varētu pildīt savus pienākumus. Komisija informē kompetento iestādi par veikto pārbaužu rezultātiem.

Šā panta piemērošanas noteikumus un jo īpaši tos, kas regulē sadarbību ar attiecīgo valstu iestādēm, pieņem saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru.

2. Kopienas pārbaudes attiecībā uz trešām valstīm veic saskaņā ar Direktīvas 97/78/EK 20. un 21. pantu.

VII NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz īpašu riska materiālu

1. XI pielikuma A daļas noteikumus piemēro vismaz sešus mēnešus no 2001. gada 1. jūlija un pārtrauc piemērot tūlīt pēc tam, kad saskaņā ar 5. panta 2. vai 4. punktu ir pieņemts lēmums par 8. panta spēkā stāšanās dienu.

2. Lai apstiprinātu vai apgāztu 5. panta 1. punktā minētos riska analīzes secinājumus, izmanto pārliecinoša statistikas pārskata rezultātus, kas veikts pārejas periodā saskaņā ar 5. panta 3. punktu, vienlaikus ņemot vērā SEBS definētos klasifikācijas kritērijus.

3. Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz minēto statistikas pārskatu.

4. Kritēriju minimums, kas jāievēro šajā statistikas pārskatā, noteikts XI pielikuma B daļā.

23. pants

Pielikumu un pārejas pasākumu grozījumi

▼M44

Pēc apspriešanās ar attiecīgo zinātnisko komiteju par visiem jautājumiem, kas varētu ietekmēt veselības aizsardzību, saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru groza vai papildina pielikumus un pieņem visus piemērotos pārejas pasākumus.

▼M21

Saskaņā ar šo procedūru pārejas pasākumus pieņem laikposmam, vēlākais, līdz 2007. gada 1. jūlijam, lai atļautu pārkārtošanos no pašreizējiem pasākumiem uz šajā regulā noteiktajiem pasākumiem.

▼M30

23.a pants

Pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs regulas elementus, tostarp to papildinot, pieņem saskaņā ar 24. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru:

▼M44

a) 5. panta 3. punkta trešajā daļā, 6. panta 1. punktā, 8. panta 2. punktā un 9. panta 3. punktā minēto ātro testu apstiprināšanu;

▼M30

b) 6. panta 1.b punktā minēto vecuma koriģēšanu;

c) 6. panta 1.b punktā minētos kritērijus, lai pierādītu epidemioloģiskās situācijas uzlabošanos valstī;

d) lēmumu atgremotāju sugu jaunos dzīvniekus barot ar proteīniem, kas iegūti no zivīm, kā minēts 7. panta 3. punktā;

e) kritērijus, lai piešķirtu atbrīvojumus no 7. panta 4. punktā minētajiem ierobežojumiem;

f) lēmumu noteikt pielaides robežu, kā minēts 7. panta 4.a punktā;

g) 8. panta 1. punktā minēto lēmumu par vecumu;

h) normas, kas paredz atbrīvojumus no prasības izņemt un iznīcināt norādīta riska materiālu, kā minēts 8. panta 5. punktā;

i) 9. panta 1. punktā minētos ražošanas procesu apstiprināšanu;

j) lēmumu konkrētus noteikumus attiecināt uz citām dzīvnieku sugām, kā minēts15. panta 3. punktā;

▼M44

k) 16. panta 1. līdz 6. punkta attiecināšanu uz citiem dzīvnieku izcelsmes produktiem;

l) 20. panta 2. punktā minētās metodes noteikšanu, ar ko apstiprina aitu un kazu saslimšanu ar GSE;

m) 23. pantā minēto pielikumu grozīšanu vai papildināšanu un visu piemēroto pārejas pasākumu pieņemšanu.

▼M30

24. pants

Komitejas

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja. Tomēr jautājumos, kas attiecas uz 6.a pantu, Komisija apspriežas arī ar Pastāvīgo zootehnikas komiteju.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

▼M30

Šā lēmuma 5. panta 6. punktā minētie termiņi ir trīs mēneši un, ja īsteno šīs regulas 4. panta 2. punktā minētos drošības pasākumus — 15 dienas.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a. panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā minētā lēmuma 8. panta noteikumus.

24.a pants

Lēmumus, kas jāpieņem saskaņā ar vienu no 24. pantā minētajām procedūrām, pieņem, pamatojoties uz iespējamo risku cilvēku un dzīvnieku veselībai pienācīgu izvērtējumu, un, ņemot vērā pastāvošos zinātniskos pierādījumus, saglabā vai, ja tam ir zinātnisks pamatojums, uzlabo Kopienā nodrošināto cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni.

▼B

25. pants

Apspriešanās ar zinātniskajām komitejām

Ar attiecīgām zinātniskām komitejām apspriežas par visiem jautājumiem, uz ko attiecas šī regula un kuri varētu ietekmēt sabiedrības veselības aizsardzību.

26. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2001. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼M10

I PIELIKUMS

ĪPAŠAS DEFINĪCIJAS

▼M48

1. Šajā regulā piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1069/2009 ([1]), Komisijas Regulā (ES) Nr. 142/2011 ([2]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 ([3]), Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 767/2009 ([4]) un Padomes Direktīvā 2006/88/EK ([5]) sniegtās definīcijas:

   a) "lauksaimniecības dzīvnieks" definīcija Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 6. punktā;

   b) šādas Regulas (ES) Nr. 142/2011 I pielikumā sniegtās definīcijas:

      i) "kažokzvēri" – 1. punktā;

      ii) "asins pagatavojumi" – 4. punktā;

      iii) "pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas" – 5. punktā;

      iv) "zivju milti" – 7. punktā;

      v) "kolagēns" – 11. punktā;

      vi) "želatīns" – 12. punktā;

      vii) "hidrolizētas olbaltumvielas" – 14. punktā;

      viii) "konservēta lolojumdzīvnieku barība" – 16. punktā;

      ix) "lolojumdzīvnieku barība" – 19. punktā;

      x) "pārstrādāta lolojumdzīvnieku barība" – 20. punktā;

   c) "barības" definīcija Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

   d) Regulā (EK) Nr. 767/2009:

      i) "barības sastāvdaļas" – 3. panta 2. punkta g) apakšpunktā;

      ii) "barības maisījums" – 3. panta 2. punkta h) apakšpunktā;

      iii) "kompleksā barība" – 3. panta 2. punkta i) apakšpunktā;

   e) Direktīva 2006/88/EK:

      i) "akvakultūras dzīvnieks" – 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

      ii) "ūdensdzīvnieki" – 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā.

▼M50

2. Šajā regulā izmanto arī šādas definīcijas:

   a) "autohtons GSE gadījums" ir govju sūkļveida encefalopātijas gadījums, par ko nav skaidru pierādījumu, ka tas radies inficēšanās ceļā pirms dzīva dzīvnieka importēšanas;

   b) "kohorta" ir tādu liellopu grupa, kas ir:

      i) gan dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kur inficētais liellops, un tas noticis 12 mēnešus pirms vai pēc inficētā liellopa dzimšanas, gan

      ii) kādu laiku savas dzīves pirmajā gadā audzēti kopā ar slimo dzīvnieku tā pirmajā dzīves gadā;

   c) "references gadījums" ir pirmais dzīvnieks saimniecībā vai epidemioloģiski definētā grupā, kam apstiprināta TSE infekcija;

   d) "TSE maziem atgremotājiem" ir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas gadījums, kas atklāts aitām vai kazām saistībā ar apstiprinājuma testu anomālam PrP proteīnam;

([1]) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.
([2]) OV L 54, 26.2.2011., 1. lpp.
([3]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.
([4]) OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.
([5]) OV L 328, 24.11.2006., 14. lpp..

▼**M50**

e) “skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts transmisīvas sūkļveida encefalopātijas gadījums aitām vai kazām, kad GSE diagnoze ir izslēgta saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem ([1]);

f) “klasisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

g) “atipisks skrepi slimības gadījums” ir apstiprināts skrepi slimības gadījums, kas atšķiras no klasiska skrepi slimības gadījuma saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas tehniskajā rokasgrāmatā TSE celma noteikšanai maziem atgremotājiem;

h) “prionu proteīna genotips” aitām ir divu alēļu kombinācija, kā aprakstīts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 1. punktā ([2]);

i) “GSE gadījums” ir GSE gadījums, kas apstiprināts nacionālajā references laboratorijā saskaņā ar metodēm un protokoliem X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta a) un b) apakšpunktā;

j) “klasisks GSE gadījums” ir GSE gadījums, kas klasificēts kā klasisks saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai ([3]);

k) “atipisks GSE gadījums” ir GSE gadījums, ko nevar klasificēt kā klasisku GSE gadījumu saskaņā ar kritērijiem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai;

l) “aitas un kazas, kas vecākas par 18 mēnešiem” ir aitas un kazas:

   i) kuru vecums ir apstiprināts reģistros vai pārvadāšanas pavaddokumentos, kas minēti Padomes Regulas (EK) Nr. 21/2004 3. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā ([4]), vai

   ii) kurām ir izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

([1]) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_handbookv4jan10.pdf.
([2]) OV L 349, 24.12.2002., 105. lpp.
([3]) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf.
([4]) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

▼M31

II PIELIKUMS

GSE STATUSA NOTEIKŠANA

A NODAĻA

Kritēriji

Dalībvalstu, trešo valstu vai to reģionu (turpmāk – "valstis vai reģioni") GSE statusu nosaka, pamatojoties uz kritērijiem, kas izklāstīti a) līdz e) apakšpunktā.

Valstī vai reģionā:

a) veic riska analīzi saskaņā ar B nodaļas noteikumiem, identificējot visus potenciālos GSE sastopamības faktorus un to vēsturisko perspektīvu valstī vai reģionā;

b) darbojas pastāvīga GSE uzraudzības un kontroles sistēma, kas galvenokārt saistīta ar B nodaļā aprakstītajiem riskiem un atbilst obligātajām uzraudzības prasībām, kas noteiktas D nodaļā;

c) darbojas izglītojoša programma veterinārārstiem, lauksaimniekiem un strādniekiem, kas saistīti ar liellopu pārvadāšanu, tirdzniecību un kaušanu, lai sekmētu ziņošanu par visiem gadījumiem, kad konstatē GSE atbilstīgas slimības pazīmes mērķa apakšpopulācijās, kas definētas šā pielikuma D nodaļā;

d) ir spēkā pienākums ziņot par visiem liellopiem, kam ir GSE atbilstīgas slimības pazīmes, un izmeklēt tos;

e) apstiprinātā laboratorijā veic izpēti smadzenēm un citiem audiem, kas paņemti saskaņā ar b) apakšpunktā minētās uzraudzības un kontroles sistēmas pamatnoteikumiem.

B NODAĻA

Riska analīze

1. **Riska analīzes struktūra**

Riska analīze ietver sastopamības novērtējumu un iedarbības novērtējumu.

2. **Sastopamības novērtējums (ārējs faktors)**

2.1. Sastopamības novērtējums paredz izvērtēt iespējamību, ka GSE ierosinātājs ir vai nu ievests valstī vai reģionā ar precēm, kas varbūtēji ir inficētas ar GSE ierosinātāju, vai jau atrodas valstī vai reģionā.

Ņem vērā šādus riska faktorus:

a) GSE ierosinātāja esību vai neesību valstī vai reģionā un, ja konstatē ierosinātāja klātbūtni, tad tā izplatību, pamatojoties uz uzraudzības pasākumu rezultātiem;

b) gaļas un kaulu miltu vai dradžu ražošanu no autohtonām atgremotāju populācijām;

c) ievestus gaļas un kaulu miltus vai dradžus;

d) ievestus liellopus, aitas un kazas;

e) ievestu dzīvnieku barību vai barības sastāvdaļas;

f) atgremotāju izcelsmes ievestus produktus lietošanai pārtikā, kas varētu būt saturējuši V pielikuma 1. punktā uzskaitītos audus un varētu būt izbaroti liellopiem;

g) atgremotāju izcelsmes ievestus produktus, ko lieto *in vivo* liellopiem.

▼M31

2.2. Veicot sastopamības novērtējumu, jāņem vērā īpašas slimības apkarošanas shēmas, uzraudzība un citas epidemioloģiskās izmeklēšanas (jo īpaši GSE uzraudzība, ko veic liellopu populācijā), kas saistītas ar 2.1. punktā minētajiem riska faktoriem.

3. **Iedarbības novērtējums**

Iedarbības novērtējums ietver iespējamības novērtējumu attiecībā uz to, vai liellopi nonāk saskarsmē ar GSE izraisītāju, ņemot vērā šādus apstākļus:

a) GSE izraisītāja pārstrādi un amplifikāciju, ja liellopi tiek baroti ar atgremotāju izcelsmes gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem vai citu barību vai barības sastāvdaļām, kurā ir minētās gaļas, kaulu miltu vai dradžu piemaisījumi;

b) atgremotāju liemeņu (tostarp kritušu dzīvnieku), blakusproduktu un kautuvju atkritumu izmantošanu, apstrādes procesu parametrus un dzīvnieku barības ražošanas metodes;

c) to, vai atgremotājus baro vai nebaro ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, tostarp pasākumus, lai nepieļautu infekcijas izplatīšanos caur dzīvnieku barību;

d) liellopu populācijām īstenotās GSE uzraudzības līdzšinējo līmeni un šādas uzraudzības rezultātus.

C NODAĻA

Kategoriju definīcija

I. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOZĪMĪGU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze saskaņā ar B nodaļu, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai attiecībā uz turpmāk tekstā definēto laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā B tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar minētās nodaļas 2. tabulu; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) valstī vai reģionā nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji; un

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

b) vai šāda situācija:

i) valstī vai reģionā ir bijis konstatēts viens vai vairāki autohtoni GSE gadījumi, bet visi autohtoni GSE inficētie ir dzimuši pirms 11 gadiem vai senāk;

ii) ne mazāk kā septiņus gadus ir bijuši izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji;

▼M31

iii) ne mazāk kā astoņus gadus atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apstiprina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE,

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā apakšpunktā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

II. VALSTS VAI REĢIONS AR KONTROLĒTU GSE RISKU

Valsts vai reģions:

1) kurā ir veikta riska analīze, pamatojoties uz informāciju, kas izklāstīta B nodaļā, lai identificētu vēsturiskos un pašreizējos riska faktorus;

2) kurā ir pieņemti piemēroti īpaši pasākumi visu identificēto risku mazināšanai, bet šie pasākumi nav pieņemti attiecībā uz atbilstošo laikposmu;

3) kurā ir spēkā D nodaļā aprakstītā A tipa uzraudzība, kā arī ir sasniegts attiecīgais punktu skaits saskaņā ar 2. tabulu. A tipa uzraudzību var aizstāt ar B tipa uzraudzību, ja ir sasniegts attiecīgais punktu skaits; un

4) valstī vai reģionā:

a) ir šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums vai ir pierādīts, ka visos GSE gadījumos slimības izraisītājs ir ievests un ir pilnībā iznīcināts, ir izpildīti šā pielikuma A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

iii) nav iespējams pierādīt, ka astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

b) vai šāda situācija:

i) nav konstatēts neviens GSE gadījums, ir izpildīti A nodaļas c), d) un e) apakšpunktā minētie kritēriji, un atgremotāji nav baroti ne ar gaļas un kaulu miltiem, ne dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un to apliecina atbilstošs kontroles un revīzijas līmenis;

ii) šā pielikuma A nodaļas c) līdz e) apakšpunktā minētie kritēriji ir bijuši izpildīti mazāk nekā septiņus gadus; un/vai

▼M31

iii) nav iespējams pierādīt, ka vismaz astoņus gadus ir kontrolēta atgremotāju barošana ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem;

iv) pastāvīgi tiek identificēti turpmāk minētie dzīvnieki, ja tie valstī vai reģionā ir dzīvi, tiek kontrolēta to pārvietošana, un šādi dzīvnieki tiek pilnībā iznīcināti, ja tie nokauti vai miruši:

— visi dzīvnieki, kas inficējušies ar GSE; un

— visi liellopi, kuri pirmā dzīves gada laikā audzēti kopā ar dzīvniekiem, kas inficēti ar GSE to pirmā dzīves gada laikā, un attiecībā uz kuriem pētījumos ir pierādīts, ka tie šajā laikposmā lietojuši to pašu barību, kas ir potenciāli inficēta; vai

— ja otrajā ievilkumā minēto pētījumu rezultāti nav izšķiroši – visi liellopi, kas dzimuši tajā pašā ganāmpulkā, kurā dzimuši ar GSE inficētie dzīvnieki, un atradušies šajā ganāmpulkā 12 mēnešu laikā pirms vai pēc to dzimšanas.

III. VALSTS VAI REĢIONS AR NENOTEIKTU GSE RISKU

Valsts vai reģions, kurā nav veikta GSE statusa noteikšana vai kas neatbilst nosacījumiem, kuri valstij vai reģionam ir jāizpilda, lai to klasificētu kādā no kategorijām.

D NODAĻA

Obligātās uzraudzības prasības

1. **Uzraudzības tipi**

Šajā pielikumā izmantotas šādas definīcijas:

a) A tipa uzraudzība

Piemērojot A tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim ([1]) attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 100 000, ar ticamības līmeni 95 %.

b) B tipa uzraudzība

Piemērojot B tipa uzraudzību, GSE var noteikt tādam izplatības modelim attiecīgajā valstī vai reģionā, kurā pieaugušu liellopu populācijā ir ne mazāk kā viens slimības gadījums uz 50 000, ar ticamības līmeni 95 %.

B tipa uzraudzību var īstenot valstis vai reģioni ar nenozīmīgu BSE riska statusu, lai pārliecinātos par riska analīzes secinājumu pareizību, piemēram, pierādot visu identificēto riska faktoru mazināšanas pasākumu efektivitāti, izmantojot uzraudzību, kuras mērķis ir palielināt iespējamību, ka tiek konstatēti minēto pasākumu trūkumi.

Pēc tam, kad, izmantojot A tipa uzraudzību, ir sasniegts attiecīgais punktu skaits, B tipa uzraudzību var veikt arī valstīs vai reģionos ar kontrolētu GSE riska statusu, lai saglabātu A tipa uzraudzības laikā gūto atziņu ticamību.

Šā pielikuma mērķiem uzraudzības veikšanas nolūkā liellopi iedalīti šādās četrās apakšpopulācijās:

a) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai slimības pazīmes (varbūtēji inficēti liellopi);

([1]) Izplatības modeli izmanto, lai noteiktu apsekojuma testu lielumu, ko izsaka kā sasniedzamos punktus. Ja faktiskā izplatība ir lielāka nekā izvēlētais izplatības modelis, visdrīzāk, ka pētījums atklās slimību.

▼M31

b) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana);

c) liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki);

d) liellopi, kuri regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.

2. **Uzraudzības stratēģija**

2.1. Uzraudzības stratēģiju izveido tā, lai nodrošinātu, ka paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz valsts vai reģiona ganāmpulku un ka tajā ņemti vērā demogrāfiskie faktori, piemēram, ražošanas tips un ģeogrāfiskā atrašanās vieta, kā arī kultūrai unikālas zootehniskās prakses potenciālā ietekme. Izmantotā pieeja un izdarītie pieņēmumi pilnībā jādokumentē, un minētie pieraksti jāglabā septiņus gadus.

2.2. Lai īstenotu GSE uzraudzības stratēģiju, pieaugušu liellopu populācijas vecuma sastāvu un to liellopu skaitu, kas pārbaudīti attiecībā uz GSE, ņemot vērā iedalījumu pēc vecuma un apakšpopulācijām attiecīgajā valstī vai reģionā, valsts nosaka, pamatojoties uz dokumentētu uzskaiti vai ticamām aplēsēm.

3. **Punktu vērtības un sasniedzamais punktu skaits**

Uzraudzības paraugu lielums ir atbilstošs 2. tabulā noteiktajiem mērķa lielumiem, pamatojoties uz 1. tabulā minētajām "procentuālajām vērtībām". Visus varbūtēji inficētos dzīvniekus izmeklē neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti. Valsts ņem paraugus vismaz no trim apakšpopulācijām (tās pavisam ir četras). Kopējo punktu skaitu paņemtajiem paraugiem aprēķina laikposmam, kas nepārsniedz septiņus secīgus gadus, lai sasniegtu attiecīgo punktu skaitu. Kopējo savākto punktu skaitu periodiski salīdzina ar attiecīgās valsts vai reģiona sasniedzamo punktu skaitu.

1. tabula

Uzraudzības punktu vērtības paraugiem, kas ņemti no dzīvniekiem attiecīgajā apakšpopulācijā un vecuma kategorijā

Uzraudzības apakšpopulācija			
Regulārā kaušana [1]	Krituši dzīvnieki [2]	Nokaušana ievainojuma dēļ [3]	Varbūtēji inficēts dzīvnieks [4]
Vecums ≥ 1 gadu un < 2 gadiem			
0,01	0,2	0,4	nepiemēro
Vecums ≥ 2 gadiem un < 4 gadiem (jauns pieaudzis liellops)			
0,1	0,2	0,4	260
Vecums ≥ 4 gadiem un < 7 gadiem (vidēja vecuma liellops)			
0,2	0,9	1,6	750
Vecums ≥ 7 gadiem un < 9 gadiem (pusmūža liellops)			
0,1	0,4	0,7	220
Vecums ≥ 9 gadiem (vecs liellops)			
0,0	0,1	0,2	45

(1) Liellopi, kas regulārās kaušanas laikā vecāki par 36 mēnešiem.
(2) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, kuriem konstatēta nāve vai tie nogalināti saimniecībā transportēšanas laikā vai kautuvē (kritušie dzīvnieki).
(3) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem, nestaigājoši, guloši, kuri bez palīdzības nevar piecelties vai staigāt; liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuri nosūtīti ārkārtas nokaušanai vai nokaušanai pirmskaušanas apskatē konstatētu normai neatbilstošu pazīmju dēļ (nokaušana ievainojuma dēļ vai ārkārtas nokaušana).
(4) Liellopi, kuri vecāki par 30 mēnešiem un kuriem vērojamas GSE atbilstīgas uzvedības izmaiņas vai slimības pazīmes (varbūtēji inficēti liellopi).

▼M31

2. tabula

Sasniedzamais punktu skaits dažāda lieluma pieaugušu liellopu populācijām valstī vai reģionā

Sasniedzamais punktu skaits valstīs vai reģionos		
Pieaugušu liellopu populācijas lielums (24 mēnešus veci un vecāki)	A tipa uzraudzība	B tipa uzraudzība
≥ 1 000 000	300 000	150 000
800 000–1 000 000	240 000	120 000
600 000–800 000	180 000	90 000
400 000–600 000	120 000	60 000
200 000–400 000	60 000	30 000
100 000–200 000	30 000	15 000
50 000–100 000	15 000	7 500
25 000–50 000	7 500	3 750

4. **Specifiskie mērķi**

Katrā no minētajām valsts vai reģiona apakšpopulācijām valsts kā specifisku pārbaužu mērķi var izraudzīties liellopus, kas identificējami kā ievesti no valstīm vai reģioniem, kuros konstatēta GSE, un liellopus, kuri baroti ar potenciāli inficētu dzīvnieku barību no valstīm vai reģioniem, kuros ir konstatēta GSE.

5. **GSE uzraudzības modelis**

Valsts var izvēlēties, vai izmantot pilnu GSE uzraudzības modeli vai alternatīvu metodi, kas balstīta uz GSE uzraudzības modeli GSE esības/izplatības novērtēšanai.

6. **Uzraudzības saglabāšana**

Kad ir sasniegts attiecīgais punktu skaits un lai valstij vai reģionam saglabātu kontrolēta GSE riska vai nenozīmīga riska statusa apzīmējumu, uzraudzību var samazināt uz B tipa uzraudzību (ja visi pārējie rādītāji saglabājas pozitīvi). Tomēr, lai šajā nodaļā noteiktās prasības tiktu izpildītas arī turpmāk, ikgadējai uzraudzībai, ko veic nepārtraukti, joprojām jāaptver vismaz trīs no četrām aprakstītajām apakšpopulācijām. Turklāt neatkarīgi no tā, cik punkti ir savākti, izmeklē visus liellopus, kas varbūtēji inficēti ar GSE. Pēc tam, kas sasniegts paredzētais punktu skaits, valsts vai reģiona ikgadējās uzraudzības punktu skaits nedrīkst būt mazāks kā viena septītdaļa no kopējā B tipa uzraudzības sasniedzamo punktu skaita.

▼M13

III PIELIKUMS

UZRAUDZĪBAS SISTĒMA

A NODAĻA

I. GOVJU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgi norādījumi**

Govju uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3. punkta 1. apakšpunkta b) daļā.

▼M50

2. **Tādu dzīvnieku uzraudzība, kas nokauti lietošanai pārtikā**

2.1. Visiem liellopiem, kas vecāki par 24 mēnešiem, veic GSE testu, ja tie ir bijuši pakļauti:

— ārkārtas kaušanai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 853/2004 III pielikuma I sadaļas VI nodaļas 1. punktu ([1]), vai

— pirmskaušanas apskatei, kurā fiksēti novērojumi saistībā ar nelaimes gadījumiem vai nopietnas psiholoģiskas un funkcionālas problēmas, vai pazīmes atbilstoši Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I sadaļas II nodaļas B daļas 2. punktu ([2]).

2.2. Visiem veseliem liellopiem, kas vecāki par 30 mēnešiem un parastā kārtībā nokauti lietošanai pārtikā, veic GSE testu.

▼M13

3. **To dzīvnieku uzraudzība, kas nav nokauti cilvēku uzturam**

3.1. Visām govīm, kuras vecākas par 24 mēnešiem un kuras ir nobeigušās vai nokautas, bet nav:

— nokautas iznīcināšanai, ievērojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 716/96 ([3]),

— nokautas epidēmijas, piemēram, mutes un nagu sērgas, dēļ,

— nokautas cilvēku uzturam,

veic GSE testus.

3.2. Dalībvalstis var nolemt, ka pieļauj atkāpi no 3.1. punkta noteikumiem attiecībā uz attāliem rajoniem, kuros ir mazs dzīvnieku blīvums un kuros nav organizēta nobeigušos dzīvnieku savākšana. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to rajonu sarakstu, uz kuriem attiecas atbrīvojums. Atkāpi piemēro ne vairāk kā 10 % no dalībvalsts govju kopskaita.

▼M26

4. **To dzīvnieku uzraudzība, kas iepirkti iznīcināšanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96**

Visiem dzīvniekiem, kas dzimuši laikā no 1995. gada 1. augusta līdz 1996. gada 1. augustam un nogalināti iznīcināšanas nolūkos atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 716/96, veic GSE testu.

▼M13

5. **Pārējo dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2. līdz 4. punktā minētajiem testiem dalībvalstis var brīvprātīgi pieņemt lēmumu veikt testus citām govīm to teritorijā, jo īpaši, ja minēto dzīvnieku izcelsme ir valstīs ar autohtonu GSE, tie

([1]) OV L 139, 30.4.2004., 55. lpp.
([2]) OV L 139, 30.4.2004., 206. lpp.
([3]) OV L 99, 20.4.1996., 14. lpp.

▼M13

ir ēduši iespējami inficētu barību vai ir dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kas inficētas ar GSE.

6. **Pasākumi pēc testu veikšanas**

6.1. Ja dzīvniekam, kas nokauts cilvēku uzturam, veic GSE testus, dzīvnieka liemeni nemarķē ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļā paredzēto veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

6.2. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir oficiāla sistēma, kas nodrošina to, ka no kautuves neizved nevienu izmeklēto dzīvnieku daļu ar veselības marķējumu, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts.

▼M42

6.3. Visas tā dzīvnieka daļas, kam veikts GSE tests, tajā skaitā ādu, patur oficiālā kontrolē, kamēr ātrās noteikšanas testā nav iegūts negatīvs rezultāts, ja vien tās neiznīcina saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.

6.4. Visas tā dzīvnieka daļas, kam ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliecinošu rezultātu, tajā skaitā ādu, iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot materiālu, ko saglabā kopā ar B nodaļas III iedaļā paredzētajiem ierakstiem.

▼M32

6.5. Ja dzīvniekam, kas nokauts lietošanai pārtikā, ātrās noteikšanas testā konstatē pozitīvu vai nepārliecinošu rezultātu, tad saskaņā ar 6.4. punktu iznīcina vismaz to liemeni, kas uz tās pašas kaušanas līnijas atradies tieši pirms liemeņa ar pozitīvo vai nepārliecinošo testa rezultātu, un divus liemeņus tieši pēc minētā liemeņa. Izņēmuma kārtā dalībvalstis var izlemt iznīcināt iepriekšminētos liemeņus tikai tādā gadījumā, ja ātrās noteikšanas testa rezultāts tiek apstiprināts kā pozitīvs vai nepārliecinošs apstiprinošajā izmeklēšanā, kas minēta X pielikuma C nodaļas 3.1. punkta b) apakšpunktā.

▼M13

6.6. Dalībvalstis var pieļaut atkāpi no 6.5. punkta noteikumiem, ja kautuvē ir sistēma, kas novērš liemeņu savstarpēju inficēšanos.

▼M38

7. **GSE ikgadējo uzraudzības programmu (GSE uzraudzības programmu) pārskatīšana saskaņā ar 6. panta 1.b punktu**

7.1. Dalībvalstu pieteikumi

Pieteikumos, ko dalībvalstis iesniedz Komisijai par to GSE ikgadējās uzraudzības programmas pārskatīšanu, ietver vismaz šādas ziņas:

a) informāciju par iepriekšējo sešu gadu laikā dalībvalsts teritorijā pastāvošo ikgadējo GSE uzraudzības sistēmu, ietverot detalizētu dokumentāciju, kas pamato atbilstību 7.2. punktā noteiktajiem epidemioloģiskajiem kritērijiem;

b) informāciju saskaņā ar 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktu par liellopu identificēšanas un izsekojamības sistēmu, kāda ir ieviesta dalībvalsts teritorijā pēdējos sešos gados, ietverot Eiropas

▼M38

Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) 5. pantā minētās elektroniskās datubāzes darbības detalizētu aprakstu;

c) informāciju par dzīvnieku barošanas aizliegumiem dalībvalsts teritorijā pēdējos sešus gadus, ietverot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minētā vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem izpildes nodrošināšanas detalizētu aprakstu, ietverot paraugu ņemšanas plānu un atklāto pārkāpumu skaitu un veidu, un paveiktā darba pārbaudes rezultātus;

d) ieteiktās pārskatītās GSE uzraudzības programmas detalizētu aprakstu, kurā ietverts ģeogrāfiskais apgabals, kurā programma jāveic, un pārskatītās GSE uzraudzības programmas aptveramo liellopu subpopulāciju apraksts, ietverot norādījumus par vecuma ierobežojumiem un testiem ņemamo paraugu lielumu;

e) visaptverošas riska analīzes rezultātus, kas rāda, ka pārskatītā GSE uzraudzības programma nodrošinās cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzību. Šajā analīzē ietver dzimšanas kohortas analīzi vai citu atbilstošu pētījumu, kura mērķis ir pierādīt, ka TSE riska samazināšanas pasākumi, ieskaitot 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā minēto barošanas aizliegumu, ir efektīvi īstenoti.

7.2. Epidemioloģiskie kritēriji

GSE uzraudzības programmas pārskatīšanas pieteikumus var pieņemt tikai tad, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka papildus 6. panta 1.b punkta trešās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām prasībām to teritorija atbilst šādiem epidemioloģiskajiem kritērijiem:

a) vismaz sešus gadus pēc 6. panta 1.b punkta trešās daļas b) apakšpunktā minētās Kopienas GSE pārbaudes sistēmas ieviešanas dienas:

vai nu

i) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaita gadā vidējais samazinājums ir lielāks nekā 20 % un ar GSE slimo liellopu, kas dzimuši pēc Kopienas vispārējā barošanas aizlieguma attiecībā uz lauksaimniecības dzīvniekiem, kas minēts 6. panta 1.b punkta trešās daļas c) apakšpunktā, ieviešanas, kopējais skaits nepārsniedz 5 % no apstiprināto GSE gadījumu skaita;

vai arī

ii) pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā novēroto GSE gadījumu skaits gadā nemainīgi ir mazāks nekā 1/100 000;

vai arī

iii) gadījumā, ja dalībvalstī pieaugušo liellopu (vecāki par 24 mēnešiem) populācijā ir mazāk nekā 1 000 000 dzīvnieku, kopējais apstiprināto GSE gadījumu skaits ir mazāks nekā pieci;

([1]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼M38

b) pēc a) apakšpunktā minētā sešu gadu laikposma nav pierādījumu, ka GSE epidemioloģiskā situācija pasliktinātos.

▼M32

II. AITU UN KAZU UZRAUDZĪBA

1. **Vispārīgie noteikumi**

Aitu un kazu uzraudzību veic saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas noteiktas X pielikuma C nodaļas 3.2. punkta b) apakšpunktā.

▼M50

2. **Tādu aitu un kazu uzraudzība, kas nokautas lietošanai pārtikā**

a) Dalībvalstīs, kur aitu māšu un aplecinātu aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 aitu, kas nokautas lietošanai pārtikā;

b) dalībvalstīs, kur atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem ik gadus pārbauda paraugus vismaz no 10 000 kazu, kas nokautas lietošanai pārtikā.

c) dalībvalsts var izvēlēties ne vairāk kā:

— 50 % no a) un b) apakšpunktā aprakstītā minimālā paraugu skaita aitām un kazām, kas nokautas lietošanai pārtikā, aizstāt, tā vietā veicot testus beigtām aitām vai kazām, kas vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret vienu un papildus minimālajam paraugu skaitam, kas noteikts 3. punktā;

— 10 % no minimālā paraugu skaita, kas minēts a) un b) apakšpunktā, aizstāt, tā vietā veicot testus aitām vai kazām, kas nokautas slimības apkarošanas pasākuma ietvaros un ir vecākas par 18 mēnešiem, attiecībā viens pret viens.

▼M32

3. **To aitu un kazu uzraudzība, kas nav nokautas lietošanai pārtikā**

Saskaņā ar 4. punktā izklāstītajiem paraugu ņemšanas noteikumiem un A un B tabulā norādītajiem minimālajiem paraugu lielumiem dalībvalstīs veic testus aitām un kazām, kas nobeigušās vai ir nogalinātas, bet kuras nav:

— nokautas kādas slimības apkarošanas pasākumu laikā vai

— nokautas lietošanai pārtikā.

A tabula

Aitu un aplecinātu jēru kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām aitām ([1])
> 750 000	10 000
100 000–750 000	1 500
40 000–100 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā aitu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

▼M32

B tabula

Atnesušos kazu un aplecinātu kazu kopskaits dalībvalstī	Minimālais paraugu lielums no beigtām kazām ([1])
> 750 000	10 000
250 000–750 000	1 500
40 000–250 000	100 % līdz 500
< 40 000	100 % līdz 100

([1]) Minimālais paraugu lielums tiek aprēķināts, ņemot vērā kazu kopskaitu attiecīgajā dalībvalstī, un ir paredzēts īstenojamu mērķu sasniegšanai.

4. **Paraugu ņemšanas noteikumi, kas piemērojami 2. un 3. punktā minētajiem dzīvniekiem**

Dzīvnieki ir vecāki par 18 mēnešiem vai tādi, kam izšķīlušies vairāk nekā divi pastāvīgie priekšzobi.

Dzīvnieku vecumu nosaka pēc zobu stāvokļa, redzamām brieduma pazīmēm vai jebkuras citas uzticamas informācijas.

Paraugu atlasi veic tā, lai izvairītos no kādas grupas pārsvara attiecībā uz izcelsmi, vecumu, šķirni, izmantošanas veidu vai jebkuru citu pazīmi.

Paraugi ir reprezentatīvi attiecībā uz visiem reģioniem un visiem gadalaikiem. Ja iespējams, jāizvairās no daudzkārtīgas paraugu ņemšanas vienā ganāmpulkā. Dalībvalstis ar savām uzraudzības programmām cenšas, kad vien iespējams, nodrošināt, lai secīgos paraugu ņemšanas gados visās oficiāli reģistrētās saimniecībās, kur ir vairāk nekā 100 dzīvnieku un kur nekad nav atklāti TSE saslimšanu gadījumi, tiktu veiktas TSE pārbaudes.

Dalībvalstis ievieš pārbaužu sistēmu, mērķprogrammas vai citā veidā, lai nodrošinātu to, ka nenotiek izvairīšanās no paraugu nodošanas.

Tomēr dalībvalstis var nolemt izslēgt no paraugu ņemšanas attālus apgabalus ar mazu dzīvnieku blīvumu, kuros neorganizē beigtu dzīvnieku vākšanu. Dalībvalstis, kurās piemēro šo atkāpi, par to informē Komisiju un iesniedz to attālo apgabalu sarakstus, kuros šī atkāpe ir spēkā. Tā nedrīkst aptvert vairāk par 10 % no attiecīgās dalībvalsts aitu un kazu populācijas.

▼M50

5. **Uzraudzība saimniecībās, kurās tiek īstenoti TSE kontroles un apkarošanas pasākumi**

Dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai saskaņā ar VII pielikuma B nodaļas 2. daļas 2.2.1. punktu un 2.2.2. punkta b) vai c) apakšpunktu, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta b) apakšpunktā, un izmantojot parastu nejaušu paraugu izlasi atbilstoši paraugu skaitam, kas norādīts šajā tabulā.

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
70 vai mazāk	Visi atbilstīgie dzīvnieki
80	68
90	73

▼M50

Tādu dzīvnieku skaits ganāmpulkā, kas ir vecāki par 18 mēnešiem un nogalināti iznīcināšanai	Minimālais paraugu skaits
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 vai vairāk	150

▼M32

6. **Citu dzīvnieku uzraudzība**

Papildus 2., 3. un 4. punktā izklāstītajām uzraudzības programmām dalībvalstis var brīvprātīgi veikt citu dzīvnieku uzraudzību, un jo īpaši tādu dzīvnieku uzraudzību:

— ko izmanto piensaimniecībā,

— kas cēlušies no valstīm ar autohtonu TSE,

— kas ir ēduši varbūtēji inficētu barību,

— kas dzimuši vai iegūti no ciltsmātēm, kuras inficētas ar TSE.

7. **Pasākumi, kas jāveic pēc aitu un kazu pārbaudīšanas**

7.1. Ja aitas vai kazas, kas nokautas lietošanai pārtikā, atlasītas TSE pārbaudēm saskaņā ar 2. punktu, to liemeņus nemarķē ar veselības zīmi, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 854/2004 I pielikuma I iedaļas III nodaļā, līdz ir iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.2. Dalībvalstis var atkāpties no 7.1. punkta noteikumiem, ja kautuvē pastāv kompetentās iestādes apstiprināta kārtība, kas nodrošina to, ka visas dzīvnieku ķermeņa daļas ir izsekojamas un neviena pārbaudīta dzīvnieka ķermeņa daļa ar veselības marķējumu nevar nokļūt ārpus kautuves, līdz ir zināms negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts.

7.3. Visas pārbaudīto dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, patur oficiālā uzraudzībā, līdz iegūts negatīvs ātrās noteikšanas testa rezultāts, izņemot dzīvnieku izcelsmes produktus, ko uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu.

7.4. Visas tādu dzīvnieku ķermeņa daļas, ieskaitot ādu, kuru paraugu ātrās noteikšanas testa rezultāts ir pozitīvs, uzreiz iznīcina saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 4. panta 2. punkta a), b) vai e) apakšpunktu, izņemot audus, kuri saskaņā ar šā pielikuma B nodaļas III iedaļas nosacījumiem jāsaglabā uzskaitei.

8. **Genotipa noteikšana**

8.1. Prionu proteīnu genotipu kodoniem 136, 154 un 171 nosaka katrai TSE pozitīvai aitai. Nekavējoties ziņo Komisijai par konstatētiem TSE gadījumiem aitu genotipos, kuros kodēts alanīns abās alēlēs pie kodona 136, arginīns abās alēlēs pie kodona 154 un arginīns abās alēlēs pie kodona 171. Ja pozitīvs TSE gadījums ir atipiskas skrepi saslimšanas gadījums, kodonam 141 jānosaka prionu proteīnu genotips.

▼M32

8.2. Papildus dzīvniekiem, kuru genotipu nosaka saskaņā ar 8.1. punktu, kodoniem 136, 141, 154 un 171 prionu proteīna genotipu nosaka minimālam aitu paraugu skaitam. Ja dalībvalstī pieaugušo aitu kopskaits pārsniedz 750 000 dzīvnieku, minimālais parauga lielums ir vismaz 600 dzīvnieku. Pārējās dalībvalstīs minimālais parauga lielums ir vismaz 100 dzīvnieku. Paraugus atļauts ņemt no dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, no dzīvniekiem, kas nobeigušies saimniecībā, vai no dzīviem dzīvniekiem. Paraugiem jābūt reprezentatīviem attiecībā uz visu aitu populāciju.

▼M18

III. CITU SUGU DZĪVNIEKU UZRAUDZĪBA

Dalībvalstis var brīvprātīgi veikt TSE uzraudzību dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

B NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ ZIŅOJUMIEM UN UZSKAITI

I. PRASĪBAS, KAS JĀIEVĒRO DALĪBVALSTĪM

A: **Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz savos gada ziņojumos, kā to paredz 6. panta 4. punkta nosacījumi**

1. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kuros saskaņā ar 12. panta 1. punktu ir oficiāli noteikti dzīvnieku pārvietošanas ierobežojumi.

2. Varbūtējo saslimšanas gadījumu (pa dzīvnieku sugām) skaits, kas saskaņā ar 12. panta 2. punktu pakļauti laboratorijas pārbaudēm, ieskaitot ātrās noteikšanas un apstiprinošo testu (pozitīvo un negatīvo rezultātu skaits) un attiecībā uz liellopiem, visu testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma. Sadalījumā pēc vecuma, ja iespējams, izdala šādas grupas: "dzīvnieki, kas jaunāki par 24 mēnešiem", vecumā no 24 līdz 155 mēnešiem dzīvniekus iedala grupās pa 12 mēnešiem, un "dzīvnieki, kas vecāki par 155 mēnešiem".

3. To ganāmpulku skaits, par kuriem saņemti ziņojumi sakarā ar varbūtējiem aitu un kazu saslimšanas gadījumiem un veikta izmeklēšana saskaņā ar 12. panta 1.un 2. punktu.

4. To liellopu skaits, kuri pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas I daļas 2.1., 2.2., 2.3., 3.1., 4.1., 4.2., 4.3. un 5. punktā. Jānorāda paraugu ņemšanas veids, ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultāti un testēto dzīvnieku novērtējums pēc vecuma pa grupām, kā izklāstīts 2. punktā.

5. To aitu un kazu, un ganāmpulku skaits, kas pārbaudīti katrā apakšgrupā, kas minētas A nodaļas II daļas 2., 3. un 5. punktā, norādot paraugu ņemšanas veidu un ātrās noteikšanas un apstiprinošā testa rezultātus.

6. GSE un skrepi slimības pozitīvo gadījumu sadalījums pēc ģeogrāfiskās atrašanās vietas, ieskaitot izcelsmes valsti, ja tā nesakrīt ar to valsti, kura sniedz ziņojumu. Katrā liellopu, aitu un kazu TSE gadījumā jānorāda dzīvnieka dzimšanas gads un, ja iespējams, mēnesis. Jānorāda visi TSE gadījumi, ko uzskata par netipiskiem, paskaidrojot iemeslus. Skrepi slimības gadījumos jāziņo par sākotnējo molekulāro testu rezultātiem, kuri veikti, izmantojot diskriminējošo imūnblotinga metodi, kas minēta X pielikuma, C nodaļas, 3.2 punkta c) apakšpunkta i) daļā.

▼M18

7. Ņemto paraugu skaits un apstiprināto TSE gadījumu skaits (pa sugām) dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas.

8. Ikvienas tādas aitas genotips un, ja iespējams, šķirne, kura ir atzīta par TSE pozitīvu vai no kuras ņemti paraugi saskaņā ar A nodaļas II daļas 8.1. un 8.2. punktu.

B: **Periodi, par kuriem jāsniedz ziņojumi**

Gada ziņojumu, kas jāiesniedz saskaņā ar 6. panta 4. punktu, var veidot no Komisijai iesniedzamajiem ikmēneša ziņojumiem, kuros ietilpst A daļā minētā informācija, vai attiecībā uz 8. punktā minēto informāciju, no reizi trijos mēnešos iesniedzamajiem ziņojumiem, ar nosacījumu, ka, saņemot jaunu informāciju, minētajos ziņojumos sniegto informāciju attiecīgi papildina.

▼M13

II. INFORMĀCIJA, KAS KOMISIJAI JĀSNIEDZ KOPSAVILKUMĀ

Kopsavilkumu sniedz tabulā, par katru dalībvalsti norādot vismaz I daļā minēto informāciju.

III. UZSKAITE

1. Kompetentā iestāde septiņus gadus glabā uzskaiti par:

— to dzīvnieku skaitu un veidu, kam noteikti pārvietošanas ierobežojumi, kuri minēti 12. panta 1. punktā,

— klīnisko un epidemioloģisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 1. punktā,

— laboratorisko izmeklējumu skaitu un rezultātiem, kas minēti 12. panta 2. punktā,

— tajās uzraudzības programmās paraugiem atlasīto dzīvnieku skaitu, identitāti un izcelsmi, kas minētas A nodaļā, un, ja iespējams, vecumu, šķirni un slimības vēsturi,

— *TSE* pozitīvo aitu prionu proteīnu genotipu.

2. Izmeklēšanas laboratorija septiņus gadus glabā visu testu protokolus, jo īpaši laboratorijas darba žurnālus, un vajadzības gadījumā parafīna blokus un vesternblota fotogrāfijas.

▼M48

IV PIELIKUMS

DZĪVNIEKU BAROŠANA

I NODAĻA

7. panta 1. punktā paredzētā aizlieguma darbības jomas paplašināšana

Saskaņā ar 7. panta 2. punktu aizlieguma, kas paredzēts 7. panta 1. punktā, darbības jomu paplašina attiecībā uz:

a) atgremotāju barošanu ar dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu un minētos produktus saturošiem barības maisījumiem;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvēru, barošanu ar:

i) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

ii) atgremotāju izcelsmes kolagēnu un želatīnu;

iii) asins pagatavojumiem;

iv) hidrolizētām dzīvnieku izcelsmes olbaltumvielām;

v) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

vi) barību, kas satur i)–v) apakšpunktā minētos produktus.

II NODAĻA

Atkāpes no 7. panta 1. punktā un I nodaļā paredzētajiem aizliegumiem

Saskaņā ar 7. panta 3. punkta pirmo daļu aizliegumi, kas paredzēti 7. panta 1. punktā un I nodaļā, neattiecas uz:

a) atgremotāju barošanu ar:

i) pienu, piena produktiem, no piena iegūtiem produktiem, jaunpienu un jaunpiena produktiem;

ii) olām un olu produktiem;

iii) kolagēnu un želatīnu, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

iv) hidrolizētām olbaltumvielām, kas iegūtas no:

— tādu dzīvnieku [ķermeņu] daļām, kuri nav atgremotāji, vai

— atgremotāju jēlādām un ādām;

v) barības maisījumiem, kas satur iepriekš i)–iv) apakšpunktā uzskaitītos produktus;

b) lauksaimniecības dzīvnieku, kas nav atgremotāji, barošanu ar šādām barības sastāvdaļām un maisījumiem:

i) hidrolizētām olbaltumvielām, kas iegūtas no tādu dzīvnieku [ķermeņu] daļām, kuri nav atgremotāji, vai no atgremotāju jēlādām un ādām;

ii) zivju miltiem un zivju miltus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas A iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

iii) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu un šādus fosfātus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas B iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

▼M48

iv) no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtiem asins pagatavojumiem un šādus asins pagatavojumus saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas C iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

c) akvakultūras dzīvnieku barošanu ar tādām no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtām pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām, izņemot zivju miltus, un šādas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas saturošiem barības maisījumiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem un IV nodaļas D iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

d) neatšķirtu atgremotāju barošanu ar zivju miltus saturošiem piena aizstājējiem, ko ražo, laiž tirgū un lieto saskaņā ar IV nodaļas E iedaļā paredzētajiem īpašajiem nosacījumiem;

e) lauksaimniecības dzīvnieku barošanu ar augu izcelsmes barības sastāvdaļām un šādas barības sastāvdaļas saturošiem barības maisījumiem, kas piesārņoti ar nenozīmīgu daudzumu kaulu spīkulu, kas iegūtas no neatļautām dzīvnieku sugām. Šo atkāpi dalībvalstis var piemērot tikai tad, ja tās pirms tam ir veikušas riska novērtējumu, kas apstiprina, ka risks dzīvnieku veselībai ir ļoti mazs. Minētajā riska novērtējumā ņem vērā vismaz šādus aspektus:

i) piesārņojuma līmenis;

ii) piesārņojuma veids un avots;

iii) piesārņotās barības paredzētais lietojums.

III NODAĻA

Vispārīgi nosacījumi noteiktu II nodaļā paredzēto atkāpju piemērošanai

A IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšana, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Turpmāk norādītos produktus, kas paredzēti tādu lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, kuri nav atgremotāji, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, ko neizmanto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai:

a) neiesaiņotas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (tostarp zivju miltus), kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

b) neiesaiņotu dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

c) no tādiem dzīvniekiem iegūtus neiesaiņotus asins pagatavojumus, kas nav atgremotāji;

d) neiesaiņotus barības maisījumus, kas satur a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

Dokumentāciju, kurā reģistrēts pārvadāto produktu veids, glabā vismaz divus gadus, un tā ir pieejama kompetentajai iestādei.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti minētajā punktā uzskaitīto produktu pārvadāšanai, pēc tam var izmantot atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, ja tie pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontamināciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde.

▼M48

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

3. No tādiem dzīvniekiem iegūtas neiesaiņotas pārstrādātas olbaltumvielas, kas nav atgremotāji, un no šādiem dzīvniekiem iegūtas pārstrādātas olbaltumvielas saturošus neiesaiņotus barības maisījumus pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kurus neizmanto tādiem dzīvniekiem paredzētas barības pārvadāšanai, kas nav atgremotāji, izņemot akvakultūras dzīvniekus.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti minētajā punktā minēto produktu pārvadāšanai, pēc tam var izmantot tādiem lauksaimniecības dzīvniekiem paredzētas barības pārvadāšanai, kas nav atgremotāji, izņemot akvakultūras dzīvniekus, ja tie pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontamināciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

B IEDAĻA

Tādu barības maisījumu ražošana, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Turpmāk norādītās barības sastāvdaļas saturošus barības maisījumus, kuri paredzēti tādu lauksaimniecības dzīvnieku barošanai, kas nav atgremotāji, ražo kompetentās iestādes apstiprinātos uzņēmumos, kuros neražo barības maisījumus atgremotājiem:

a) zivju milti;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfāts un trikalcija fosfāts;

c) no tādiem dzīvniekiem iegūti asins pagatavojumi, kas nav atgremotāji.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut atgremotājiem paredzētu barības maisījumu ražošanu uzņēmumā, kurā ražo arī minētajā punktā uzskaitītos produktus saturošus barības maisījumus lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) atgremotājiem paredzēti barības maisījumi tiek ražoti un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabāti telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā tādiem dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus, kas nav atgremotāji;

b) dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti 1. punktā uzskaitīto produktu iepirkumi un izlietojums un minētos produktus saturošu barības maisījumu pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

c) lai apstiprinātu, ka atgremotājiem paredzētajos barības maisījumos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, regulāri jāņem paraugi no atgremotājiem paredzētajiem barības maisījumiem un jāveic to analīze, izmantojot Komisijas Regulas (EK) Nr. 152/2009 ([1]) VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības oficiālai kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus.

([1]) OV L 54, 26.2.2009., 1. lpp.

▼M48

3. Atkāpjoties no 1. punkta, īpaša atļauja tādas kompleksās barības ražošanai, kas ražota no barības maisījumiem, kas satur minētajā punktā uzskaitītos produktus, nav vajadzīga tiem barības maisījumu mājražotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tos ir reģistrējusi kompetentā iestāde;

b) tajos tiek turēti tikai tādi dzīvnieki, kas nav atgremotāji;

c) komplekso barību tajos ražo tikai lietošanai savā saimniecībā;

d) kompleksās barības ražošanā izmantotie zivju miltus saturošie barības maisījumi satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

e) kompleksās barības ražošanā izmantotie dikalcija un trikalcija fosfātu saturošie barības maisījumi satur mazāk nekā 10 % kopējā fosfora;

f) kompleksās barības ražošanā izmantotie barības maisījumi, kas satur no tādiem dzīvniekiem iegūtus asins pagatavojumus, kuri nav atgremotāji, satur mazāk nekā 50 % kopējo olbaltumvielu.

C IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu imports, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Pirms laišanas brīvā apgrozībā Savienībā importētāji nodrošina, ka, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei, lai apstiprinātu, ka tajos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, tiek analizēti visi sūtījumi, kuros ir turpmāk uzskaitītās barības sastāvdaļas un barības maisījumi, ar ko paredzēts barot tādus lauksaimniecības dzīvniekus, izņemot kažokzvērus, kuri nav atgremotāji, saskaņā ar šā pielikuma II nodaļu,

a) pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (tostarp zivju milti), kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

b) no tādiem dzīvniekiem iegūti asins pagatavojumi, kas nav atgremotāji;

c) barības maisījumi, kas satur a) un b) punktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

D IEDAĻA

Tādas barības lietošana un glabāšana saimniecībās, ar ko paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kuri nav atgremotāji

1. Saimniecībās, kurās tiek turētas tādas lauksaimniecības dzīvnieku sugas, kam nav paredzēta attiecīgā barība, aizliegts lietot un glabāt šādu barību:

a) pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas (tostarp zivju miltus), kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija un trikalcija fosfātu;

c) no tādiem dzīvniekiem iegūtus asins pagatavojumus, kas nav atgremotāji;

d) barības maisījumus, kas satur no a) līdz c) apakšpunktā uzskaitītās barības sastāvdaļas.

▼M48

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut 1. punkta d) apakšpunktā minētos barības maisījumus lietot un glabāt saimniecībās, kurās tiek turētas tādas lauksaimniecības dzīvnieku sugas, kam attiecīgais barības maisījums nav paredzēts, ja saimniecībā tiek īstenoti pasākumi, ar kuriem novērš to, ka šādi barības maisījumi tiek izbaroti dzīvnieku sugām, kam tie nav paredzēti.

IV NODAĻA

Īpaši nosacījumi II nodaļā paredzēto atkāpju piemērošanai

A IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tādu zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Tādu zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

a) zivju miltiem jābūt ražotiem tādos pārstrādes uzņēmumos, kas ražo vienīgi no ūdensdzīvniekiem, izņemot jūras zīdītājus, iegūtus produktus;

b) zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā un uz šādu produktu iepakojumiem skaidri jānorāda: "Satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

B IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tāda dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfāta un trikalcija fosfāta un šādus fosfātus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfāta un trikalcija fosfāta un šādus fosfātus saturošu barības maisījumu tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā un uz šādu produktu iepakojumiem skaidri norāda: "Satur dzīvnieku izcelsmes dikalcija/trikalcija fosfātu – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

C IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, iegūtu asins pagatavojumu un šādus produktus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus

Tādu no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtu asins pagatavojumu un šādus produktus saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai, ar kuriem paredzēts barot lauksaimniecības dzīvniekus, kas nav atgremotāji, izņemot kažokzvērus, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

a) asinis, no kurām paredzēts ražot asins pagatavojumus, iegūst kautuvēs, kurās nekauj atgremotājus un kuras kompetentā iestāde reģistrējusi kā tādas kautuves, kurās nekauj atgremotājus.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus tādās kautuvēs, kurās ražo asinis, kas nav atgremotāju asinis un ko paredzēts izmantot tādu asins pagatavojumu ražošanā, kurus izmanto barībā, kas paredzēta dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji.

▼M48

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar tādas pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš atgremotāju asiņu un asiņu, kas nav atgremotāju asinis, krustenisku kontamināciju.

Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) dzīvniekus, kas nav atgremotāji, jākauj tādās kaušanas līnijās, kas ir fiziski nodalītas no kaušanas līnijām, kuras izmanto atgremotāju kaušanai;

ii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo asinis no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, fiziski jānodala no telpām, ko izmanto atgremotāju asinīm;

iii) regulāri jāņem paraugi no asinīm, kas nav atgremotāju asinis, un jāveic to analīze, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu klātbūtni. Analīzes metodei jābūt zinātniski validētai šādam mērķim. Paraugu ņemšanas un analīžu biežums jānosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem;

b) asinis, kuras paredzēts izmantot tādiem dzīvniekiem paredzētu asins pagatavojumu ražošanā, kas nav atgremotāji, uz pārstrādes uzņēmumu ved tādos transportlīdzekļos un konteineros, kuros pārvadā tikai tādas asinis, kas nav atgremotāju asinis.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti no atgremotājiem iegūtu asiņu pārvadāšanai, var izmantot tādu asiņu pārvadāšanai, kas nav atgremotāju asinis, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir rūpīgi iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontamināciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde. Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

c) asins pagatavojumus ražo pārstrādes uzņēmumos, kuros pārstrādā tikai tādas asinis, kas nav atgremotāju asinis.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot asinis, ko izmanto tādu dzīvnieku barībā, kuri nav atgremotāji, tādos pārstrādes uzņēmumos, kas pārstrādā atgremotāju asinis.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš krustenisko kontamināciju.

Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) tādu asiņu pagatavojumu ražošana, kuras nav atgremotāju asinis, jāveic slēgtā sistēmā, kas ir fiziski nodalīta no tādas sistēmas, kurā ražo asins pagatavojumus no atgremotāju asinīm;

ii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo neiesaiņotas tādu dzīvnieku izcelsmes izejvielas un gatavos produktus, kas nav atgremotāji, fiziski nodala no telpām, kuras izmanto neiesaiņotām atgremotāju izcelsmes izejvielām un gataviem produktiem;

iii) attiecībā uz ienākošajām atgremotāju asinīm un asinīm, kas nav atgremotāju asinis, un attiecīgajiem asins izstrādājumiem pastāvīgi jāpiemēro saskaņošanas process;

▼M48

iv) lai apstiprinātu, ka nav notikusi krusteniskā kontaminācija ar asins pagatavojumiem no atgremotāju asinīm, regulāri jāņem paraugi no tādu asiņu pagatavojumiem, kas nav atgremotāju asinis, un jāveic to analīze, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009/EK VI pielikumā izklāstītās metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

d) asins pagatavojumu un asins pagatavojumus saturošu barības maisījumu tirdzniecības pavaddokumentā vai veselības sertifikātā, ja vajadzīgs, un uz šādu produktu iepakojumiem skaidri jānorāda: "Satur asins pagatavojumus – nedrīkst izbarot atgremotājiem".

D IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu tādu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu (izņemot zivju miltus), kas nav atgremotāju olbaltumvielas, un šādas pārstrādātas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai

Akvakultūras dzīvnieku barošanai paredzētu tādu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu (izņemot zivju miltus), kas nav atgremotāju olbaltumvielas, un šādas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu ražošanai un lietošanai piemēro šādus īpašus nosacījumus:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, iegūst vai nu no kautuvēm, kurās nekauj atgremotājus un kuras kompetentā iestāde reģistrējusi kā tādas kautuves, kurās nekauj atgremotājus, vai no gaļas sadalīšanas uzņēmumiem, kuros netiek atkaulota vai sadalīta atgremotāju gaļa.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut kaut atgremotājus tādās kautuvēs, kurās ražo tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti un ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar tādas pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš atgremotāju blakusproduktu un tādu blakusproduktu krusteniskо kontamināciju, kas nav atgremotāju blakusprodukti.

Minētie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) dzīvnieki, kas nav atgremotāji, jākauj tādās kaušanas līnijās, kas ir fiziski nodalītas no kaušanas līnijām, kuras izmanto atgremotāju kaušanai;

ii) telpas, kurās vāc, glabā, pārvadā un iesaiņo tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kuri nav atgremotāji, fiziski jānodala no telpām, ko izmanto atgremotāju izcelsmes blakusproduktiem;

iii) regulāri jāņem paraugi no tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kas nav atgremotāji, un jāveic to analīze, lai noteiktu atgremotāju olbaltumvielu klātbūtni. Analīzes metodei jābūt zinātniski validētai šim mērķim. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem;

b) tādus dzīvnieku izcelsmes blakusproduktus, kas nav atgremotāju izcelsmes blakusprodukti un ko paredzēts izmantot, ražojot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, uz pārstrādes uzņēmumu ved tādos transportlīdzekļos un konteineros, kurus neizmanto atgremotāju izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu pārvadāšanai.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti no atgremotājiem iegūtu dzīvnieku blakusproduktu pārvadāšanai, var izmantot tādu dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu pārvadāšanai, kas nav atgremotāju izcelsmes blakusprodukti, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontaminā-ciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

c) šajā nodaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas ražo tādos pārstrādes uzņēmumos, kuros ražo tikai tādus dzīvnieku blakusproduktus, kas nav atgremotāju blakusprodukti un kas iegūti no šīs iedaļas a) punktā minētajām kautuvēm un gaļas sadalīšanas uzņēmumiem.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas tādos pārstrādes uzņēmumos, kas pārstrādā atgremotāju izcelsmes dzīvnieku blakusproduktus.

Minēto atļauju var piešķirt tikai tad, ja kompetentā iestāde ir apmierināta ar pārbaudes rezultātiem, kurā tā novērtē tādu pasākumu efektivitāti, ar kuriem novērš atgremotāju izcelsmes pārstrādātu olbaltumvielu un tādu pārstrādātu olbaltumvielu krustenisko kontaminā-ciju, kas nav atgremotāju izcelsmes olbaltumvielas.

Minētie preventīvie pasākumi ietver vismaz šādas minimālās prasības:

i) no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas ražo slēgtā sistēmā, kas ir fiziski nodalīta no tādas sistēmas, kurā ražo šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas;

ii) no atgremotājiem iegūtus dzīvnieku blakusproduktus glabā un pārvadā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras izmanto no tādiem dzīvniekiem iegūtiem blakusproduktiem, kas nav atgremotāji;

iii) no atgremotājiem iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas glabāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras izmanto no tādiem dzīvniekiem iegūtiem gataviem produktiem, kas nav atgremotāji;

iv) lai apstiprinātu, ka nav notikusi krusteniskā kontaminācija, regulāri jāņem paraugi no šajā iedaļā minētajām pārstrādātajām dzīvnieku olbaltumvielām un jāveic to analīze, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009/EK VI pielikumā izklāstītās metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz riska analīzes un kritisko kontrolpunktu noteikšanas (*HACCP*) principiem. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu rezultātus glabā un tie ir pieejami kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

d) barības maisījumus, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, ražo uzņēmumos, kurus šim mērķim apstiprinājusi kompetentā iestāde un kuri ražo tikai akvakultūras dzīvniekiem paredzētu barību.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma:

i) kompetentā iestāde var atļaut ražot akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus uzņēmumos, kas ražo arī citiem lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot kažokzvērus, paredzētus barības maisījumus, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

▼M48

— atgremotājiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— akvakultūras dzīvniekiem paredzētus barības maisījumus ražo un glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā glabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo un glabā barības maisījumus citiem tādiem dzīvniekiem, kas nav atgremotāji,

— dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu iepirkumi un izlietojums un šādas olbaltumvielas saturošu barības maisījumu pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus,

— lai apstiprinātu, ka lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, paredzētajos barības maisījumos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, regulāri ņem paraugus no lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus, paredzētajiem barības maisījumiem un veic to analīzi, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem. Testu rezultāti jāglabā un tiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

ii) īpaša atļauja tādas kompleksās barības ražošanai, kas ražota no barības maisījumiem, kuri satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, nav vajadzīga tiem barības maisījumu mājražotājiem, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

— tos ir reģistrējusi kompetentā iestāde,

— tajos tiek turēti tikai akvakultūras dzīvnieki,

— akvakultūras dzīvniekiem paredzētu komplekso barību tajos ražo tikai lietošanai savā saimniecībā, un

— kompleksās barības ražošanā izmantotie barības maisījumi, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, satur mazāk nekā 50 % kopproteīna;

e) ►C1 šajā iedaļā minēto pārstrādāto dzīvnieku olbaltumvielu tirdzniecības dokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā un uz šādu olbaltumvielu iepakojumiem skaidri norāda: "No dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, iegūtas pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas – nedrīkst izmantot, ražojot barību, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus."

Tādu akvakultūras dzīvniekiem paredzētu barības maisījumu tirdzniecības dokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas satur šajā iedaļā minētās pārstrādātās dzīvnieku olbaltumvielas, un uz šādu barības maisījumu iepakojumiem skaidri norāda: "Satur pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kuras iegūtas no dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, – nedrīkst izbarot lauksaimniecības dzīvniekiem, izņemot akvakultūras dzīvniekus un kažokzvērus." ◄

E IEDAĻA

Īpaši nosacījumi, ko piemēro tādu piena aizstājēju ražošanai, laišanai tirgū un lietošanai, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai

Tādu piena aizstājēju ražošanai, laišanai tirgū un lietošanai, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai, piemēro šādus īpašus nosacījumus:

▼**M48**

a) piena aizstājējos izmantotos zivju miltus ražo pārstrādes uzņēmumos, kas ražo vienīgi no akvakultūras dzīvniekiem, izņemot jūras zīdītājus, iegūtus produktus, un minētie zivju milti atbilst III nodaļā paredzētajiem vispārējiem nosacījumiem;

b) neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem zivju miltus atļauts izmantot tikai tādu piena aizstājēju ražošanai, ko izplata pulvera veidā un izmanto atšķaidītu konkrētā šķidruma daudzumā un kas paredzēti neatšķirtu atgremotāju barošanai kā pirmpiena papildinājums vai aizvietotājs pirms dzīvnieku pilnīgas atšķiršanas;

c) piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ar ko paredzēts barot neatšķirtus atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekus, ražo uzņēmumos, kuri neražo cita veida barības maisījumus atgremotājiem un kurus šim mērķim ir apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, kompetentā iestāde var atļaut ražot citus atgremotājiem paredzētus barības maisījumus uzņēmumos, kuros ražo arī piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, pēc tam, kad tā ir veikusi pārbaudi attiecīgajā uzņēmumā, un ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) citi atgremotājiem paredzēti barības maisījumi jāglabā telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kuras glabāšanas, pārvadāšanas un iesaiņošanas laikā izmanto neiesaiņotiem zivju miltiem un neiesaiņotiem zivju miltus saturošiem piena aizstājējiem;

ii) citus atgremotājiem paredzētus barības maisījumus ražo telpās, kas ir fiziski nodalītas no telpām, kurās ražo zivju miltus saturošus piena aizstājējus;

iii) dokumentāciju, kurā sīki reģistrēti zivju miltu iepirkumi un izlietojums un zivju miltus saturošu piena aizstājēju pārdevumi, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

iv) lai apstiprinātu, ka citos atgremotājiem paredzētajos barības maisījumos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas, regulāri jāņem paraugi no minētajiem barības maisījumiem un jāveic to analīze, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei. Šādu paraugu ņemšanas un analīžu biežumu nosaka, pamatojoties uz riska novērtējumu, ko veic operators tādu savu procedūru ietvaros, kuras balstās uz (*HACCP*) principiem. Testu rezultāti jāglabā un tiem jābūt pieejamiem kompetentajai iestādei vismaz piecus gadus;

d) pirms laišanas brīvā apgrozībā Savienībā importētāji nodrošina, ka, izmantojot Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītās analīzes metodes, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei, tiek analizēti visi sūtījumi, kuros ir zivju miltus saturoši importa piena aizstājēji, lai apstiprinātu, ka tajos nav neatļautas dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas;

e) tādu zivju miltus saturošu piena aizstājēju tirdzniecības pavaddokumentā vai, attiecīgā gadījumā, veselības sertifikātā, kas paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, un uz šādu piena aizstājēju iepakojumiem skaidri jānorāda: "Satur zivju miltus – nedrīkst izbarot atgremotājiem, izņemot neatšķirtus atgremotājus";

f) neiesaiņotus piena aizstājējus, kas satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kurus neizmanto citas atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai.

▼M48

Atkāpjoties no minētā īpašā nosacījuma, transportlīdzekļus un konteinerus, ko pēc tam izmantos neiesaiņotas atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, var izmantot tādu neiesaiņotu piena aizstājēju pārvadāšanai, kuri satur zivju miltus un ir paredzēti neatšķirtiem atgremotāju sugas lauksaimniecības dzīvniekiem, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir rūpīgi iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontamināciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde. Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus;

g) saimniecībās, kurās tiek turēti atgremotāji, īsteno pasākumus, ar ko novērš zivju miltus saturošu piena aizstājēju izbarošanu tādiem atgremotājiem, kuri nav neatšķirti atgremotāji. Kompetentā iestāde izstrādā to saimniecību sarakstu, kurās izmanto zivju miltus saturošus piena aizstājējus, izmantojot iepriekšējas paziņošanas sistēmu attiecīgajā saimniecībā vai citu sistēmu, kas nodrošina, ka tiek ievērots šis īpašais nosacījums.

V NODAĻA

Vispārējas prasības

A IEDAĻA

Saraksti

Dalībvalstis aktualizē un dara publiski pieejamus šādus sarakstus:

a) kautuves, no kurām drīkst iegūt saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas a) punktu ražotas asinis;

b) apstiprināti pārstrādes uzņēmumi, kuros ražo asins pagatavojumus saskaņā ar IV nodaļas C iedaļas c) punktu;

c) kautuves un gaļas sadalīšanas uzņēmumi, no kuriem drīkst iegūt dzīvnieku blakusproduktus, ko paredzēts izmantot, ražojot pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas a) punktu;

d) apstiprināti pārstrādes uzņēmumi, kuros ražo pārstrādātas no tādiem dzīvniekiem iegūtas olbaltumvielas, kas nav atgremotāji, un kuri darbojas saskaņā ar IV nodaļas D iedaļas c) punktu;

e) apstiprināti uzņēmumi, kas minēti III nodaļas B iedaļā, IV nodaļas D iedaļas d) punktā un IV nodaļas E iedaļas c) punktā;

f) barības maisījumu mājražotāji, kas reģistrēti un darbojas saskaņā ar III nodaļas B iedaļā un IV nodaļas D iedaļas d) punktā minētajiem nosacījumiem.

B IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšana, kas satur no atgremotājiem iegūtus produktus

1. Tādas neiesaiņotas barības sastāvdaļas un neiesaiņotus barības maisījumus, kuri satur no atgremotājiem iegūtus produktus, kas nav turpmāk a), b) un c) apakšpunktā uzskaitītie produkti, pārvadā transportlīdzekļos un konteineros, kurus neizmanto tādas barības pārvadāšanai, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav kažokzvēri:

   a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

   b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

   c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas.

▼M48

2. Atkāpjoties no 1. punkta, transportlīdzekļus un konteinerus, kas iepriekš izmantoti neiesaiņotu minētajā punktā uzskaitīto barības sastāvdaļu un barības maisījumu pārvadāšanai, var izmantot tādas barības pārvadāšanai, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, kas nav kažokzvēri, ja minētie transportlīdzekļi un konteineri pirms tam ir iztīrīti, lai novērstu krustenisko kontaminmāciju, saskaņā ar dokumentētu procedūru, ko iepriekš apstiprinājusi kompetentā iestāde.

Ja tiek izmantota šāda procedūra, tad dokumentāciju, kurā reģistrēta procedūras izmantošana, glabā un tā ir pieejama kompetentajai iestādei vismaz divus gadus.

C IEDAĻA

Tādu barības maisījumu ražošana, kas satur no atgremotājiem iegūtus produktus

Barības maisījumus, kuri satur no atgremotājiem iegūtus produktus, kas nav turpmāk a), b) un c) punktā uzskaitītie produkti, neražo uzņēmumos, kuros ražo barību, kas paredzēta lauksaimniecības dzīvniekiem, kuri nav kažokzvēri:

a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas.

D IEDAĻA

Tādu barības sastāvdaļu un barības maisījumu lietošana un glabāšana saimniecībās, kuri satur no atgremotājiem iegūtus produktus un ir paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem

Saimniecībās, kurās tiek turēti lauksaimniecības dzīvnieki, kas nav kažokzvēri, aizliedz lietot un glabāt tādas barības sastāvdaļas un barības maisījumus, kuri satur no atgremotājiem iegūtus produktus, kas nav turpmāk a), b) un c) punktā uzskaitītie produkti, un kuri paredzēti lauksaimniecības dzīvniekiem:

a) pienu, piena produktus, no piena iegūtus produktus, jaunpienu un jaunpiena produktus;

b) dzīvnieku izcelsmes dikalcija fosfātu un trikalcija fosfātu;

c) no atgremotāju jēlādām un ādām iegūtas hidrolizētas olbaltumvielas.

E IEDAĻA

Pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu un šādas olbaltumvielas saturošu produktu eksports

1. Aizliegts eksportēt pārstrādātas no atgremotājiem iegūtas dzīvnieku olbaltumvielas un šādas olbaltumvielas saturošus produktus.

▼C1

Atkāpjoties no minētā aizlieguma, to nepiemēro pārstrādātai lolojumdzīvnieku barībai, ieskaitot tādu konservētu barību lolojumdzīvniekiem, kas satur pārstrādātas no atgremotājiem iegūtas dzīvnieku olbaltumvielas un kas ir apstrādāta un marķēta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

▼M48

2. Pārstrādātas dzīvnieku olbaltumvielas, kas iegūtas no dzīvniekiem, kuri nav atgremotāji, un šīs olbaltumvielas saturošus produktus drīkst eksportēt vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) tās ir paredzētas tādiem lietojumiem, kas nav aizliegti saskaņā ar 7. pantu un šo pielikumu;

▼**M48**

b) pirms eksportēšanas eksportētājas dalībvalsts kompetentā iestāde vai Komisija ar importētājas trešās valsts kompetento iestādi ir noslēgusi rakstisku vienošanos, kurā ietver importētājas trešās valsts apņemšanos ievērot paredzēto lietojumu un neveikt pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu vai šīs olbaltumvielas saturošu produktu reeksportu lietojumiem, kas aizliegti saskaņā ar 7. pantu un šo pielikumu.

3. Saskaņā ar iepriekšējā 2. punkta b) apakšpunktu noslēgtas rakstiskas vienošanās izklāsta Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgajā komitejā.

4. Šīs iedaļas 2. un 3. punktu nepiemēro:

a) zivju miltu un zivju miltus saturošu barības maisījumu eksportam;

b) akvakultūras dzīvniekiem paredzētu barības maisījumu eksportam;

c) lolojumdzīvnieku barības eksportam.

F IEDAĻA

Oficiālās kontroles

1. Oficiālās kontroles, ko veic kompetentā iestāde, lai apstiprinātu atbilstību šajā pielikumā noteiktajiem noteikumiem, ietver pārbaudes un paraugu ņemšanu pārstrādātu dzīvnieku olbaltumvielu un barības analīzēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 152/2009 VI pielikumā izklāstītajām analīzes metodēm, ar ko nosaka dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļas barības kontrolei.

2. Kompetentā iestāde regulāri pārbauda to laboratoriju kompetenci, kuras veic analīzes šādām oficiālām kontrolēm, jo īpaši novērtējot starplaboratoriju testu rezultātus.

Ja kompetenci uzskata par neapmierinošu, pirms jaunu analīžu veikšanas kā minimālo korektīvo pasākumu laboratorija īsteno tās personāla pārkvalifikāciju.

▼M31

V PIELIKUMS

ĪPAŠAIS RISKA MATERIĀLS

1. **Īpašā riska materiāla definīcija**

Ar īpašo riska materiālu apzīmē šādus audus, ja tie iegūti no dzīvniekiem, kuru izcelsme ir dalībvalstī vai trešā valstī vai kādā no tās reģioniem ar kontrolētu vai nenoteiktu GSE riska statusu:

a) attiecībā uz liellopiem:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu, izņemot apakšžokli, bet ietverot smadzenes un acis, kā arī muguras smadzenes;

▼M37

ii) par 30 mēnešiem vecāku liellopu mugurkaulu, izņemot astes skriemeļus, kakla, krūškurvja un jostas skriemeļu muguras apofīzes un šķērsapofīzes, kā arī *Cristasacralis mediana* un krusta kaula spārnu, bet ietverot dorsālo gangliju saknītes; un.

▼M31

iii) visu vecumu dzīvnieku mandeles, zarnas no divpadsmitpirkstu zarnas līdz taisnajai zarnai un apzarni;

b) attiecībā uz aitām un kazām:

i) par 12 mēnešiem vecāku dzīvnieku galvaskausu vai tādu dzīvnieku galvaskausu, kam smaganās ir izšķīlies pastāvīgs priekšzobs, tajā skaitā smadzenes un acis, mandeles un muguras smadzenes, un

ii) visu vecumu dzīvnieku liesu un līkumaino zarnu.

2. **Atkāpe, ko var paredzēt dalībvalstis**

Atkāpjoties no 1. punkta, šajā punktā minētos audus, kuru izcelsme ir dalībvalstīs ar nenozīmīgu GSE risku, tomēr uzskata par īpašu riska materiālu.

3. **Iezīmēšana un iznīcināšana**

Īpašo riska materiālu tūlīt pēc izņemšanas iezīmē ar krāsu vai – vajadzības gadījumā – citā veidā un pilnībā iznīcina saskaņā ar noteikumiem, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002, un jo īpaši tās 4. panta 2. punktā.

4. **Īpašā riska materiāla izņemšana**

4.1. Īpašo riska materiālu izņem:

a) kautuvēs vai – vajadzības gadījumā – citās vietās, kur veic kaušanu;

b) attiecībā uz liellopu mugurkaulu – izciršanas uzņēmumos;

c) vajadzības gadījumā – starpapstrādes uzņēmumos, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 10. pantā, vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1774/2002 23. panta 2. punkta c) apakšpunkta iv), vi) un vii) daļu apstiprinātos un reģistrētos izmantošanas un savākšanas centros.

4.2. Atkāpjoties no 4.1. punkta, var atļaut izmantot alternatīvu testu īpašā riska materiāla izņemšanai, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) kautuvēs testi ir jāveic visiem dzīvniekiem, kam ir izņemams īpašais riska materiāls;

b) no kautuves nedrīkst izvest nevienu pārtikai vai dzīvnieku barībai paredzētu liellopu, aitu vai kazu produktu, kamēr kompetentā iestāde nav saņēmusi un apstiprinājusi visu nokauto un varbūtēji inficēto dzīvnieku testu rezultātus, ja kādam no tiem ir apstiprināta GSE diagnoze;

c) ja alternatīva testa rezultāts ir pozitīvs, visus liellopu, aitu un kazu audus, kas kautuvē ir varbūtēji inficēti, iznīcina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumu, ja visas inficētā dzīvnieka daļas, tajā skaitā ādu, var identificēt un turēt atsevišķi.

▼M31

4.3. Atkāpjoties no 4.1. punkta, dalībvalstis var izlemt, ka atļauj:

a) izņemt aitu un kazu muguras smadzenes izciršanas uzņēmumos, kas šim nolūkam ir attiecīgi pilnvaroti;

b) atdalīt liellopu mugurkaulu no liemeņiem vai liemeņu daļām gaļas veikalos, kas šim nolūkam īpaši pilnvaroti, tiek uzraudzīti un reģistrēti;

c) galvas gaļas iegūšanu no liellopiem izciršanas uzņēmumos, kuri saskaņā ar 9. punktā minētajiem noteikumiem īpaši pilnvaroti šādam nolūkam.

4.4. Šajā nodaļā paredzētie noteikumi par īpašā riska materiāla iegūšanu neattiecas uz 1. kategorijas materiāliem, kas definēti Regulā (EK) Nr. 1774/2002 un ko kompetento iestāžu uzraudzībā lieto apdraudēto un aizsargājamo nekrofāgo sugu putnu barošanai.

5. **Pasākumi attiecībā uz mehāniski atdalītu gaļu**

Neskatoties uz 5. panta 2. punktā minētajiem atsevišķajiem lēmumiem un atkāpjoties no 9. panta 3. punkta, visās dalībvalstīs mehāniski atdalītas gaļas ražošanai ir aizliegts izmantot liellopu, aitu un kazu kaulus vai neatkaulotus izcirtņus.

6. **Pasākumi attiecībā uz audu saplosīšanu**

Neskatoties uz 5. panta 2. punktā minētajiem atsevišķajiem lēmumiem un atkāpjoties no 8. panta 3. punkta, līdz brīdim, kamēr visas dalībvalstis klasificē kā valstis ar nenozīmīgu GSE risku, visās dalībvalstīs attiecībā uz govīm, aitām vai kazām, kuru gaļa paredzēta lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, ir aizliegta centrālās nervu sistēmas audu saplosīšana, pēc apdullināšanas ievietojot galvaskausa smadzeņdaļā koniskas formas instrumentu.

7. **Liellopu mēļu izņemšana**

Visu vecumu liellopu mēles, kas paredzētas lietošanai pārtikā vai dzīvnieku barībā, izņem kautuvēs ar šķērsenisku griezienu priekšā zemmēles kaula saitītei.

8. **Liellopu galvas gaļas iegūšana**

8.1. Par 12 mēnešiem vecāku liellopu galvas gaļu iegūst kautuvēs saskaņā ar kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai nodrošinātu, ka tiek novērsta iespējamā centrālās nervu sistēmas audu iekļūšana galvas gaļā. Sistēmā obligāti jāiekļauj šādi noteikumi:

a) iegūšana notiek speciāli tam paredzētā teritorijā, kas fiziski atdalīta no pārējām kaušanas līnijas daļām;

b) ja galvas tiek aizvāktas no konveijera vai āķiem pirms galvas gaļas iegūšanas, tad priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums jānoslēdz ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

c) galvas gaļu neiegūst no galvām, kurām ir bojātas vai īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas zaudētas acis vai kuras ir citādi bojātas veidā, kā rezultātā galva var tikt inficēta ar centrālās nervu sistēmas audiem;

d) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu;

e) neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts b) apakšpunktā minētais aizbāznis vai tikušas bojātas acis;

f) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti inficēšanās mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus.

▼M31

8.2. Atkāpjoties no 8.1. punkta prasībām, dalībvalstis var nolemt kautuvē piemērot alternatīvu kontroles sistēmu govju galvas gaļas iegūšanai, kas līdzvērtīgā apmērā samazina iespēju, ka centrālās nervu sistēmas audi inficē galvas gaļu. Lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti inficēšanās mazināšanas pasākumi, ir izstrādāts paraugu ņemšanas plāns, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus. Dalībvalstis, kas izmanto šo atkāpi, ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas starpniecību par savām kontroles sistēmām un paraugu ņemšanas rezultātiem informē Komisiju un citas dalībvalstis.

8.3. Ja gaļu iegūst, nenoņemot liellopu galvu no konveijera vai āķiem, 8.1. un 8.2. punktu nepiemēro.

9. **Liellopu galvas gaļas iegūšana apstiprinātos gaļas izciršanas uzņēmumos**

Atkāpjoties no 8. punkta, dalībvalstis var atļaut galvas gaļas iegūšanu no liellopiem izciršanas uzņēmumos, kuri īpaši pilnvaroti šim nolūkam un ar noteikumu, ka ir ievēroti šādi nosacījumi:

a) transportēšanai uz gaļas izciršanas uzņēmumu paredzētās galvas, glabāšanas laikā un vedot no kautuves uz gaļas izciršanas uzņēmumu, ir novietotas uz statīva;

b) pirms pārvietošanas no konveijera vai āķiem uz statīviem priekšējais audu kanāls un lielais pakauša caurums ir pienācīgi noslēgts ar ūdensnecaurlaidīgu un izturīgu aizbāzni. Ja iegarenās smadzenes tiek ņemtas kā paraugs GSE laboratorijas pārbaudei, tad lielo pakauša caurumu noslēdz tūlīt pēc minētā parauga ņemšanas;

c) nepieļauj tādu galvu pārvešanu uz sevišķi apstiprinātu gaļas sadalīšanas uzņēmumu, kas nav pienācīgi noslēgtas saskaņā ar b) apakšpunktu, kas ir bojātas vai kam īsi pirms vai tūlīt pēc kaušanas ir zaudētas acis, vai kas citādi bojātas, kā rezultātā galvā var iekļūt centrālās nervu sistēmas audi;

d) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti infekcijas mazināšanas pasākumi, izstrādāts izlases pārbaužu plāns kautuvēm, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus;

e) galvas gaļas iegūšanu veic, ievērojot kontroles sistēmu, ko atzinusi kompetentā iestāde, lai novērstu galvas gaļas iespējamo inficēšanu. Sistēmā obligāti iekļauj šādus noteikumus:

i) pirms galvas gaļas ieguves sākšanas visas galvas vizuāli pārbauda attiecībā uz infekcijas vai bojājuma pazīmēm un attiecībā uz to, vai tās ir pienācīgi noslēgtas;

ii) galvas gaļu neiegūst no galvām, kas nav bijušas pienācīgi noslēgtas, kam ir bojātas acis vai kas ir citādi bojātas veidā, kura rezultātā galvā var nonākt centrālās nervu sistēmas audi. Galvas gaļu neiegūst arī no tādām galvām, par kurām ir aizdomas, ka tās varētu būt inficējušās no minētajām galvām;

iii) neierobežojot vispārējos higiēnas noteikumus, ir spēkā īpašas norādes darbam, lai novērstu galvas gaļas inficēšanu transportēšanas un ieguves laikā, it īpaši gadījumā, kad ieguves laikā ir pazaudēts aizbāznis vai tikušas bojātas acis;

f) lai pārliecinātos, ka tiek pienācīgi īstenoti pasākumi infekcijas mazināšanai, ir izstrādāts izlases pārbaužu plāns gaļas izciršanas uzņēmumiem, izmantojot atbilstošu laboratorijas testu, lai noteiktu centrālās nervu sistēmas audus.

▼M31

10. **Tirdzniecības un eksporta noteikumi**

10.1. Dalībvalstis var atļaut nosūtīt īpašu riska materiālu saturošas galvas un nesadalītus liemeņus uz citu dalībvalsti tikai pēc tam, kad šī otra dalībvalsts ir piekritusi saņemt šo materiālu un ir apstiprinājusi īpašos nosūtīšanas un pārvadāšanas nosacījumus.

10.2. Atkāpjoties no 10.1. punkta, liemeņus, pusliemeņus vai pusliemeņus, kas sadalīti ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos, un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes, no dalībvalsts drīkst nosūtīt uz citu dalībvalsti, nesaņemot iepriekšēju tās piekrišanu.

10.3. Īpašo riska materiālu saturošas liellopu, aitu un kazu galvas un svaigu gaļu aizliegts eksportēt ārpus Kopienas.

11. **Kontrole**

11.1. Dalībvalstis veic biežas valsts kontroles, lai pārliecinātos par šā pielikuma pareizu piemērošanu, un nodrošina, ka tiek veikti pasākumi, lai izvairītos no inficēšanās, jo īpaši kautuvēs, gaļas izciršanas uzņēmumos vai citās vietās, kur tiek izņemts īpašais riska materiāls, piemēram, gaļas veikalos vai 4.1. punkta c) apakšpunktā minētajos uzņēmumos.

11.2. Konkrētāk, dalībvalstis izveido sistēmu, lai nodrošinātu un pārbaudītu, ka ar īpašo riska materiālu rīkojas un to iznīcina saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 999/2001 un Regulu (EK) Nr. 1774/2002.

11.3. Izveido mugurkaula izņemšanas kontroles sistēmu, kā norādīts 1. punkta a) apakšpunktā. Sistēmā obligāti iekļauj šādus pasākumus:

a) ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar skaidri redzamu zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000;

b) gaļas sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavadzīmē jābūt iekļautai konkrētai informācijai par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana, kā arī to liemeņu skaitu, kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana. Ja veic ievešanu, vajadzības gadījumā Komisijas Regulas (EK) Nr. 136/2004 ([1]) 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā iekļauj šo konkrēto informāciju;

c) gaļas veikali glabā vismaz gadu b) apakšpunktā minētos tirdzniecības dokumentus.

([1]) OV L 21, 28.1.2004., 11. lpp.

▼**M31**

VI PIELIKUMS

DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTI, KAS IEGŪTI NO 9. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJIEM ATGREMOTĀJU AUDIEM, VAI SATUR ŠOS AUDUS

▼**M50**

VII PIELIKUMS

TRANSMISĪVO SŪKĻVEIDA ENCEFALOPĀTIJU KONTROLE UN APKAROŠANA

A NODAĻA

Pasākumi, ko veic, ja ir aizdomas par tse esību aitām un kazām

Ja ir aizdomas par TSE aitām vai kazām kādā dalībvalsts saimniecībā, visām pārējām šīs saimniecības aitām un kazām līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu uzzināšanai nosaka oficiālu pārvietošanas ierobežojumu.

Ja ir pierādījumi, ka ir maz ticams, ka saimniecība, kurā dzīvnieks atradies, kad radās aizdomas par TSE, ir saimniecība, kurā dzīvnieks varētu būt inficējies ar TSE, dalībvalsts atkarībā no pieejamās epidemioloģiskās informācijas var pieņemt lēmumu par oficiālas kontroles piemērošanu citām saimniecībām vai tikai saimniecībai, kurā varēja notikt inficēšanās.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no oficiālai kontrolei pakļautas saimniecības aitām un kazām, kuras šajā saimniecībā atradās no dienas, kad radās aizdomas par TSE esību, līdz apstiprinošās pārbaudes rezultātu saņemšanai izmanto vienīgi konkrētajā saimniecībā.

B NODAĻA

Pasākumi pēc apstiprinājuma saņemšanas par tse esību liellopiem, aitām un kazām

1. Izmeklēšanā, kas minēta 13. panta 1. punkta b) apakšpunktā, jāidentificē:

   a) attiecībā uz liellopiem:

      — visi pārējie atgremotāji tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — ja slimība ir apstiprināta sieviešu kārtas dzīvniekam, tā pēcnācēji, kas dzimuši divu gadu laikā pirms vai pēc slimības klīnisko pazīmju parādīšanās,

      — visi dzīvnieki tajā kohortā, kam pieder dzīvnieks, kam apstiprināta slimība,

      — slimības iespējamā izcelsme,

      — citi dzīvnieki tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība, vai citās saimniecībās, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

      — potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai jebkādi citi pārnešanas veidi, ar ko var pārnest TSE ierosinātāju uz minēto saimniecību vai no tās;

   b) attiecībā uz aitām un kazām:

      — visi pārējie atgremotāji, kas nav aitas un kazas, tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — ciktāl iespējams identificēt, vecāki un attiecībā uz sieviešu kārtas dzīvniekiem visi embriji, olšūnas un pēdējie pēcnācēji sieviešu kārtas dzīvniekam, kam ir apstiprināta slimība,

      — papildus otrajā ievilkumā minētajiem dzīvniekiem arī visas pārējās aitas un kazas tā dzīvnieka saimniecībā, kam ir apstiprināta slimība,

      — iespējamā slimības izcelsme un citas saimniecības, kurās ir dzīvnieki, embriji vai olšūnas, ko varētu būt inficējis TSE ierosinātājs, vai kurās nonākusi tā pati barība vai infekcijas avots,

▼M50

— potenciāli inficētas barības un citu materiālu pārvietošana vai citi pārnešanas veidi, kuru rezultātā TSE ierosinātājs varētu būt pārnests uz minēto saimniecību vai no tās.

2. Regulas 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētie pasākumi iekļauj vismaz šādus pasākumus.

2.1. Ja GSE apstiprina liellopiem – to liellopu nokaušana un pilnīga iznīcināšana, kas identificēti, veicot 1. punkta a) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minēto izmeklēšanu; tomēr dalībvalsts var nolemt:

— nenokaut un neiznīcināt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvniekus, ja ir pierādījumi, ka šiem dzīvniekiem nav bijusi pieejama tā pati barība, ko lietojis inficētais dzīvnieks,

— atlikt 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētās kohortas dzīvnieku nokaušanu un iznīcināšanu līdz to produktīvā perioda beigām ar nosacījumu, ka tie ir buļļi, kurus pastāvīgi tur spermas savākšanas centrā, un ka ir iespējams nodrošināt to pilnīgu iznīcināšanu pēc nāves.

2.2. Gadījums, kad TSE apstiprina aitām vai kazām

2.2.1. Gadījumi, kad nevar izslēgt GSE

Ja pēc starplaboratoriju pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta c) apakšpunktā paredzētajām metodēm un protokoliem, nevar izslēgt saslimšanu ar GSE, nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus tos dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā līdz piektajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts apstiprinājums, ka nevar izslēgt GSE, un dienu, kad dzīvnieki tika pilnībā iznīcināti, likvidē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 12. pantu ([1]).

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas uz saimniecību attiecas 3. punktā aprakstītie nosacījumi.

2.2.2. Gadījumi, kad var izslēgt GSE un atipisko skrepi slimību

Ja GSE un atipiskā skrepi slimība tiek izslēgta saskaņā ar X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punkta c) apakšpunktā aprakstītajām laboratoriskajām metodēm, uz saimniecību attiecina a) apakšpunktā aprakstītos nosacījumus, un, ņemot vērā par attiecīgo saimniecību atbildīgās dalībvalsts lēmumu, nosacījumus, kas

([1]) OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.

▼M50

aprakstīti vai nu b) apakšpunktā minētajā 1. variantā vai c) apakšpunktā minētajā 2. variantā, vai d) apakšpunktā minētajā 3. variantā.

a) Pienu un piena produktus, kas iegūti no iznīcināšanai vai nokaušanai paredzētajiem dzīvniekiem, kuri atradās saimniecībā laikā starp dienu, kad tika saņemts TSE gadījuma apstiprinājums, un dienu, kad tika pabeigti pasākumi, kas saimniecībā jāveic saskaņā ar b) un c) apakšpunktu, vai kas iegūti no inficētā ganāmpulka līdz dienai, kad tiek atcelti visi d) apakšpunktā un 4. punktā paredzētie ierobežojumi, neizmanto atgremotāju barošanai, izņemot tos atgremotājus, kas atrodas minētajā saimniecībā.

   Ja šādu pienu un piena produktus laiž tirgū kā barību dzīvniekiem, kas nav atgremotāji, tad to var darīt tikai tās dalībvalsts teritorijā, kura atbildīga par minēto saimniecību.

   Minētā piena un piena produktu sūtījumiem pievienotajā tirdzniecības pavaddokumentā un uz visiem minēto sūtījumu iepakojumiem skaidri jānorāda šāds teksts: "nelietot kā barību atgremotājiem".

   Saimniecībās, kurās tur atgremotājus, aizliegts lietot un glabāt šādu pienu un piena produktus saturošu barību.

   Nefasētu barību, kas satur šādu pienu un piena produktus, pārvadā transportlīdzekļos, kuros vienlaikus nepārvadā barību atgremotājiem.

   Ja minētos transportlīdzekļus pēc tam izmanto atgremotājiem paredzētas barības pārvadāšanai, tos rūpīgi iztīra saskaņā ar tās dalībvalsts apstiprinātu procedūru, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību, lai izvairītos no krusteniskās kontaminācijas.

b) 1. variants – visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana

   Nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētās izmeklēšanas laikā.

   Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

   Nosaka prionu proteīna genotipu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

   Atkāpjoties no 1. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i) vai ii) punktā:

   (i) aizstāt tūlītēju visu dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar tūlītēju to nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

      — dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

▼M50

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) neveic tādu jēru un kazlēnu tūlītēju nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu.

Kamēr nav pabeigta visu dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, veic pasākumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 3.4. punkta b) apakšpunkta trešajā un ceturtajā ievilkumā.

Pēc visu dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 1. variantu, ievēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

c) 2. variants – tikai uzņēmīgo dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana

Visām aitām, kas atrodas saimniecībā, nosaka prionu proteīna genotipu, un pēc tam nekavējoties nokauj un pilnībā iznīcina visus dzīvniekus, embrijus un olšūnas, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, izņemot:

— ARR/ARR genotipa vaislas aunus,

— vaislas aitu mātes, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un, ja šādas vaislas aitu mātes ir grūsnas izmeklēšanas laikā, jērus, kas pēc tam dzimuši, ja to genotips atbilst šā apakšpunkta prasībām,

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un kuras ir paredzēts nokaut vienīgi lietošanai pārtikā,

— jērus un kazlēnus, kas ir jaunāki par trīs mēnešiem, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts tā nolemj un ar nosacījumu, ka tie tiek nokauti lietošanai pārtikā pirms tie sasniedz trīs mēnešu vecumu. Minētajiem jēriem un kazlēniem genotips nav jānosaka.

Saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 5. punktu dzīvniekiem, kuri vecāki par 18 mēnešiem un kurus nokauj iznīcināšanai, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no 2. varianta pirmajā daļā aprakstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis var pieņemt lēmumu to vietā īstenot pasākumus, kas minēti i), ii) un iii) punktā:

(i) aizstāt visu 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu ar nokaušanu lietošanai pārtikā, ievērojot šādus nosacījumus:

— dzīvniekus nokauj lietošanai pārtikā tās dalībvalsts teritorijā, kas atbildīga par attiecīgo saimniecību;

▼**M50**

— visiem dzīvniekiem, kas vecāki par 18 mēnešiem un nokauti lietošanai pārtikā, veic testu attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā;

(ii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku genotipa noteikšanu un tam sekojošu nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā uz laiku, kas nepārsniedz trīs mēnešus, situācijās, kad references gadījums ir apstiprināts neilgu laiku pirms atnešanās sezonas sākuma, ievērojot nosacījumu, ka aitu un kazu mātes un viņu jaundzimušie pēcnācēji tiek turēti izolēti no citu saimniecību aitām un kazām visu minēto periodu;

(iii) atlikt 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā ne ilgāk kā uz trīs gadiem, skaitot no dienas, kad tika apstiprināts references gadījums, aitu ganāmpulkos un saimniecībās, kurās aitas un kazas tiek turētas kopā. Šajā rindkopā aprakstīto atkāpi piemēro tikai gadījumos, kad par attiecīgo saimniecību atbildīgā dalībvalsts uzskata, ka epidemioloģisko situāciju nav iespējams risināt, neveicot visu attiecīgo dzīvnieku nokaušanu, bet to nevar īstenot nekavējoties, jo saimniecības aitu populācijā ir zems rezistences līmenis un vienlaikus ir jāņem vērā citi apsvērumi, tostarp ekonomiski faktori. Vaislas aunus, izņemot ARR/ARR genotipa aunus, nekavējoties nokauj vai kastrē, un īsteno visus iespējamos pasākumus, lai ātri paaugstinātu ģenētisko rezistenci visā aitu populācijā saimniecībā, tostarp, veicot aitu māšu mērķtiecīgu selekciju un atlasītu iznīcināšanu, lai paaugstinātu ARR alēles biežumu un likvidētu VQR alēli. Par saimniecību atbildīgā dalībvalsts nodrošina, ka nokaujamo dzīvnieku skaits atlikšanas perioda beigās nav lielāks nekā uzreiz pēc references gadījuma apstiprināšanas.

Kamēr nav pabeigta 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušana un pilnīga iznīcināšana vai nokaušana lietošanai pārtikā, saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts, 3.1. punkts, 3.2. punkta a) un b) apakšpunkts, 3.3. punkts un 3.4. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums, b) apakšpunkta pirmais, trešais un ceturtais ievilkums un c) apakšpunkts. Savukārt, ja par saimniecību atbildīgā dalībvalsts saskaņā ar iii) punktu nolemj atlikt dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu vai nokaušanu lietošanai pārtikā, tā vietā saimniecībā īsteno turpmāk uzskaitītajos punktos minētos pasākumus: 2.2.2. punkta a) apakšpunkts un 4.1. līdz 4.6. punkts.

Pēc 2. varianta pirmajā daļā minēto dzīvnieku nokaušanas un pilnīgas iznīcināšanas vai nokaušanas lietošanai pārtikā saimniecībā, kurā pieņemts lēmums īstenot 2. variantu, piemēro 3. punktā paredzētos nosacījumus.

d) 3. variants – dzīvnieku nokaušana un pilnīga likvidēšana nav obligāta

▼M50

Dalībvalsts var nolemt neveikt to dzīvnieku nokaušanu un pilnīgu iznīcināšanu, kas identificēti 1. punkta b) apakšpunkta otrajā un trešajā ievilkumā minētajā izmeklēšanā, ja ir izpildīts vismaz viens no četriem turpmāk minētajiem kritērijiem:

— ir sarežģīti aizvietot konkrētu 3.2. punkta a) un b) apakšpunktā atļauto genotipu aitas,

— ARR alēles šķirnē vai saimniecībā sastopamas reti,

— tas tiek uzskatīts par nepieciešamu, lai izvairītos no tuvradnieciskās krustošanas,

— dalībvalsts uzskata to par nepieciešamu, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu.

Dalībvalstis, kuras saistībā ar klasiskās skrepi slimības uzliesmojumu pārvaldību atļauj piemērot 3. variantu, dokumentē iemeslus un kritērijus, kuri bija katra atsevišķā lēmuma par piemērošanu pamatā.

Ja saimniecībā, kurā tiek piemērots 3. variants, tiek konstatēti klasiskās skrepi slimības turpmāki gadījumi, dalībvalsts atkārtoti pārskata to iemeslu un kritēriju pamatotību, kuri bija lēmuma par 3. varianta piemērošanu pamatā. Ja tiek secināts, ka 3. varianta piemērošana nenodrošina pietiekamu uzliesmojuma kontroli, dalībvalsts maina konkrētās saimniecības pārvaldības variantu no 3. varianta uz b) un c) apakšpunktā aprakstīto 1. vai 2. variantu.

Trīs mēnešu laikā pēc klasiskās skrepi slimības references gadījuma apstiprināšanas veic priona proteīna genotipa noteikšanu visām, bet ne vairāk kā 50 aitām.

2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4. punktā aprakstītos nosacījumus bez kavēšanās piemēro attiecībā uz saimniecību, kurā pieņemts lēmums īstenot 3. variantu.

2.2.3. Gadījumi, kad atipiskā skrepi slimība ir apstiprināta

Ja saimniecībā apstiprinātais TSE gadījums ir atipisks skrepi slimības gadījums, tad divus gadus, skaitot no dienas, kad konstatēts pēdējais atipiskais skrepi slimības gadījums, saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu: visām aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, un visām aitām un kazām, kuras vecākas par 18 mēnešiem un ir mirušas vai nokautas saimniecībā, veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā.

Ja divu gadu perioda laikā, kamēr veic pirmajā daļā minēto pastiprināto TSE uzraudzību, tiek apstiprināts TSE gadījums, kas nav atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno 2.2.1. vai 2.2.2. punktā minētos pasākumus.

2.3. Ja ar TSE inficētais dzīvnieks ir ievests no citas saimniecības:

a) dalībvalsts, pamatojoties uz inficētā dzīvnieka vēsturi, var lemt piemērot apkarošanas pasākumus ne tikai saimniecībai, kurā infekcija tika apstiprināta, bet arī izcelsmes saimniecībai, vai arī tikai izcelsmes saimniecībai;

▼**M50**

b) ja zemi izmanto kā kopīgas ganības vairākiem ganāmpulkiem, dalībvalstis, pēc visu epidemioloģisko faktoru pamatotas apsvēršanas, var nolemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai vienam ganāmpulkam;

c) ja vienā saimniecībā tiek turēti vairāki ganāmpulki, dalībvalstis var lemt piemērot apkarošanas pasākumus tikai tam ganāmpulkam, kurā apstiprināts TSE, ievērojot nosacījumu, ka ir ticis pārbaudīts, ka ganāmpulki ir tikuši turēti atsevišķi viens no otra un ka infekcijas izplatīšanās starp ganāmpulkiem tieša vai netieša kontakta veidā ir maz ticama.

3. Pēc tam, kad visi saskaņā ar 2.2.1. punktu, 2.2.2. punkta b) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktu identificētie dzīvnieki ir nokauti un pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā:

3.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic TSE esības testus saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas tika turēti saimniecībā laikā, kad tika apstiprināts TSE gadījums saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, un kuri tika nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

3.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādus dzīvniekus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) sieviešu kārtas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

c) kazas, ievērojot nosacījumu, ka pēc ganāmpulku iznīcināšanas saimniecībā ir veikta visu dzīvnieku novietņu tīrīšana un dezinfekcija;

3.3. saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles;

3.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts vai nu iznīcināšanas nolūkā, vai ievērojot šādus nosacījumus:

a) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības visiem nolūkiem, ieskaitot selekciju:

— ARR/ARR genotipa aitas;

— aitu mātes, kurām ir viena ARR alēle un nav VRQ alēles, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

— kazas, ievērojot nosacījumu, ka tās pārvieto uz citām saimniecībām, kurās saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktu īstenoto pasākumu rezultātā ir noteikti ierobežojumi;

▼**M50**

b) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības, ja tos pārvieto tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā:

— aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle;

— kazas;

— ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā nav sasnieguši trīs mēnešu vecumu;

— ja dalībvalsts nolemj izmantot 2.2.2. punkta b) apakšpunkta i) punktā un 2.2.2. punkta c) apakšpunkta i) punktā paredzētās atkāpes – visus dzīvniekus;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas, ievērojot šādus nosacījumus:

— galamērķa saimniecībā nav nevienas aitas vai kazas, izņemot tās, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

— nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kurās tiek veikti apkarošanas pasākumi, pārvadā tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut pirms tie ir sasnieguši 12 mēnešu vecumu;

3.5. ierobežojumus, kas noteikti 3.1. līdz 3.4. punktā, saimniecībai piemēro

a) līdz dienai, kad ir panākts, ka visām aitām saimniecībā ir ARR/ARR statuss, ievērojot nosacījumu, ka saimniecībā netiek turētas kazas; vai

b) divus gadus, skaitot no dienas, kad ir pabeigti visi 2.2.1. punktā, 2.2.2. punkta b) apakšpunktā vai 2.2.2. punkta c) apakšpunktā minētie pasākumi, ievērojot nosacījumu, ka šajā divu gadu laikposmā nav konstatēts neviens TSE gadījums, izņemot atipisko skrepi slimību. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

4. Ja pieņemts lēmums īstenot 3. variantu, kas aprakstīts 2.2.2. punkta d) apakšpunktā, vai atkāpi, kas paredzēta 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā, saimniecībā nekavējoties īsteno šādus pasākumus:

4.1. saimniecībā veic pastiprinātu TSE uzraudzību saskaņā ar protokolu, tostarp veic testus attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas, 3. daļas 3.2. punktā, visiem turpmāk uzskaitītajiem dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

a) dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā;

b) dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu;

4.2. saimniecībā atļauts ieviest tikai šādas aitas:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) sieviešu kārtas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

▼**M50**

Tomēr, atkāpjoties no a) un b) apakšpunkta, dalībvalsts var atļaut c) un d) apakšpunktā minēto dzīvnieku ievešanu saimniecībā, ja saimniecībā audzēto šķirni dalībvalsts saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 IV pielikumu ([1]) ir iekļāvusi sarakstā kā vietējo aitu šķirni, kuras lauksaimnieciskā audzēšana ir apdraudēta, un ja ARR alēle attiecīgajai šķirnei ir sastopama reti;

c) vīriešu kārtas aitas, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

d) sieviešu kārtas aitas, kurām nav VRQ alēles;

4.3. saimniecībā atļauts izmantot tikai šādus vaislas aunus un aitu vaislas materiālus:

a) ARR/ARR genotipa vīriešu kārtas aitas;

b) ARR/ARR genotipa aunu spermu;

c) embrijus, kuriem ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles.

Tomēr, atkāpjoties no a), b) un c) apakšpunkta, dalībvalsts var atļaut d), e) un f) apakšpunktā minēto vaislas aunu un aitu vaislas materiālu ievešanu saimniecībā, ja tos paredzēts izmantot saimniecībā, kurā audzēto šķirni dalībvalsts saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1974/2006 IV pielikumu ir iekļāvusi sarakstā kā vietējo aitu šķirni, kuras lauksaimnieciskā audzēšana ir apdraudēta, un ja ARR alēle attiecīgajai šķirnei ir sastopama reti;

d) vīriešu kārtas aitas, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

e) spermu no vīriešu kārtas aitām, kam ir vismaz viena alēle ARR un nav VRQ alēles;

f) embrijus, kuriem nav VQR alēles;

4.4. pārvietot dzīvniekus no saimniecības ir atļauts iznīcināšanas nolūkā vai ievērojot šādus nosacījumus:

a) ARR/ARR genotipa aunus un aitu mātes atļauts pārvietot no saimniecības visiem nolūkiem, ieskaitot selekciju, ievērojot nosacījumu, ka tos pārvieto uz citām saimniecībām, kurās tiek īstenoti pasākumi saskaņā ar 2.2.2. punkta c) vai d) apakšpunktu;

b) turpmāk minētos dzīvniekus atļauts pārvietot no saimniecības, ja tos pārvieto tieši uz nokaušanu lietošanai pārtikā:

— vai nu aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle, un – ja dalībvalsts tā nolemj – jērus un kazlēnus, kuri nokaušanas dienā nav sasnieguši trīs mēnešu vecumu,

— vai visus dzīvniekus, ja dalībvalsts ir nolēmusi piemērot 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzēto atkāpi no 2. varianta, vai 2.2.2. punkta d) apakšpunktā paredzēto atkāpi no 3. varianta;

c) ja dalībvalsts tā nolemj, jērus un kazlēnus var pārvietot uz citu attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošu saimniecību tikai nobarošanai pirms nokaušanas un ievērojot šādus nosacījumus:

— galamērķa saimniecībā nav nevienas aitas vai kazas, izņemot tās, kas tiek nobarotas pirms nokaušanas;

([1]) OV L 368, 23.12.2006., 15. lpp.

▼M50

— nobarošanas perioda beigās aitas un jērus, kuru izcelsme ir saimniecībās, kurās tiek veikti apkarošanas pasākumi, pārvadā tieši uz kautuvi, kura atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā un kurā tos paredzēts nokaut pirms tie ir sasnieguši 12 mēnešu vecumu;

4.5. vaislas materiālus atļauts pārvietot no saimniecības, ievērojot šādus nosacījumus: dalībvalsts nodrošina, ka no saimniecības netiek nosūtīta sperma, embriji un olšūnas;

4.6. aitu un kazu atnešanās perioda laikā saimniecībā ir aizliegts ganīt visas aitas un kazas kopīgās ganībās ar aitām un kazām no citām saimniecībām.

Ārpus aitu un kazu atnešanās perioda kopīgas ganības ir atļautas, ievērojot ierobežojumus, ko, balstoties uz visu epidemioloģisko faktoru pamatotu apsvēršanu, nosaka dalībvalsts;

4.7. saimniecībās, kurās ir īstenots 2.2.2. punkta d) apakšpunktā aprakstītais 3. variants, divus gadus pēc pēdējā TSE gadījuma konstatēšanas, izņemot atipisko skrepi slimību, turpina piemērot ierobežojumus, kas paredzēti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā. Ja minētajā divu gadu laikposmā tiek apstiprināts atipisks skrepi slimības gadījums, saimniecībā īsteno arī 2.2.3. punktā minētos pasākumus.

Saimniecībās, kurās ir piemērota 2.2.2. punkta c) apakšpunkta iii) punktā paredzētā atkāpe no 2. varianta, ierobežojumus, kas noteikti 2.2.2. punkta a) apakšpunktā un 4.1. līdz 4.6. punktā, turpina piemērot līdz dienai, kad dzīvnieki, kas identificēti nokaušanai saskaņā ar 2.2.2. punkta c) apakšpunktu, ir pilnībā iznīcināti vai nokauti lietošanai pārtikā, un pēc tam piemēro 3. punktā paredzētos ierobežojumus.

C NODAĻA

Prasību minimums pret tse rezistentu aitu selekcijas programmai saskaņā ar 6.a pantu

1. DAĻA

Vispārējas prasības

1. Selekcijas programmas mērķpopulācija ir ganāmpulki ar augstu ģenētisko vērtību, kā definēts Komisijas Lēmuma 2002/1003/EK I pielikuma 3. punktā.

Tomēr dalībvalstis, kurās tiek īstenota selekcijas programma, var nolemt, ka ganāmpulkos, kuri nav iesaistīti selekcijas programmā, atļauj ņemt paraugus un noteikt genotipu tikai vaislas auniem.

2. Tiek izveidota datubāze, kas ietver vismaz šādu informāciju:

a) visu selekcijas programmā iesaistīto ganāmpulku dzīvnieku identitāti, šķirni un numuru;

b) identitāti individuāliem dzīvniekiem, no kuriem ņemti paraugi selekcijas programmas ietvaros, tostarp vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā;

c) visu genotipa noteikšanas testu rezultātus.

3. Izveido vienotu sertificēšanas sistēmu, ar ko tiek sertificēts genotips katram selekcijas programmas ietvaros testētam dzīvniekam, ieskaitot testētos vaislas aunus, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, iekļaujot atsauci uz dzīvnieka individuālo identifikācijas numuru.

▼M50

4. Izveido tādu sistēmu dzīvnieku un paraugu identifikācijai, paraugu apstrādei un rezultātu piegādei, kas mazina cilvēka radītu kļūdu iespējamību. Šīs sistēmas efektivitāti izvērtē regulārās, nejaušas izlases veida pārbaudēs.

5. Genotipa noteikšanu selekcijas programmas vajadzībām savāktajām asinīm un citiem audiem, ieskaitot paraugus no vaislas auniem, kuri ir no ganāmpulkiem, kas nav iesaistīti selekcijas programmā, veic laboratorijās, kuras ir apstiprinātas selekcijas programmas ietvaros.

6. Dalībvalsts kompetentā iestāde var palīdzēt selekcijas sabiedrībām izveidot ģenētiskās bankas, kurās glabā spermu, olšūnas un embrijus ar tiem prionu proteīnu genotipiem, kas selekcijas programmas rezultātā kļūst reti.

7. Selekcijas programmas izstrādā katrai šķirnei, ņemot vērā šādus faktorus:

   a) dažādu alēļu biežumu šķirnē;

   b) šķirnes retumu;

   c) izvairīšanos no tuvradnieciskas krustošanās vai ģenētiskas novirzes.

2. DAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem

1. Selekcijas programmas mērķis ir paaugstināt ARR alēles biežumu ganāmpulkā un samazināt to alēļu sastopamību, par kurām liecības, ka tās saistītas ar uzņēmību pret TSE.

2. Prasību minimums attiecībā uz iesaistītajiem ganāmpulkiem:

   a) visus dzīvniekus ganāmpulkā, kuriem jānosaka genotips, individuāli identificē drošā veidā;

   b) visiem vaislas auniem ganāmpulkā pirms izmantošanas vaislai nosaka genotipu;

   c) visus vīriešu kārtas dzīvniekus, kuriem ir VRQ alēle, nokauj vai kastrē sešu mēnešu laikā pēc to genotipu noteikšanas; minētie dzīvnieki nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

   d) sieviešu kārtas dzīvnieki, kuriem ir VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai;

   e) vaislai ganāmpulkā neizmanto citus vīriešu kārtas dzīvniekus, ieskaitot spermas donorus, ko izmanto mākslīgajai apaugļošanai, kā vien tos, kuri ir sertificēti saskaņā ar selekcijas programmu.

3. Dalībvalstis var nolemt piešķirt atkāpes no 2. punkta c) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, lai aizsargātu šķirnes un ražības rādītājus.

4. Dalībvalstis informē Komisiju par visām saskaņā ar 3. punktu piešķirtajām atkāpēm, kā arī par izmantotajiem kritērijiem.

3. DAĻA

Īpaši noteikumi attiecībā uz vaislas auniem, no kuriem ņemti paraugi ganāmpulkos, kas nav iesaistīti selekcijas programmā

1. Aunus, no kuriem tiek ņemti paraugi, individuāli identificē drošā veidā.

2. Neviens auns, kuram konstatēta VRQ alēle, nedrīkst atstāt saimniecību citādi kā tikai nokaušanai.

▼**M50**

4. DAĻA

Pamatnostādnes rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos

1. Pamatnostādnēs rezistences pret TSE statusa atzīšanai aitu ganāmpulkos atzīst, ka pret TSE rezistents statuss ir tādu aitu ganāmpulkiem, kas pēc piedalīšanās 6.a pantā noteiktajā selekcijas programmā atbilst minētās programmas kritērijiem.

   Atzīto statusu piešķir vismaz divos šādos līmeņos:

   a) par I līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuros ir tikai ARR/ARR genotipa aitas;

   b) par II līmeņa ganāmpulkiem atzīst tādus ganāmpulkus, kuru pēcnācēji radušies tikai no ARR/ARR genotipa aunu vaislošanas.

   Dalībvalstis var nolemt atzīt statusu citos papildu līmeņos, kas atbilst valsts prasībām.

2. Regulāri, nejaušas izlases veidā tiek ņemti paraugi no aitām ganāmpulkos, kas ir rezistenti pret TSE,

   a) saimniecībā vai kautuvē, lai pārbaudītu to genotipu;

   b) attiecībā uz I līmeņa ganāmpulkiem – kautuvē no dzīvniekiem, kuri ir vecāki par 18 mēnešiem, lai veiktu TSE testu saskaņā ar III pielikumu.

5. DAĻA

Ziņojumi, ko dalībvalstis sniedz Komisijai

Dalībvalstis, kuras sāk īstenot valsts selekcijas programmas, lai no savas valsts aitu populācijām atlasītu pret TSE rezistentas aitas, rīkojas šādi:

1. paziņo Komisijai šādu programmu prasības;

2. iesniedz Komisijai ikgadēju ziņojumu par sasniegto progresu.

Ziņojumu par katru kalendāro gadu iesniedz vēlākais līdz nākamā gada 31. martam.

▼B

VIII PIELIKUMS

LAIŠANA TIRGŪ UN EKSPORTS

▼M50

A NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību ar dzīviem dzīvniekiem, spermu un embrijiem

A IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz aitām un kazām un to spermu un embrijiem

1. Saimniecības ar nenozīmīgu un kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku

1.1. Dalībvalstis var izveidot vai pārvaldīt oficiālu shēmu, ar kuru atzīst saimniecības ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku un saimniecības ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku.

Ja dalībvalstis tā rīkojas, tās attiecībā uz saimniecībām, kurās tur aitas un kazas, uztur sarakstu, kurā iekļauj saimniecības ar nenozīmīgu un kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku.

1.2. Saimniecību, kurā tiek turētas aitas ar I līmeņa statusu attiecībā uz rezistenci pret TSE, kā noteikts VII pielikuma C nodaļas, 4. daļas 1. punkta a) apakšpunktā, un kurā vismaz septiņus gadus nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums, var atzīt par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku.

Saimniecību, kurā tiek turētas aitas, kazas vai aitas un kazas, arī var atzīt par saimniecību ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku, ja vismaz septiņus gadus tajā ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas, un tiek saglabāti reģistri, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu no saimniecības un uz saimniecību;

c) ir atļauts ievest tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā septiņus gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunktā minētie nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, vismaz reizi gadā valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, veic regulāras pārbaudes saimniecībā attiecībā uz atbilstību a) līdz i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;

e) nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, pārbauda valsts pilnvarots veterinārārsts, un visiem dzīvniekiem, kam vērojamas nīkuļošanas pazīmes, neiroloģiskas pazīmes vai kas nosūtīti uz ārkārtas nokaušanu, veic laboratorijas testus attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

▼**M50**

Līdz 2013. gada 31. decembrim visām aitām un kazām, kas minētas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

No 2014. gada 1. janvāra visām aitām un kazām, kas ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta otrajā un trešajā daļā minētajiem nosacījumiem, dalībvalstis var nolemt piemērot f) apakšpunkta pirmās daļas noteikumus attiecībā uz aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem, kurām nav komerciālas vērtības un kuras to produktīvā perioda beigās tiek atlasītas iznīcināšanai, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Papildus a) līdz f) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra ievēro šādus nosacījumus:

g) ir atļauts ievest tikai šādus aitu un kazu embrijus/ovocītus:

i) embrijus/ovocītus no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādiem kritērijiem:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība,

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās laikā, kamēr minētie dzīvnieku tur atradās, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums,

— embriju/ovocītu savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu embrijus/ovocītus ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

h) ir atļauts ievest tikai šādu aitu un kazu spermu:

i) spermu no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādiem kritērijiem:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— spermas savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu spermu no ARR/ARR priona proteīna genotipa auna;

i) saimniecībā turētajām aitām un kazām nav tieša vai netieša kontakta, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu.

1.3. Saimniecību, kurā tiek turētas aitas un/vai kazas, var atzīt par saimniecību ar kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, ja vismaz trīs gadus tajā ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) aitas un kazas tiek neizdzēšami identificētas, un tiek saglabāti reģistri, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

▼**M50**

b) tiek saglabāti reģistri par aitu un kazu pārvietošanu no saimniecības un uz saimniecību;

c) atļauts ievest tikai šādas aitas un kazas:

i) aitas un kazas no saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku;

ii) aitas un kazas no saimniecībām, kurās ne mazāk kā trīs gadus vai vismaz tikpat ilgu laiku kā saimniecībā, kurā tās paredzēts ievest, ir ievēroti a) līdz i) apakšpunktā minētie nosacījumi;

iii) aitas ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

d) sākot no 2014. gada 1. janvāra, vismaz reizi gadā valsts pilnvarots veterinārārsts vai veterinārārsts, ko šim nolūkam pilnvarojusi kompetentā iestāde, veic regulāras pārbaudes saimniecībā attiecībā uz atbilstību a) līdz i) apakšpunktā minētajiem noteikumiem;

e) nav bijis apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

f) visas aitas un kazas, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un nokautas lietošanai pārtikā, pārbauda valsts pilnvarots veterinārārsts, un visiem dzīvniekiem, kam vērojamas nīkuļošanas pazīmes, neiroloģiskas pazīmes vai kas nosūtīti uz ārkārtas nokaušanu, veic laboratorijas testus attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Līdz 2013. gada 31. decembrim visām aitām un kazām, kas minētas III pielikuma A nodaļas II daļas 3. punktā, ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

No 2014. gada 1. janvāra visām aitām un kazām, kas ir vecākas par 18 mēnešiem un ir nomirušas vai nokautas citu iemeslu dēļ, nevis nokautas lietošanai pārtikā, veic testus laboratorijā attiecībā uz klasisko skrepi slimību saskaņā ar laboratorijas metodēm un protokoliem, kas aprakstīti X pielikuma C nodaļas 3. daļas 3.2. punktā.

Atkāpjoties no f) apakšpunkta otrajā un trešajā daļā minētajiem nosacījumiem, dalībvalstis var nolemt piemērot f) apakšpunkta pirmās daļas noteikumus attiecībā uz aitām un kazām, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem, kurām nav komerciālas vērtības un kuras to produktīvā perioda beigās tiek atlasītas iznīcināšanai, nevis nokautas lietošanai pārtikā.

Papildus a) līdz f) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem no 2014. gada 1. janvāra ir ievēro šādus nosacījumus:

g) ir atļauts ievest tikai šādus aitu un kazu embrijus/ovocītus:

i) embrijus/ovocītus no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— tie kopš dzimšanas ir turēti saimniecībās, kurās laikā, kamēr minētie dzīvnieku tur atradās, nav apstiprināts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

▼M50

— embriju/ovocītu savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu embrijus/ovocītus ar ARR/ARR priona proteīna genotipu;

h) ir atļauts ievest tikai šādu aitu un kazu spermu:

i) spermu no donordzīvniekiem, kuri kopš dzimšanas ir turēti dalībvalstī ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku, vai kuri atbilst šādām prasībām:

— tie ir neizdzēšami identificēti, lai attiecībā uz minētajiem dzīvniekiem būtu izsekojama to dzimšanas saimniecība;

— spermas savākšanas laikā tiem netika novērotas klasiskās skrepi slimības klīniskās pazīmes;

ii) aitu spermu no ARR/ARR priona proteīna genotipa auna;

i) saimniecībā turētajām aitām un kazām nav tieša vai netieša kontakta, ieskaitot kopīgas ganības, ar aitām un kazām no saimniecībām ar zemāku statusu.

1.4. Gadījumā, kad saimniecībā ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku vai saimniecībā, kurā VII pielikuma B nodaļas 1. daļā minētās izmeklēšanas rezultātā ir konstatēta epidemioloģiska saikne ar saimniecību, kurā ir nenozīmīgs vai kontrolēts klasiskās skrepi slimības risks, tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, saimniecību ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku nekavējoties svītro no 1.1. punktā minētā saraksta.

Dalībvalsts nekavējoties informē pārējās dalībvalstis, kuras ir importējušas aitas un kazas, kuru izcelsme ir attiecīgajā saimniecībā, vai spermu un embrijus, kas savākti no aitām un kazām, kas turētas attiecīgajā saimniecībā pēdējos septiņus gadus, ja tas attiecas uz saimniecību ar nenozīmīgu risku, vai pēdējos trīs gadus, ja tas attiecas uz saimniecību ar kontrolētu risku.

2. Dalībvalstis vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku

2.1. Ja dalībvalsts uzskata, ka tās teritorija vai teritorijas daļa rada nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku, tā iesniedz Komisijai vajadzīgo apstiprinošo dokumentāciju, kurā jo īpaši norāda, ka:

a) ir veikts riska novērtējums, kurā apliecināts, ka patlaban ir spēkā atbilstoši pasākumi un tie ir tikuši īstenoti attiecīgu laikposmu, lai novērstu visus identificētos riskus. Minētajā riska novērtējumā identificē visus potenciālos faktorus saistībā ar klasiskās skrepi slimības sastopamību un to vēsturisko perspektīvu, jo īpaši šādus faktorus:

i) tādu aitu un kazu vai to spermas un embriju imports vai ievešana, kuras potenciāli varētu būt inficētas ar klasisko skrepi slimību;

ii) zināšanas par aitu un kazu populācijas struktūru un aitu un kazu lopkopības prakse;

iii) barošanas prakse, tostarp no atgremotājiem iegūtu gaļas-kaulu miltu vai dradžu lietošana barībā;

iv) tāda aitu vai kazu piena vai piena produktu imports, ko paredzēts lietot aitu un kazu barošanai;

▼M50

b) vismaz septiņus gadus aitām un kazām, kurām vērojamas klīniskās pazīmes, kas varētu saistītas ar klasisko skrepi slimību, ir veikti testi;

c) vismaz septiņus gadus, attiecībā uz pietiekamu skaitu aitu un kazu, kuras ir vecākas par 18 mēnešiem un reprezentē nokautās, iznīcināšanai atlasītās vai saimniecībā nobeigušās aitas un kazas, katru gadu ir veikti testi, lai nodrošinātu, ka ar 95 % pārliecību tiek konstatēta klasiskā skrepi slimība, ja attiecīgajā populācijā tās izplatības rādītājs pārsniedz 0,1 %, turklāt šajā laikposmā nav paziņots neviens klasiskās skrepi slimības gadījums;

d) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā dalībvalstī;

e) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no citām dalībvalstīm tiek veikti saskaņā ar 4.1. punkta b) apakšpunktu vai 4.2. punktu;

f) aitu un kazu un to spermas un embriju ievedumi no trešajām valstīm tiek veikti saskaņā ar IX pielikuma E vai H nodaļu.

2.2. Nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības riska statusu dalībvalstī vai dalībvalsts zonā var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalsts dara Komisijai zināmas visas izmaiņas attiecībā uz informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 2.1. punktu un attiecas uz slimību.

Ņemot vērā paziņoto informāciju, nenozīmīga riska statusu, kas apstiprināts saskaņā ar 2.2. punktu, var atcelt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei

3.1. Dalībvalsts, kurā ir valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei attiecībā uz visu tās teritoriju:

a) var iesniegt minēto valsts kontroles programmu Komisijai, jo īpaši izklāstot:

— klasiskās skrepi slimības teritoriālo izplatību dalībvalstī,

— valsts kontroles programmas pamatojumu, ņemot vērā slimības nozīmīgumu un izmaksu/ieguvumu attiecību,

— saimniecībām noteiktā statusa kategorijas un standartus, kas jāsasniedz katrā no šīm kategorijām,

— testu procedūras, kas tiks izmantotas,

— valsts kontroles programmas uzraudzības procedūras,

— rīcību, ja kādu iemeslu dēļ saimniecība zaudē savu statusu,

— pasākumus, kas tiks veikti, ja saskaņā ar valsts kontroles programmas noteikumiem veikto pārbaužu rezultāti izrādīsies pozitīvi;

b) programmu, kas minēta a) apakšpunktā, var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā paredzēto procedūru, ja tā atbilst minētajā apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem; dalībvalstu iesniegto programmu grozījumus vai papildinājumus var apstiprināt saskaņā ar 24. panta 2. punktā minēto procedūru.

▼**M50**

3.2. Ar šo tiek apstiprinātas turpmāk uzskaitīto valstu programmas klasiskās skrepi slimības kontrolei:

— Dānija,

— Austrija,

— Somija,

— Zviedrija.

4. Savienības iekšējā tirdzniecība ar aitām un kazām un to spermu un embrijiem

Piemēro turpmāk izklāstītos nosacījumus.

4.1. Aitas un kazas:

a) aitas un kazas selekcijai, kas paredzētas dalībvalstīm, izņemot dalībvalstis ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai dalībvalstis, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku; tomēr līdz 2014. gada 31. decembrim Savienības iekšējā tirdzniecībā var laist selekcijai paredzētas aitas un kazas, kas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras vismaz trīs gadus ir izpildījušas visas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) attiecībā uz aitām, tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, ievērojot nosacījumu, ka tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā paredzētie ierobežojumi;

b) aitas un kazas visiem paredzētajiem izmantošanas veidiem, izņemot tūlītēju nokaušanu, kas paredzētas dalībvalstīm ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, atbilst šādiem nosacījumiem:

i) tās ir no saimniecības vai saimniecībām ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; tomēr līdz 2014. gada 31. decembrim Savienības iekšējā tirdzniecībā var laist aitas un kazas, kas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras vismaz septiņus gadus ir izpildījušas visas 1.2. punkta a) līdz i) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

ii) tās ir no dalībvalsts vai dalībvalsts zonas ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

iii) aitu gadījumā tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, ievērojot nosacījumu, ka tās nav no saimniecības, uz kuru attiecas VII pielikuma B nodaļas 3. un 4. punktā paredzētie ierobežojumi.

4.2. Aitu un kazu sperma un embriji:

a) ir savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās ar nenozīmīgu vai kontrolētu klasiskās skrepi slimības risku; vai

b) ir savākti no dzīvniekiem, kas pēdējos trīs gadus pirms savākšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras trīs gadus ir izpildījušas visas 1. daļas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai

▼M50

c) ir savākti no dzīvniekiem, kas kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti valstī vai zonā ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku; vai

d) aitu spermas gadījumā tā ir savākta no ARR/ARR prionu proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem; vai

e) aitu embriju gadījumā tie ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa embriji.

B IEDAĻA

Nosacījumi attiecībā uz liellopiem

Apvienotā Karaliste nodrošina, ka liellopi, kas līdz 1996. gada 1. augustam dzimuši vai audzēti tās teritorijā, no tās teritorijas netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm vai trešajām valstīm.

▼B

B NODAĻA

Nosacījumi, kas attiecas uz pēcnācējiem, kuri iegūti no 15. panta 2. punktā minētajiem dzīvniekiem, kas ir varbūtēji slimi vai kam ir apstiprināta saslimšana ar TSE

Ir aizliegts laist tirgū pēdējos pēcnācējus, kas ar TSE inficētām govīm vai aitām un kazām, kurām apstiprināta saslimšana ar GSE, ir dzimuši iepriekšējo divu gadu laikā vai laikā pēc slimības pirmo klīnisko pazīmju parādīšanās.

▼M31

C NODAĻA

Nosacījumi attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību ar dažiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

A IEDAĻA

Produkti

Regulas 16. panta 3. punktā minēto aizliegumu neattiecina uz šādiem dzīvnieku izcelsmes produktiem ar noteikumu, ka tie ir iegūti no liellopiem, aitām un kazām, kas atbilst B nodaļas prasībām:

— svaigu gaļu,

— maltu gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem.

B IEDAĻA

Prasības

A iedaļā minētajiem produktiem jāatbilst šādām prasībām:

a) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav baroti ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no:

i) V pielikumā aprakstītā īpašā riska materiāla;

ii) nervu un limfoidālajiem audiem, kas skarti atkaulošanas laikā; un

▼M31

iii) mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

▼B

D NODAĻA

Nosacījumi, ko piemēro eksportam

Eksportējot uz trešām valstīm, dzīvi liellopi un no tiem iegūti dzīvnieku izcelsmes produkti ir pakļauti šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību.

▼B

IX PIELIKUMS

DZĪVU DZĪVNIEKU, EMBRIJU, OLŠŪNU UN DZĪVNIEKU IZCELSMES PRODUKTU IMPORTĒŠANA KOPIENĀ

▼M31

———————

B NODAĻA

Liellopu ievedumi

A IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki ir dzimuši un pastāvīgi audzēti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas I daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi; un

c) ja attiecīgajā valstī ir bijuši autohtoni GSE gadījumi – dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

B IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas II daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi;

c) dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

C IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

Ievedot liellopus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions nav klasificēts vai ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku;

b) dzīvnieki ir identificēti ar pastāvīgu identifikācijas sistēmu, kas ļauj izsekot to izcelsmei līdz ciltsmātei un ganāmpulkam, un tie nav II pielikuma C nodaļas II daļas 4. punkta b) apakšpunkta iv) daļā minētie inficēšanās riskam pakļautie liellopi;

▼M31

c) dzīvnieki ir dzimuši ne mazāk kā divus gadus pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai pēc pēdējā autohtonā GSE inficētā dzīvnieka dzimšanas, ja tas noticis pēc barības aizlieguma stāšanās spēkā.

C NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ievedumi, kas iegūti no liellopiem, aitām un kazām

▼M50

A IEDAĻA

Produkti

Ņemot vērā izcelsmes valsts GSE riska kategoriju, šīs nodaļas B, C vai D iedaļas nosacījumi attiecas uz šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 853/2004 I pielikuma 1.10., 1.13., 1.15., 7.1., 7.5., 7.6., 7.7., 7.8. un 7.9. punktā definētiem liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktiem:

— svaigu gaļu,

— malto gaļu,

— gaļas izstrādājumiem,

— gaļas produktiem,

— kausētiem dzīvnieku taukiem,

— dradžiem,

— želatīnu un kolagēnu, izņemot tādu, kas iegūts no jēlādām un ādām;

— apstrādātām zarnām.

▼M31

B IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku

Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja valstī vai reģionā ir bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši pēc tam, kad stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem; vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti, vai nav iegūti no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

C IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku

1. Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar kontrolētu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 999/2001 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

▼M31

b) dzīvniekiem, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) dzīvnieki, no kuriem iegūti eksportam paredzētie liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi vai nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

d) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur Regulas (EK) Nr. 999/2001 V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav no tā iegūti, vai nav iegūti no mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta d) apakšpunkta, atļauts ievest liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes.

3. Ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000.

4. Veicot ievešanu, Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā jānorāda to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaits, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana, kā arī to liemeņu skaits, kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana.

▼M33

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar kontrolētu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja zarnas importē no valsts vai reģiona, kurā bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši, kad jau ir stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav iegūti no tā.

▼M31

D IEDAĻA

Ievedumi no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku

1. Ievedot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes produktus no valsts vai reģiona ar nenoteiktu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav baroti ar gaļas un kaulu miltiem vai dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

▼M31

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa smadzeņdaļā, nav nogalināti ar to pašu metodi un nav nokauti, pēc apdullināšanas veicot smadzeņu audu saplosīšanu ar galvaskausa smadzeņdaļā ievietotu koniskas formas instrumentu;

c) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nav iegūti no:

i) V pielikumā aprakstītā īpašā riska materiāla;

ii) nervu un limfoidālajiem audiem, kas skarti atkaulošanas laikā;

iii) mehāniski atdalītas gaļas, kas iegūta no liellopu, aitu vai kazu kauliem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, atļauts ievest liemeņus, pusliemeņus vai ne vairāk kā trīs vairumtirdzniecības izcirtņos sadalītus pusliemeņus un ceturtdaļliemeņus, kuros nav nekāda cita īpašā riska materiāla kā vien mugurkauls, tostarp dorsālo gangliju saknītes.

3. Ja nav vajadzīga mugurkaula izņemšana, liellopu liemeņus vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņus, kas satur mugurkaulu, identificē ar skaidri redzamu zilu svītru marķējumā, kā minēts Regulā (EK) Nr. 1760/2000.

4. Veicot ievešanu, Regulas (EK) Nr. 136/2004 2. panta 1. punktā minētajā dokumentā jānorāda konkrēta informācija par to liellopu liemeņu vai liemeņu vairumtirdzniecības izcirtņu skaitu, kuriem ir vajadzīga mugurkaula izņemšana un kuriem nav vajadzīga mugurkaula izņemšana.

▼M33

5. Importējot apstrādātas zarnas, kuru izcelsme ir valstī vai reģionā ar nenozīmīgu GSE risku, jāuzrāda veterinārais sertifikāts, kurš apliecina, ka:

a) saskaņā ar 5. panta 2. punktu valsts vai reģions ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenoteiktu GSE risku;

b) dzīvnieki, no kuriem iegūti liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti, ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī ar nenozīmīgu GSE risku, un tiem veiktas pirmskaušanas un pēckaušanas pārbaudes;

c) ja zarnas importē no valsts vai reģiona, kurā bijuši autohtoni GSE gadījumi:

i) dzīvnieki ir dzimuši, kad jau ir stājies spēkā aizliegums barot atgremotājus ar gaļas un kaulu miltiem un dradžiem, kas iegūti no atgremotājiem, vai

ii) liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti nesatur V pielikumā definēto īpašo riska materiālu un nav iegūti no tā.

▼M50

D NODAĻA

Liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusproduktu un atvasināto produktu imports

A IEDAĻA

Dzīvnieku blakusprodukti

Šo nodaļu piemēro šādiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 1. un 2. punktā definētiem dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātiem produktiem, ja vien tie ir liellopu, aitu un kazu izcelsmes produkti:

a) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājus, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

b) no 2. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

c) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kausētiem taukiem, ko paredzēts izmantot kā Regulas (EK) Nr. 1069/2009 3. panta 22. un 25. punktā definēto organisko mēslojumu vai augsnes ielabotājus, vai barību, vai to izejmateriāliem vai starpproduktiem;

▼**M50**

d) lolojumdzīvnieku barībai, ieskaitot suņu košļājamās rotaļlietas;

e) asins pagatavojumiem;

f) pārstrādātām dzīvnieku olbaltumvielām;

g) no 3. kategorijas materiāla iegūtiem kauliem un kaulu produktiem;

h) no tādiem materiāliem iegūtam želatīnam un kolagēnam, kas nav jēlādas un ādas;

i) 3. kategorijas materiālam un atvasinātiem produktiem, kas nav minēti c) līdz h) punktā, izņemot:

i) svaigas jēlādas un ādas, apstrādātas jēlādas un ādas;

ii) želatīnu un kolagēnu, kas iegūts no jēlādām un ādām;

iii) tauku derivātus.

B IEDAĻA

Prasības attiecībā uz veselības sertifikātu

Importējot A iedaļā minētos liellopu, aitu un kazu izcelsmes dzīvnieku blakusprodukstus un atvasinātos produktus, ir jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

a) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur īpašo riska materiālu vai mehāniski atdalītu gaļu, iegūtu no liellopu, aitu vai kazu kauliem, un nav iegūts no minētā materiāla vai gaļas, un, izņemot dzīvniekus, kas ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto lēmumu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku, dzīvnieki, no kuriem minētais dzīvnieku izcelsmes produkts vai atvasinātais produkts ir iegūts, nav nokauti, pēc apdullināšanas injicējot gāzi galvaskausa dobumā, vai nav nonāvēti ar to pašu metodi, vai nav nokauti, veicot centrālās nervu sistēmas audu saplosīšanu ar galvaskausa dobumā ievietotu iegarenu koniskas formas instrumentu; vai

b) dzīvnieku izcelsmes blakusprodukts vai atvasinātais produkts nesatur liellopu, aitu un kazu izcelsmes materiālus un nav no tiem iegūts, izņemot materiālus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri ir dzimuši, pastāvīgi audzēti un nokauti valstī vai reģionā, kas saskaņā ar 5. panta 2. punktā paredzēto lēmumu ir klasificēts kā valsts vai reģions ar nenozīmīgu GSE risku.

Importējot A iedaļā minētos dzīvnieku izcelsmes blakusprodukstus un atvasinātos produktus, kas satur aitu vai kazu izcelsmes pienu vai piena produktus un ir paredzēti barošanai, papildus a) un b) punktam ir jāuzrāda veselības sertifikāts, kas aizpildīts ar šādu apliecinājumu:

c) aitas un kazas, no kurām ir iegūti minētie produkti, kopš dzimšanas ir pastāvīgi turētas valstī, kurā ir izpildīti šādi nosacījumi:

i) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

ii) darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;

iii) ja ir aizdomas par TSE vai tiek apstiprināts klasiskās skrepi slimības gadījums, uz saimniecībām, kurās tur aitas un kazas, attiecas oficiāli ierobežojumi;

iv) aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;

v) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;

d) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās nav noteikti oficiāli ierobežojumi saistībā ar aizdomām par TSE;

▼M50

e) aitu un kazu piens un piena produkti ir no saimniecībām, kurās pēdējo septiņu gadu laikā nav konstatēts neviens klasiskās skrepi slimības gadījums vai kurās pēc klasiskās skrepi slimības gadījuma apstiprināšanas:

i) ir nogalinātas un iznīcinātas vai nokautas visas aitas un kazas saimniecībā, izņemot ARR/ARR genotipa vaislas aunus, vaislas aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle un nav VRQ alēles, un pārējās aitas, kurām ir vismaz viena ARR alēle; vai

ii) ir nokauti un iznīcināti visi dzīvnieki, kam ir tikusi apstiprināta klasiskā skrepi slimība, un vismaz divus gadus pēc pēdējā apstiprinātā klasiskās skrepi slimības gadījuma saimniecībā ir veikta pastiprināta TSE uzraudzība, tostarp ir veikti testi attiecībā uz TSE esību saskaņā ar laboratorijas metodēm, kas aprakstītas X pielikuma C nodaļas 3.2. punktā, visiem turpmāk minētajiem dzīvniekiem, kas ir vecāki par 18 mēnešiem, izņemot ARR/ARR genotipa aitas:

— dzīvniekiem, kas nokauti lietošanai pārtikā, un

— dzīvniekiem, kas ir miruši vai tikuši nokauti saimniecībā, bet kas netika nokauti saistībā ar slimības apkarošanas kampaņu.

E NODAĻA

Aitu un kazu imports

Importējot Savienībā aitas un kazas, ir jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka tās kopš dzimšanas pastāvīgi ir turētas valstī, kurā ir izpildīti šādi nosacījumi:

1. klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;

2. darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;

3. aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;

4. aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;

Papildus 1. līdz 4. punktā minētajiem nosacījumiem, dzīvnieku veselības sertifikātā ir jāapliecina, ka:

5. attiecībā uz selekcijai paredzētām aitām un kazām, kas tiek importētas Savienībā un ir paredzētās dalībvalstīm, izņemot dalībvalstis ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. apakšpunktā minētās dalībvalstis, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

— importētās aitas un kazas ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. apakšpunktā paredzētos nosacījumus, vai

— tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, kas ir no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ;

6. attiecībā uz tādām aitām un kazām visiem izmantošanas veidiem, izņemot tūlītēju nokaušanu, kas tiek importētas Savienībā un ir paredzētās dalībvalstij ar nenozīmīgu klasiskās skrepi slimības risku vai kādai no VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 3.2. apakšpunktā minētajām dalībvalstīm, kurās ir apstiprināta valsts programma klasiskās skrepi slimības kontrolei, ir ievēroti šādi nosacījumi:

— tās ir no saimniecības vai saimniecībām, kuras ir izpildījušas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.2. apakšpunktā paredzētos nosacījumus, vai

— tās ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa aitas, kas ir no saimniecības, kurā pēdējo divu gadu laikā nav bijuši noteikti oficiāli pārvietošanas ierobežojumi GSE vai klasiskās skrepi slimības dēļ.

▼M31

F NODAĻA

Tādu dzīvnieku izcelsmes produktu ievedumi, kas iegūti no savvaļas un saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem

1. Ja Regulā (EK) Nr. 853/2004 definētu svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no saimniecībās audzētiem briežu dzimtas dzīvniekiem, ieved Kopienā no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, veterinārajiem sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

   "Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no tādu saimniecībās audzētu briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti attiecībā uz hroniskās novājēšanas slimības esību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no ganāmpulkiem, kuros ir apstiprināta hroniskā novājēšanas slimība vai kuros ir oficiālas aizdomas par to."

2. Ja Regulā (EK) Nr. 853/2004 definētu svaigu gaļu, malto gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas iegūti no savvaļas briežu dzimtas dzīvniekiem, ieved Kopienā no Kanādas vai Amerikas Savienotajām Valstīm, veterinārajiem sertifikātiem pievieno deklarāciju, ko parakstījusi ražotājas valsts kompetentā iestāde, ar šādu formulējumu:

   "Šis produkts satur vai ir iegūts tikai no tādu savvaļas briežu dzimtas dzīvnieku gaļas, izņemot subproduktus un mugurkaula smadzenes, kuri ir hispatoloģiski, imunohistoķīmiski vai ar citām kompetentu iestāžu atzītām diagnostikas metodēm pārbaudīti attiecībā uz hroniskās novājēšanas slimības esību, un pārbaudes rezultāti ir negatīvi, kā arī šis produkts nav iegūts no dzīvniekiem, kas cēlušies no reģiona, kurā pēdējo trīs gadu laikā ir apstiprināta hroniskā novājēšanas slimība vai kurā ir oficiālas aizdomas par to."

———————

▼M50

H NODAĻA

Aitu un kazu spermas un embriju imports

Importējot Savienībā aitu un kazu spermu un embrijus, ir jāuzrāda dzīvnieku veselības sertifikāts, kas apliecina, ka donordzīvnieki:

1. kopš dzimšanas pastāvīgi ir turēti valstī, kurā ir izpildīti turpmāk aprakstītie nosacījumi:
   i) klasiskā skrepi slimība ir obligāti paziņojama slimība;
   ii) darbojas izpratnes veicināšanas, novērošanas un uzraudzības sistēma;
   iii) aitas un kazas, kuras skārusi klasiskā skrepi slimība, ir nokautas un pilnībā iznīcinātas;
   iv) aitas un kazas ir aizliegts barot ar atgremotāju izcelsmes gaļas-kaulu miltiem vai dradžiem, un aizliegums vismaz septiņus gadus tiek efektīvi īstenots visā valstī;
2. pēdējos trīs gadus pirms eksportētās spermas vai embriju savākšanas pastāvīgi ir turēti saimniecībā vai saimniecībās, kuras vismaz pēdējos trīs gadus ir izpildījušas visas VIII pielikuma A nodaļas A iedaļas 1.3. punkta a) līdz f) apakšpunktā noteiktās prasības; vai:
   i) aitu spermas gadījumā tā ir savākta no ARR/ARR prionu proteīna genotipa vīriešu kārtas dzīvniekiem;
   ii) aitu embriju gadījumā tie ir ARR/ARR prionu proteīna genotipa embriji.

▼B

X PIELIKUMS

ETALONLABORATORIJAS, PARAUGU ŅEMŠANA UN LABORATORIJAS ANALĪZES METODES

A NODAĻA

Valsts etalonlaboratorijas

1. Izraudzītai valsts etalonlaboratorijai ir:

   a) līdzekļi un speciālisti, kas tai ļauj jebkurā laikā un jo īpaši, kad pirmo reizi parādās minētā slimība, noteikt TSE ierosinātāja tipu un celmu un apstiprināt reģionālo diagnostikas laboratoriju iegūtos rezultātus. Ja tā nespēj identificēt ierosinātāja celmu, tā izstrādā procedūru, lai nodrošinātu to, ka celma identifikāciju uztic Kopienas etalonlaboratorijai;

   b) jāpārbauda reģionālo diagnostikas laboratoriju izmantotās diagnosticēšanas metodes;

   c) jāatbild par diagnostikas standartu un metožu saskaņošanu attiecīgajā dalībvalstī. Tādēļ:

      — tā var piegādāt diagnostikas reaģentus dalībvalsts apstiprinātām laboratorijām,

      — tai jākontrolē visu dalībvalstī izmantoto diagnostikas reaģentu kvalitāte,

      — tai regulāri jārīko salīdzināmie testi,

      — tai jāglabā attiecīgās slimības ierosinātāju paraugi vai atbilstīgie audi, kas satur šos ierosinātājus un kuri iegūti no dzīvniekiem, ko dalībvalsts apstiprinājusi par slimiem,

      — tai jānodrošina dalībvalsts izraudzītajās diagnostikas laboratorijās iegūto rezultātu apstiprināšana;

   d) jāsadarbojas ar Kopienas etalonlaboratoriju.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstīm, kam nav valsts etalonlaboratorijas, tomēr ir jāizmanto Kopienas etalonlaboratorijas vai citu dalībvalstu etalonlaboratoriju pakalpojumi.

▼M23

3. Valstu references laboratorijas ir šīs:

Austrija:	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH, Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling Robert Koch Gasse 17 A-2340 Mödling
Beļģija:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles

▼M29

Bulgārija:	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт “Проф. Д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория “Трансмисивни спонгиформни енцефалопатии” бул. “Пенчо Славейков” 15 София 1606 Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles (National Diagnostic Veterinary Research Institute “Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Transmissible Spongiform Encephalopathies 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)

▼**M23**

Kipra:	State Veterinary Laboratories Veterinary Services CY-1417 Athalassa Nicosia
Čehija:	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava
Dānija:	Danmarks Fødevareforskning Bülowsvej 27 DK-1790 København V
Igaunija:	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30 Tartu 51006
Somija:	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos Hämeentie 57 FIN-00550 Helsinki
Francija:	Agence française de sécurité sanitaire des aliments Laboratoire de pathologie bovine 31, avenue Tony Garnier 69 364 LYON CEDEX 07

▼**M49**

Horvātija:	Hrvatski veterinarski institut Savska cesta 143 10 000 Zagreb

▼**M23**

Vācija:	Friedrich-Loeffler-Institut, Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Anstaltsteil Insel Riems Boddenblick 5A D-17498 Insel Riems
Grieķija:	Ministry of Agriculture — Veterinary Laboratory of Larisa 7th km of Larisa — Trikala Highway GR-411 10 Larisa
Ungārija:	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI) Pf. 2. Tábornok u. 2. H-1581 Budapest
Īrija:	Central Veterinary Research Laboratory Young's Cross Celbridge Co. Kildare
Itālija:	Istituto Zooprofilattico Sperimentale del Piemonte, Liguria e Valle d'Aosta — CEA Via Bologna, 148 I-10154 Torino
Latvija:	State Veterinary Medicine Diagnostic Centre Lejupes Str. 3 Riga LV 1076
Lietuva:	Nacionalinė veterinarijos laboratorija J. Kairiūkščio g. 10 LT-08409 Vilnius
Luksemburga:	CERVA -CODA-VAR Centre d'Étude et de Recherches Vétérinaires et Agrochimiques Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Bruxelles

▼M23

Malta:	National Veterinary Laboratory Albert Town Marsa
Nīderlande:	Centraal Instituut voor Dierziektecontrole-Lelystad Houtribweg 3g 8221 RA Lelystad Postbus 2004 8203 AA Lelystad
Polija:	Państwowy Instytut Weterynaryjny (PIWet) 24-100 Puławy al. Partyzantów 57
Portugāle:	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária Estrada de Benfica 701 P-1500 Lisboa

▼M29

Rumānija:	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București

▼M23

Slovākija:	State Veterinary Institute Zvolen Pod dráhami 918 SK-960 86, Zvolen
Slovēnija:	National Veterinary Institute Gerbičeva 60 1000 Ljubljana
Spānija:	Laboratorio Central de Veterinaria (Algete) Ctra. de Algete km. 8 28110 Algete (Madrid)
Zviedrija:	National Veterinary Institute S-751 89 Uppsala
Apvienotā Karaliste:	Veterinary Laboratories Agency Woodham Lane New Haw Addlestone Surrey KT15 3NB

▼B

B NODAĻA

Kopienas etalonlaboratorija

1. Kopienas TSE etalonlaboratorija ir:

   The Veterinary Laboratories Agency
   Woodham Lane
   New Haw
   Addlestone
   Surrey KT15 3NB
   United Kingdom

2. Kopienas etalonlaboratorijas funkcijas un pienākumi ir šādi:

   a) apspriežoties ar Komisiju, koordinēt metodes, ko dalībvalstis izmanto GSE diagnosticēšanā, un jo īpaši:

      — atbilstīgo ierosinātāju saturošu audu glabāšana un piegāde attiecīgo diagnostikas testu attīstībai vai izstrādei, vai ierosinātāja celma noteikšanai,

      — standartserumu un citu etalonreaģentu piegāde valstu etalonlaboratorijām, lai standartizētu dalībvalstu izmantotos testus un reaģentus,

      — to atbilstīgo audu kolekciju veidošana un glabāšana, kas satur ierosinātājus un TSE celmus,

      — diagnostikas procedūru salīdzinošo testu regulāra organizēšana Kopienas līmenī,

▼B

— datu un informācijas vākšana par izmantotajām diagnožu metodēm un Kopienā veikto testu rezultātiem,

— TSE ierosinātāja paraugu aprakstīšana, izmantojot vismodernākās metodes, lai varētu labāk saprast slimības epidemioloģiju,

— sekošana pasaules tendencēm TSE uzraudzībā, epidemioloģijā un profilaksē,

— prionu slimību ekspertīzes uzturēšana, lai varētu ātri un diferencēti noteikt diagnozi,

— padziļinātu zināšanu iegūšana par diagnostikas metožu sagatavošanu un izmantošanu, ko lieto, lai kontrolētu un apkarotu TSE;

b) aktīvi palīdzēt diagnozes noteikšanā, kad dalībvalstīs uzliesmo TSE, pētot paraugus, kas iegūti no dzīvniekiem, kuri inficēti ar TSE un nosūtīti diagnozes apstiprināšanai, aprakstīšanai un epidemioloģiskiem pētījumiem;

c) sniegt palīdzību ekspertu mācīšanā vai pārkvalificēšanā laboratorijas diagnožu jomā, lai saskaņotu diagnostikas metodes visā Kopienā.

▼M18

C NODAĻA

Paraugu ņemšana un laboratorijas testi

▼M32

1. ***Paraugu vākšana***

Paraugus, ko paredzēts pārbaudīt attiecībā uz TSE, vāc, izmantojot Starptautiskā Epizootisko slimību biroja (SESB) "Sauszemes dzīvnieku diagnostikas metožu un vakcīnu standartu rokasgrāmatas" (turpmāk tekstā – "Rokasgrāmata") jaunākajā izdevumā paredzētās metodes un kārtību. Turklāt vai gadījumā, ja SESB metožu un kārtības nav, lai nodrošinātu pietiekamu materiālu pieejamību, kompetentā iestāde nodrošina to, ka tiek izmantotas paraugu ņemšanas metodes un kārtība saskaņā ar Kopienas references laboratorijas noteiktajām pamatnostādnēm. Tieši kompetentā iestāde ievāc attiecīgos audus, vadoties pēc pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm, lai nodrošinātu visu zināmo TSE celmu atklāšanu maziem atgremotājiem, turklāt tā uzglabā vismaz pusi ievākto audu atdzesētā, bet ne sasaldētā veidā, līdz ātras noteikšanas testa rezultāts ir negatīvs. Ja rezultāts ir pozitīvs vai nepārliecinošs, tad ar pāri palikušajiem audiem jārīkojas atbilstīgi Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Paraugus atbilstoši marķē, norādot tā dzīvnieka identitāti, no kura attiecīgais paraugs iegūts.

▼M18

2. ***Laboratorijas***

Visas laboratorijas pārbaudes, lai pētītu TSE, notiek laboratorijās, kas pēc kompetentās iestādes vērtējuma atzītas par šim nolūkam piemērotām.

3. ***Testēšanas metodes un kārtība***

3.1. Laboratorijas testēšana, lai atklātu liellopu saslimšanu ar GSE

▼M42

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

No liellopiem ņemtiem paraugiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem, nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

▼**M42**

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts trešajā daļā.

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, atbilstoši Kopienas etalonlaboratorijas [references laboratorijas] pamatnostādnēm un ievērojot šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic nacionālajā TSE references laboratorijā un

ii) viens no abiem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests, un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudes paraugu un no liellopiem ņemtu GSE paraugu kā pozitīvu audu pārbaudes paraugu,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests, un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* testu, šā testa rezultāts jāreģistrē dokumentā un jāiesniedz nacionālajai TSE references laboratorijai, un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultātu neapstiprina pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā, paraugs jāpārbauda, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem jāveic turpmāka pārbaude, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja kādai no pirmās daļas i)–v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

b) *GSE uzraudzība*

Paraugus, kas ņemti no liellopiem un nosūtīti laboratorijas testēšanai saskaņā ar III pielikuma A nodaļas I iedaļas nosacījumiem, pārbauda ar ātrās noteikšanas testu.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugam nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi;

v) kombinē vairākus ātrās noteikšanas testus, kā paredzēts ceturtajā daļā.

▼M42

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, gan veicot sākotnējo skrīningu, gan turpmākai apstiprināšanai, ja rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, atbilstoši Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm un ievērojot šādus nosacījumus:

i) apstiprināšanu veic nacionālajā TSE references laboratorijā un

ii) viens no abiem ātrās noteikšanas testiem ir *Western blot* tests, un

iii) otrs izmantotais ātrās noteikšanas tests:

— ietver negatīvu audu pārbaudes paraugu un no liellopiem ņemtu GSE paraugu kā pozitīvu audu pārbaudes paraugu,

— ir cita veida tests nekā sākotnējā skrīningā izmantotais tests, un

iv) ja kā pirmo testu izmanto *Western blot* testu, šā testa rezultāts jāreģistrē dokumentā un jāiesniedz nacionālajai TSE references laboratorijai, un

v) ja sākotnējā skrīninga rezultātu neapstiprina pēc tam veiktā ātrās noteikšanas testā, paraugs jāpārbauda, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem jāveic turpmāka pārbaude, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs un vismaz vienai no pirmās daļas i)–v) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir GSE pozitīvs.

▼M50

c) *Pozitīvu GSE gadījumu turpmāka pārbaude*

Visu pozitīvo GSE gadījumu paraugi ir jānosūta tādai kompetentās iestādes nozīmētai laboratorijai, kura sekmīgi ir piedalījusies kompetences pārbaudē, ko organizē Eiropas Savienības references laboratorija attiecībā uz apstiprināto GSE gadījumu diskriminējošo testēšanu, un kur tiem veic turpmākus testus saskaņā ar metodēm un protokoliem, kas noteikti Eiropas Savienības references laboratorijas metodē liellopu TSE izolātu klasificēšanai ([1]).

▼M18

3.2. Laboratorijas testēšana, lai atklātu aitu un kazu saslimšanu ar GSE

▼M42

a) *Varbūtējas saslimšanas gadījumi*

No aitām un kazām ņemtiem paraugiem, ko sūta laboratorijas testēšanai saskaņā ar 12. panta 2. punkta noteikumiem, nekavējoties veic apstiprinošas pārbaudes, izmantojot vismaz vienu no turpmāk minētajām metodēm un protokoliem, kas paredzēti rokasgrāmatas jaunākajā izdevumā:

i) imūnhistoķīmisko (*IHC*) metodi;

ii) *SAF* imūnblota testu vai alternatīvu, *OIE* apstiprinātu metodi;

iii) raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību;

iv) histopatoloģisko pārbaudi.

Ja histopatoloģiskās pārbaudes rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

([1]) http://vla.defra.gov.uk/science/docs/sci_tse_rl_2blot.pdf.};

▼M42

Ātrās noteikšanas testus var izmantot, veicot varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējo skrīningu. Šādus testus nedrīkst izmantot turpmākai apstiprināšanai.

Ja varbūtējas saslimšanas gadījumu sākotnējā skrīningā izmantotu ātrās noteikšanas testu rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, paraugu pārbauda, izmantojot kādu no pirmās daļas i)–iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm. Ja šim nolūkam izmanto histopatoloģisko pārbaudi, taču rezultāts ir nepārliecinošs vai negatīvs, audiem veic turpmāku pārbaudi, izmantojot kādu no pārējām apstiprinošajām metodēm un protokoliem.

Ja kādai no pirmās daļas i)–iv) punktā minētajām apstiprinošajām pārbaudēm ir pozitīvs rezultāts, uzskata, ka dzīvnieks ir TSE pozitīvs, un veic c) apakšpunktā minēto turpmāko pārbaudi.

▼M32

b) *TSE uzraudzība*

Lai nodrošinātu visu zināmu TSE celmu atklāšanu, paraugus, ko ņem no aitām un kazām un ko sūta pārbaudēm laboratorijā saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas nosacījumiem (Aitu un kazu uzraudzība), pārbauda ar ātrās noteikšanas testu, izmantojot atbilstošās metodes un kārtību saskaņā ar pieejamajiem zinātniskajiem atzinumiem un Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Ja ātrās noteikšanas testa rezultāts ir nepārliecinošs vai pozitīvs, audu paraugus nekavējoties nosūta uz oficiālu laboratoriju, lai veiktu apstiprinošo pārbaudi ar šūnu imūnķīmiju, imūnblotinga metodi vai raksturīgo šķiedru demonstrēšanu ar elektronu mikroskopijas palīdzību, kā minēts a) apakšpunktā. Ja apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic papildu apstiprinošās pārbaudes saskaņā ar Kopienas references laboratorijas pamatnostādnēm.

Ja vienas apstiprinošās pārbaudes rezultāts ir pozitīvs, dzīvniekus uzskata par TSE pozitīviem.

▼M42

c) *Pozitīvu TSE gadījumu turpmāka pārbaude*

i) Primārā molekulārā testēšana ar diferencējošo imūnblota testu

Paraugus no dzīvniekiem ar varbūtējām klīniskām saslimšanas pazīmēm, kas testēti saskaņā ar III pielikuma A nodaļas II daļas 2. un 3. punktu un kurus pēc a) un b) apakšpunktā minētajām pārbaudēm uzskata par TSE pozitīviem, bet kuri nav atipiski skrepi slimības gadījumi, vai kuriem piemīt tādas īpašības, kas, pēc testējošās laboratorijas uzskatiem, būtu jāizmeklē, nosūta papildu pārbaudei ar sākotnējo molekulāro izraisītāja celma noteikšanas metodi uz:

— *Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments, Laboratoire de pathologie bovine, 31, avenue Tony Garnier, BP 7033, F-69342, Lyon Cedex, France*,

— *Veterinary Laboratories Agency, Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey KT15 3NB, United Kingdom*, vai

— kompetentās iestādes noteiktu laboratoriju, kas veiksmīgi piedalījusies Kopienas references laboratorijas rīkotā kompetences pārbaudē saistībā ar molekulārās izraisītāja celma noteikšanas metodes izmantošanu.

▼**M18**

ii) Salīdzinošais tests ar molekulārās testēšanas papildu metodēm

Paraugus no ►**M42** TSE ◄ pozitīviem dzīvniekiem, kam saskaņā ar Kopienas etalonlaboratorijas norādījumiem i) apakšpunktā minētā sākotnējā molekulārā testēšana neizslēdz GSE, pēc konsultācijas ar Kopienas etalonlaboratoriju nekavējoties nosūta uz d) apakšpunktā uzskaitītajām laboratorijām, pievienojot visu būtisko informāciju. Paraugiem veic salīdzinošo testu vismaz ar:

— atkārtotu diskriminējošo imūnblotinga metodi,

— diskriminējošo šūnu imunohistoķīmiju un

— diskriminējošo ELISA (imūnsorbences tests) paņēmienu

laboratorijās, kas uzskaitītas d) punktā un ir tiesīgas izmantot attiecīgo metodi. Ja paraugi ir nederīgi šūnu imunohistoķīmijas testam, pēc Kopienas etalonlaboratorijas norādījuma salīdzinošajā testā izmanto citu piemērotu metodi.

Rezultātu interpretāciju veic Kopienas etalonlaboratorija, piedaloties ekspertu grupai, kurā ietilpst attiecīgās valsts etalonlaboratorijas pārstāvis. Interpretācijas rezultātus nekavējoties paziņo Komisijai. Paraugus, kuri trīs dažādos testos uzrāda GSE, un paraugus, kuriem salīdzinošā testa rezultāts ir nepārliecinošs, galīgai apstiprināšanai papildus analizē ar biopārbaudes metodi, izmantojot peles.

▼**M32**

Turpmākas TSE pozitīvo paraugu pārbaudes inficētajos ganāmpulkos, kas ir vienā un tajā pašā saimniecībā, veic vismaz diviem pirmajiem atklātajiem TSE saslimšanas gadījumiem katru gadu pēc slimības apstiprināšanas.

▼**M18**

d) *Laboratorijas, kam atļauts veikt papildu molekulāros testus ierosinātāja celma noteikšanai*

Šādām laboratorijām ir atļauts veikt papildu molekulāro ierosinātāja celma noteikšanu:

Agence Française de Sécurité Sanitaire des Aliments
Laboratoire de pathologie bovine
31, avenue Tony Garnier
BP 7033
F-69342 Lyon Cedex

Centre CEA Fontenay-aux-Roses, BP 6
F-92265 Fontenay-aux-Roses Cedex

Service de Pharmacologie et d'Immunologie
Centre CEA Saclay, bâtiment 136
F-91191 Gif-sur-Yvette Cedex

Veterinary Laboratories Agency
Woodham Lane
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
United Kingdom

▼M18

3.3. Laboratorijas testēšana, lai atklātu TSE tādiem dzīvniekiem, kuri nav minēti 3.1. un 3.2. punktā

Ja ir paredzētas metodes un kārtība, kādā tiek veikta testēšana varbūtēju TSE noteikšanai dzīvniekiem, kuri nav liellopi, aitas un kazas, tai jāietver vismaz smadzeņu audu histopatoloģiska izmeklēšana. Kompetentā iestāde var prasīt, lai tiktu veikti arī tādi laboratorijas testi kā šūnu imunohistoķīmijas, imūnblotinga metode vai raksturīgo šķiedru demonstrēšana ar elektronu mikroskopijas palīdzību vai izmantotas citas metodes, kas paredzētas, lai atklātu ar slimību saistītas prionu proteīna formas. Jebkurā gadījumā, ja sākotnējās histopatoloģiskās izmeklēšanas rezultāts ir negatīvs vai nepārliecinošs, veic vismaz vēl vienu laboratorijas pārbaudi. Atklājot pirmās slimības pazīmes, jāveic vismaz trīs dažādas pārbaudes.

Atklājot varbūtēju saslimšanu ar GSE, jo īpaši dzīvniekiem, kuri nav liellopi, ja iespējams, veic izraisītāja celma noteikšanas testu.

▼M50

4. ***Ātrās noteikšanas testi***

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, GSE uzraudzībai liellopiem par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— imūnblota testu, kura pamatā ir *Western blotting* reakcija, ar ko nosaka proteīnāzes K-rezistentu fragmentu *PrPRes* (*Prionics-Check Western* tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm *PrPSc* noteikšanai (*Enfer TSE* 3. versija),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— imūnanalīzi ar mikroplatēm (*ELISA*), kurā nosaka proteīnāzes K-rezistentu *PrPRes* ar monoklonālām antivielām (*Prionics-Check LIA* tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE Antigen Test Kit*, *EIA* un *IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (*Prionics Check PrioSTRIP*),

— divslāņu imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, ko vērš pret diviem epitopiem, kas liellopu *PrPSc* atrodas ārējā daļā (*Roboscreen Beta Prion BSE EIA Test Kit*).

Veicot ātrās noteikšanas testus saskaņā ar 5. panta 3. punktu un 6. panta 1. punktu, TSE uzraudzībai aitām un kazām par ātrās noteikšanas testiem izmanto vienīgi šādas metodes:

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai (īsais pārbaudes protokols), ko izdara pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma (*Bio-Rad TeSeE SAP* ātrais tests),

— divslāņu imūnanalīzi *PrPRes* noteikšanai ar *TeSeE Sheep/Goat* noteikšanas komplektu, ko veic pēc denaturēšanas un koncentrēšanas posma ar *TeSeE Sheep/Goat* attīrīšanas komplektu (*Bio-Rad TeSeE Sheep/Goat* ātrais tests),

— imūnanalīzi, kurā izmanto ķīmisku polimēru selektīvai *PrPSc* saistīšanai un monoklonālu diagnostikas antivielu, ko vērš pret *PrP* molekulas specifiskajiem apvidiem (*IDEXX HerdChek BSE-Scrapie Antigen Test Kit, EIA*),

— sānu plūsmas imūnanalīzi, kurā izmanto divas atšķirīgas monoklonālas antivielas, lai noteiktu proteīnāzei K-rezistentas *PrP* frakcijas (ātrais tests *Prionics – Check PrioSTRIP SR*, vizuālā nolasījuma protokols).

▼**M50**

Visos ātrās noteikšanas testos audu paraugiem, kuriem jāpiemēro tests, jāatbilst ražotāja lietošanas pamācībai.

Ātrās noteikšanas testu izstrādātājiem ir vajadzīga kvalitātes nodrošināšanas sistēma, ko apstiprinājusi Eiropas Savienības references laboratorija un kas nodrošina, ka testu efektivitāte nemainās. Testu izstrādātājiem jāiesniedz testu protokoli Eiropas Savienības references laboratorijai.

Izmaiņas ātrās noteikšanas testos vai testa protokolos var izdarīt vienīgi tad, ja iepriekš iesniegts paziņojums Eiropas Savienības references laboratorijai un ja Eiropas Savienības references laboratorija atzīst, ka izmaiņas nesamazina ātrās noteikšanas testa jutību, specifiskumu vai ticamību. Šo atzinumu dara zināmu Komisijai un nacionālajām references laboratorijām.

▼**M18**

5. ***Alternatīvi testi***

(Jādefinē)

▼**M31**

_____